

Ihmisoikeudet islamissa ja yleisimmät harhakäsitykset siitä

Ihmisoikeudet islamissa ja yleisimmät harhakäsitykset siitä

حقوق الإنسان في الإسلام والتصورات الخاطئة الشائعة

Dr.Abdul-Rahman al-Sheha

Sovittajana:

Abu Salman Deya ud-Deen Eberle

Editoijina:

Abu Ayoub Jeromē Boulter
Abdurrahman Murad

Uudistettu painos

Sisällysluettelo

Johdanto

Islam ja ihmiskunnan perustarpeet

Yhdenvertaisuus islamissa

Islam ja viiden elämän perustarpeen säilyttäminen

1. Jumalan uskonnon säilyttäminen
2. Itsensä säilyttäminen
3. Mielen säilyttäminen
4. Kunnian, perheen ja sukujuurien säilyttäminen
5. Omaisuuden säilyttäminen

Oikeudet ja velvollisuudet islamissa

1. Kaikkivaltiaan Allahin oikeudet
2. Profeetta Muhammadin (ﷺ) oikeudet
3. Muiden profeettojen ja sanasaattajien oikeudet
4. Vanhempien oikeudet
5. Aviomiehen oikeudet aviovaimoaan kohtaan
6. Aviovaimon oikeudet aviomiestään kohtaan
7. Lasten oikeudet
8. Sukulaisten oikeudet

Johdanto julkisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin

1. Hallitsijan oikeudet
2. Kansalaisten oikeudet hallintoa kohtaan
3. Naapureiden oikeudet
4. Ystävien oikeudet
5. Köyhien oikeudet
6. Työntekijöiden oikeudet
7. Työnantajan oikeudet
8. Muiden luontokappaleiden oikeudet
9. Muut oikeudet

Oikeusjärjestelmä islamissa

Hisbah, vastuuvellisuus islamissa

Islamilainen ihmisoikeus julistus

Harhakäsityksiä ihmisoikeuksista islamissa

Vastine harhakäsityksistä shariasta (islamilaisesta laista)

Vastine harhakäsityksistä ei-muslimeista

Vastine harhakäsityksistä rangaistuksista (*hudud*)

Vastine harhakäsityksistä uskosta luopumisesta

Vastine harhakäsityksistä avioliitosta ei-muslimin
kanssa

Vastine harhakäsityksistä orjuudesta

Yhteenvedo

Johdanto

Kaikki ylistys Allahille, antakoon Allah ja korottakoon Hänen Profeettansa mainintaa ja antakoon sen hänelle, hänen perheelleen, hänen seuralaisilleen ja niille, jotka seuraavat heidän osoittamaa tietään pysyen turvassa kaikelta pahalta ja antakoon heille turvan Tuomiopäivänä.

Jokaisen yhteiskunnan täytyy varmistaa kansalaistensa oikeudet. Niillä tarkoitetaan ihmisten perustarpeita ja turvallisuutta sekä yhteenkuuluvuuden tunnetta suhteessa suurempaa sosiaalista ryhmää. Yksilöllä on tarve tuntea turvallisuutta kyetäkseen suorittamaan tehtävänsä ja velvollisuutensa tyydyttävällä tavalla.

Nykyään kolme selkeää trendiä erottuu meidän globaalista yhteiskunnasta. Ensimmäinen trendi liioittelee yksilön oikeuksia yli yhteiskunnan. Tämä trendi antaa yksilölle täyden vapauden tekemään, mitä tahansa, mikä häntä miellyttää erittäin vähäisin rajoituksin. Valitettavasti tämä johtaa kaoottiseen sosiaaliseen tilanteeseen, koska rajoittamaton yksilönvapauden takaaminen päästää valtaan itsekkäät mielihalut ja nämä yhdessä aiheuttavat vastakkaisia seurauksia. Koko yhteiskunta kärsii valtavasti ahneudesta ja itsekkyydestä. Tämä trendi löytyy liberaalissa, demokraattisessa ja kapitalistisesta yhteiskunnasta.

Toinen trendi päinvastoin kuin ensimmäinen kannattaa yhteiskunnan oikeuksia yli yksilön oikeuksien. Ensimmäiseksi mainittu on vienyt yksilöltä kaikki oikeudet. Vain ne oikeudet, jotka palvelevat alueen hallintoa on myönnetty yksilöille

valtaapitävien ideologian mukaan. Tämä trendi on yleinen kommunistisissa ja totalitäärisissä yhteiskunnissa.

Kolmas trendi, ideaalisesti, ei painota kumpaakaan: ei yhteiskunnan oikeutta yli yksilön oikeuden, eikä yksilön oikeutta yli yhteiskunnan oikeuden. Kummallekin on annettu systeemin mukainen oikeus elämän perusoikeuksien perusteella. Oikeudet ja velvollisuudet valvotaan ja hallitaan tiukkojen sääntöjen ja ehtojen mukaan. Tässä trendissä yleiselle edulle on annettu etuoikeus suhteessa yksilön etuun vain äärimmäisen konfliktin tapauksessa.

Tässä kirjasessa kohdistamme mielenkiintomme ihmisoikeuksiin islamilaisen lain tarjoaman täydellisen tasapainoisen systeemin kautta. Nämä ihmisoikeudet perustuvat muslimien pyhän kirjan Koraanin ilmestyksiin ja *sunnaan*, Allahin Sanansaattajan (ﷺ) käytänteisiin. Nämä ovat kaksi islamilaisen elämän ja oikeusopin päätiedonlähdettä. Molempien, pyhä Koraani ja *sunna*, tarkoituksena on tuottaa ideaalinen yksilö ideaaliseen yhteiskuntaan; kaikki ovat keskenään vuorovaikutuksessa saadakseen aikaan yksilöiden harmonian Allahin, heidän Herransa ja Luojaansa kanssa, itsensä kanssa, muiden kanssa, yhteisön kanssa yleisellä tasolla sekä kaikkien yhteisöjen kanssa ympäri Maapallon.

Uskomme vakaasti, että esittelemämme kolmannen trendin yhteiskunnan ja yksilön välisien suhteiden sovellutus siinä tapauksessa, kun se on ohjattu Allahin ilmoittamien täydellisten lakien mukaan, mikä on ilmoitettu Koraanissa ja *sunnassa*, varmasti tekee ihmiskunnan onnellisemmaksi ja menestyvämmäksi. Näiden periaatteiden sovellus mahdollistaa yhteiskuntaa saavuttamaan rauhan ja turvallisuuden. Kyseiset sosiaaliset oikeudet ja periaatteet eivät ole aikaisempien kokeilujen, sosiaalisten ideologioiden, nykyisten tai välittömien tarpeiden tuloksia ja/tai poliittisten tavoitteiden ja motiivien ajamia tuloksia. Ne ovat Hyvää Tekevältä ja Kaikkietäältä

annettuja ihmistä varten, jotta hän saavuttaisi onnellisuuden tässä elämässä ja pelastuksen kuoleman jälkeen.

Meidän vahva usko islamilaisten oikeuksien ja periaatteiden totuuteen ja oikeudenmukaisuuteen sen takia, että Allah, Armelias ja ihmisen ainoa Luoja on tuonut ne esille. Hän tietää hyvin, mikä sopii Hänen luoduilleen kaikkina aikoina, mikä hyödyttää ja mikä vahingoittaa ihmistä, mikä tekee hänet onnelliseksi tai surulliseksi ja mikä tekee hänestä menestyvän tai epätoivoisen. Hänen tietonsa ja hyväntekeväisyytensä avulla hän on määritellyt lain kautta, mikä sopii parhaiten ja täyttää kaikkien Hänen luomiensa perustarpeet Maan päällä ja tekee heidän elämästään menestyvän, turvallisen ja iloisen.

Pyhä Koraani, mikä on ilmoitettu ja lähetetty alas Muhammadille (ﷺ), on ikuinen ihme ja se sisältää perusteet näistä olennaisista säännöistä. *Sunna*, Allahin Sanansaattajan (ﷺ) käytännöt, mikä on islamilaisen lain toinen lähde, sisältää yksityiskohtaista ilmoitettua ohjausta. Nämä säännöt ja periaatteet ovat Allahin Sanansaattajan (ﷺ) välittämiä noin tuhat neljäsatua vuotta sitten parhaassa muodossa ja parhaalla tavalla ja se pysyy merkittävänä ikuisesti. Molemmat, Pyhä Koraani ja *sunna* (Allahin Sanansaattajan (ﷺ) käytänteet) kunnioittaa ihmistä ja ihmisen yksilön oikeuksia yhteiskunnassa. Nämä islamilaisen lain lähteet eivät ole ylen katsoneet myöskään yhteiskunnan ja yleisen hyvän tarpeita ja oikeuksia. Itse asiassa Kaikkivoipa Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Totisesti, Me olemme saattanut ihmisen lapsia kunniaan ja antanut heille kulkuneuvoja sekä maalla että merellä. Ja olemme varustanut heidät puhtaalla ravinnolla sekä asettanut heidät useimpien muitten luotujen yläpuolelle.» (17:70)

Ihminen ainoastaan hyötyy tästä kunniansta ja näistä etuoikeuksista, kun hän täyttää velvollisuutensa ja antaa oikeudet niille, joille ne kuuluvat.

Jotta voisimme suorittaa roolimme tässä erityisessä paikassa Maan päällä, on olemassa tarve erityisille tehtäville, joita määrättyjen yksilöiden tulee suorittaa. Tämä käsite on kuvailtu Allahin Kaikkivaltiaan toimesta Pyhässä Koraanissa:

« Ja (muistele), miten sinun Herrasi ilmoitti heille, että Hän aikoi aina ylösnousemuksen päivään asti lähettää heille (kurittajia), jotka rasittavat heitä mitä pahimmilla vaivoilla. Sinun Herrasi on totisesti nopea rankaisemaan, mutta Hän on myös armahtavainen ja laupias. Ja Me jaoimme heidät eri ryhmiksi maan päällä. Heidän joukossaan on vanhurskaita ja on sellaisia, jotka ovat kaukana hyvästä, ja Me koettelimme heitä sekä hyvällä että huonolla (onnella), jotta he kääntyisivät (luoksemme)» (7:167-168)

Jotkut kansakunnat ja kansainväliset järjestöt sanovat äänekkäästi, että heidän periaatteisiin kuuluu ihmisoikeuksien takaaminen. Islam perusti yhdessä sen valistuneen sharian (laki ja oikeusoppi) monet näistä ihmisoikeuksista jotakuinkin tuhatneljäsataa vuotta sitten. Oikeudet, joita modernit kansainväliset järjestöt ovat kasvattaneet ja luetelleet ne, ovat luonteen mukaisesti vajavaisia käsitteiltään, vioittuneita muotoilultaan ja epäoikeudenmukaisia sovellutuksiltaan. Ne ovat aiheita poliittisille agendoille taloudelliselle paineelle ja kulttuurisidonnaisille näkemyksille. Ne kantavat mukanaan siirtomaavallan ajan jäännöksiä menneisyydestä. Nämä oikeudet ovat usein lueteltu ja perustettu, ei suinkaan koko ihmiskunnan yhteisen hyvän vuoksi, vaan ennemminkin määrättyjen järjestöjen ja pienten valtaapitävien ryhmien etuja ajamaan. Tämä edellinen väite osoittautuu toteen, kun katselemme maailmaa ja huomaamme, että monet kanssaihmiset kärsivät pahimmanlaatuisista julmuuksista ja siltikin ei ole olemassa yhtään järjestöä, joka todella puolustaisi köyhiä ja heikkoja. Silmiinpistävä epätasa-arvoisuus ja hyväksikäyttö kansojen välillä ja kansojen sisällä kasvaa pahemmaksi ihan meidän silmissämme ja määräykset

hätäavusta ja kehitysavusta ryvettää heidät syvemmin kurjuuteen ja pakkotyöhön.

Voi olla, että jotkut humanitääriset järjestöt eivät pysty tuomaan apua joillekin alistetuille henkilöille poliittisista ja taloudellisista syistä. Joidenkin vilpittömien järjestöjen toiminta on estetty, kun ne ovat halunneet tehdä humanitääristä työtä. Samaan aikaan toisten järjestöjen on sallittu osallistua humanitääriseen työhön, koska ne ovat levittäneet agendojaan ja tehneet käännytystyötä jonkun lahkon puolesta tai jonkun muun ryhmän puolesta, joka on ollut myötämielinen valtaapitäville. Jotkut järjestöt käyttävät tunnuslauseita, kuten “Älkää sekaantuko muiden maiden sisäisiin asioihin” tai “Meidän täytyy pitäytyä poliittisiin tosiasioihin” jne. Islam kutsuu maailman alistettuja ihmisiä suojelukseseen, puolustukseen ja tukemiseen poistamalla hyväksikäytön ja alistamisen aiheuttavat juuret. Islamilainen laki on rakennettu siten, että se poistaa kaikenlaisen alistaminen ja hyväksikäytön antamalla säännöt hyvän nauttimisesta, kieltämällä väärän ja kamppailemalla Allahin, Ylistetyn, soittamalla tiellä.

Kaikkivoipa Allah sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Ja, kuinka olisittekaan taistelematta Jumalan asian puolesta ja niiden heikkojen miesten, naisten ja lasten puolesta, jotka huutavat: »Herra, johda meidät pois tästä kaupungista, pois siinä asuvien sortajain luota, lähetä meille suojelija, anna meille puolustaja!»

(4:75)

On tärkeää alleviivata tässä kohdassa, että lakien voimaan saattamiseksi koskien ihmisoikeuksia islamilaisessa yhteiskunnassa on linkittynyt erottumattomasti vilpittömään islamilaisten lakien ja periaatteiden noudattamiseen niin kirjaimellisesti kuin lain hengen mukaisesti. Osa ihmisistä ottaa vain sen, mikä palvelee heidän omia etujaan. Toiset taas saattavat vain esittää, että he noudattavat joitakin islamilaisia

opetuksia ja periaatteita, mutta todellisuudessa he yrittävät tuhota ja manipuloida islamia ja siten estävät todellisten islamilaisten lakien täyttöö panemista. He eivät ole esimerkkeinä siitä, miten ihmisoikeuksia puolustetaan islamissa. Tämän vuoksi me haluamme osoittaa tässä, että on olemassa velvollisuus niille, jotka haluavat opiskella islamia objektiivisesti, täytyisi tehdä niin opiskelemalla sitä tosiseikkojen pohjalta, täydellisenä järjestelmänä, eikä sellaisena kuin jotkut itseään muslimiksi kutsuvat sitä väärin perustein harjoittavat. Määrättyjen yksilöiden, ryhmien, kansojen tai hallitusten poikkeava käytös ei saa vaikuttaa henkilön lopulliseen tuomioon. Islamilaisten periaatteiden ja islamilaisen lain toimeenpaneminen vaihtelevat riippuen sitoutumisen määrästä islamiin ja myös käytännön mahdollisuudesta soveltaa niitä kulloisissa paikallisissa olosuhteissa. Vaikka järjestelmä on hyvä, voi silti tulla puutteita ja vikoja käsityskyvyssä ja sovellutuksissa. Jos huomaamme esimerkiksi, että valehtelua, huijaamista, sopimusten rikkomista, petoksia ja korruptiota henkilössä itsessään, meidän ei tule syyttää järjestelmää siitä. Koska islam ehdottoman varmasti kielteää nämä pahat teot, täytyy ojentaa kyseistä henkilöä itseään hänen tekemistään rikoksista, mutta ei järjestelmää. Meidän täytyy tutkia läpikotaisin järjestelmä itsessään ja arvioida sen hedelmiä. Annetaan yksinkertainen esimerkki. Jos henkilö tarvitsee leipää, hän menee leipomoon tai muuhun paikkaan, josta voi ostaa leipää kuten ruokakauppaan tai automarkettiin. Jos henkilö, joka tarvitsee leipää, menee lihakauppaa tai hedelmäkauppaa, hän ei löydä leipää sieltä. On yleinen lausunto Pyhässä Koraanissa, joka selittää tämän tyyppistä tapausta. Kaikkivoipa Allah sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Mutta jos tottelet niiden enemmistöä, jotka maan päällä ovat, johtavat he sinut pois Jumalan tieltä; he eivät noudata muuta kuin yleisiä käsityksiä, eivätkä tee muuta kuin luulottelevat.» (6:116)

Valitettavasti, näemme ympärillämme monia muslimeita ympäri maailmaa, jotka eivät edusta oikeaa islamia, koska he tekevät vakavia virheitä ja heillä on monia vajavaisuuksia uskossa ja sen harjoittamisessa. Me kerromme tästä valitettavasta tilanteesta varoittaaksemme niitä, jotka opiskelevat islamia, jotta he välttyisivät niiden muslimien vaikutuksilta ja petoksilta, jotka tulkitsevat islamia väärin. Opiskelijoiden, jotka ottavat aiheen vakavasti, ei tarvitse vaipua epätoivoon vaan heidän tulisi etsiä edustajaa oikeamielisistä muslimeista ja islamin opetuksen sisintä. Rohkaisemme muslimeita ylläpitämään parhaan uskonnon harjoittamisen ja uskon oikeat sovellutukset kaikilla elämän aloilla. Kutsumme ei-muslimeita tutkimaan islamia ja ymmärtämään sen harhattomia periaatteiden sovellutuksia.

On olemassa kuuluisa tarina juuris islamiin palanneesta, joka vieraillessaan muslimimaassa joutui shokkiin, kun hän joutui omin silmin todistamaan muslimien hirvittävää tilannetta siinä yhteiskunnassa ja huomatessaan kuinka kauaksi he olivat joutuneet islamin opetuksista ja periaatteista. Hän sanoi: ‘Minä kiitän Allahia, Kaikkivaltiasta siitä, että hän mahdollisti minulle hyväksyä islam ennen kuin saavuin tähän maahan. Muuten en olisi koskaan ajatellutkaan tulevani muslimiksi!’ Hän teki tämän vakuutuksen, koska hän näki ensikädessä joidenkin muslimien rehottavia virhetulkintoja. Tämä on tosiaan valitettava tilanne jota yritämme korjata. Ensimmäinen askel kohti korjaamista on tietoisuus ja koulutus.

Islam ja elämän viiden perustarpeen säilyttäminen

Johdanto

Islamin, Allahin viimeisenä ja täydellisenä viestinä ihmiskunnalle tavoitteena perustua periaatteilleen, lailliselle

kehykselleen, etiikan koodilleen ja islamilaiselle yhteiskunnalleen, jossa on tasapaino yksilöä suojelevien lakien ja yhteisöä suojaavien lakien välillä. Yksi tapa saavuttaa tämä päämäärä on tarjoamalla perustarpeet, jotka takaavat yksilöille täydet oikeudet ilman, että ne vahingoittaisivat yleistä hyvää. Jos yhteiskunnan jäsenet nauttivat heille suoduista laillisista oikeuksista rauhaan, hiljaisuuteen, vapauteen ja perustarpeiden vaatimusten yleinen saatavilla olevuus tasapainotettuna julkisella sosiaalijärjestelmällä, kaikilla on mahdollisuus elää hedelmällistä, tyydyttävää ja tyytyväistä elämää.

Tämä tyytyväisyys on määritelty Allahin Sanansaattajan (ﷺ) sanonnalla, kun hän sanoi:

“Kuka tahansa, joka nousee ylös (aamulla) ja tuntee olevansa turvassa omassa yhteisössään, vapaana fyysisistä vaivoista ja sairauksista ja hänellä on tarpeeksi toimeentuloa yhtä päivää varten, se on verrattavissa siihen kuin hän omistaisi koko maailman.”¹

Islam muodostaa uniikin oikeuksien ja velvollisuuksien järjestelmän, joka tarjoaa mahdollisuuden seuraavien viiden ihmisten elämän perustarpeen säilyttämiseen:

- (1) Allahin uskonnon säilyttäminen**
- (2) Itsensä säilyttäminen**
- (3) Mielen säilyttäminen**
- (4) Kunnian ja sukulinjan säilyttäminen**
- (5) Varallisuuden säilyttäminen**

Kaikki ihmisten luomat yhteiskunnat ovat suunnitelleet omat järjestelmänsä, jotta ne säilyttäisivät nämä ihmisten elämän perustarpeet. Me aiomme tässä korostaa islamilaisen järjestelmän uniikkeja puolia. Ennen kuin keskustelemme näistä

1 Tirmidhin raportoima no. 2346 ja varmistettu hyväksi.

perustarpeista tarkemmin, teemme joitakin yleisiä havaintoja hyvin usein väärinymmärretyistä termistä yhdenvertaisuus.

Yhdenvertaisuus islamissa

Miehet ja naiset on luotu yhdenvertaisiksi, mitä tulee heidän perusihmisyyteen ja kaikilla heillä on jaettu sukupuu ja Allahin luomistyön kunnia ja ihmisen etuoikeus suhteessa muihin Hänen luomiinsa. Syrjintä rodun, sukupuolen, ihonvärin, sukujuurten, luokan, alueen tai kielen perusteella on äärimmäisen kiellettyä islamissa, jotta välttyttäisiin teennäiseltä jaolta etuoikeutettuihin ja vähäosaisiin. Yhdenvertaisuus ei tarkoita, että me kaikki olisimme tismalleen samanlaisia keskenämme, koska emme voi kieltää, että meissä on luonnollisia eroja suhteessa toisiimme. Kaksi Sukupuolta täydentävät ja täydellistävät toinen toisiaan. Allah, Ylistetty, sanoo Pyhässä Koraanissa:

﴿Ihmiset, pitäkää kunniassa Herraanne, joka on teidät luonut yhdestä hengestä ja hänestä luonut hänen puolionsa ja näistä molemmista antanut lukuisain miesten ja naisten levitä maailmaan. Pitäkää kunniassa Jumalaa, jonka nimessä toinen toiseltanne anotte ja vaaditte; myöskin kunnioittakaa verisiteitä (niitä kohtuja, jotka ovat kantaneet teidät). Katso, Jumala valvoo ja vartioi teidän elämääänne.﴾ (4:1)

Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“Oi ihmiskunta! Teillä on Yksi Herra. Teillä on yksi isä. Kaikki teistä kuuluvat Aatamin (عليه السلام) sukuun. Ja Aatami on luotu maasta. Tosiaan, kunniakkaine henkilö teistä Herranne silmissä, Kaikkivaltiaan Allahin, on se, joka on teistä hurskain. Ei ole olemassa ylivertaisuutta arabilla ei-arabia kohtaan. Ei ole ylivertaisuutta ei-arabilla arabia kohtaan. Ei ole ylivertaisuutta punaisen rodun edustajalla valkoisen rodun edustajaa kohtaan.

Samoin ei ole yliveraisuutta valkoisen rodun edustajalla punaisen rodun edustajaa kohtaan paitsi, mitä tulee hurskauteen ja Jumalatietoisuuteen.”²

Koko ihmiskunnalla islamin mukaan kaikkine rotuineen on yksi alkulähde. Miten silloin kukaan voi väittää yliveraisuuttaan tai etuoikeuttaan suhteessa toisiin? Islam ei suvaitse vääränlaista ylpeyttä, mikä perustuu sukujuuriin ja sosiaaliseen asemaan. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“Kaikkivaltias Allah on poistanut vääränlaisen ylpeyden, jota on harjoitettu aikana ennen islamilaisen ajanlaskun alkua, jolloin yksilöt ylpeilivät esi-isillään. Kaikki ihmiskunnassa kuuluvat Aatamiin (آدم). Ja Aatami on luotu maasta.”³

Rotuun ja luokkaan perustuva ylpeys riehui valtoimenaan joissakin yhteiskunnissa. Esimerkiksi jotkut juutalaiset ja kristityt ovat pitäneet itseään korkea-arvoisempina statukseltaan ihmislajina, ihmisrotuna tai ihmisluokkana. Allah, Ylistetty ja Kaikkivaltias, on osoittanut julki totuuden tämänkaltaisesta ylpeydestä, kun Hän sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Juutalaiset ja kristityt väittävät: »Me olemme Jumalan poikia ja lempilapsia.» Sano: »Miksi Hän sitten kurittaa teitä syntienne tähden? Ei, te olette vain Hänen luomiaan kuolevaisia. Hän armahtaa, ketä Hän tahtoo, ja Hän kurittaa, ketä tahtoo. Jumalan on yliherruus taivaassa ja maan päällä ja niiden välillä, Hän on määränpää.» (5:18)

Islamin lait hävittävät minkä tahansa väärinjohtetut rasismien perusteet. Esimerkiksi, yksi Allahin Sanansaattajan (ﷺ) seuralaisista, Abu Dtharr (رضي الله عنه), sanoi kerran mustalle orjalleen: ‘Oi, hienon mustan naisen poika!’ Kuultuaan tämän Allahin

2 Ahmadin raporttoima no. 411.

3 Abu Dawud no. 5116.

Sanansaattaja (ﷺ) kääntyi Abu Dtharrin (رضي الله عنه) puoleen ja sanoi hänelle:

“Miksi sinä loukkaat tämän miehen äitiä? Tosiaan, sinulla on joitakin tietämättömyyden aikakauden (esi-islamilainen aika) ihmisten ominaisuuksia. Tuo aika on loppunut ja se on ohi. Ei ole olemassa hyveitä tai ansioita valkoisen naisen pojalla ylitse mustan naisen poikaan paitsi mitä tulee hurskauteen tai hyviin tekoihin.”⁴

On kerrottu, että Abu Dtharr (رضي الله عنه) kuultuaan Profeetan (ﷺ) kommentin laittoi päänsä alas maahan häpeissään, jotta orja voisi tulla ja astua jalallaan hänen päänsä päälle sovituksi väärästä teostaan, vaikka Profeetta (ﷺ) ei määrännyt häntä niin tekemään. Abu Dtharr (رضي الله عنه) halusi kurittaa itseään nöyryytyksellä, ettei hän koskaan enää toistaisi kyseistä syntiä uudelleen.

Kaikki ihmiset islamissa ovat täysin samankaltaisia ja yhdenvertaisia, mitä tulee velvollisuuksiin suorittaa jumalanpalveluksen erilaisia muotoja Allahille. Rikas ja köyhä, johtaja ja alamainen, valkoinen ja musta, kunnioitetut ja alennetut, he kaikki ovat samanlaisia ja yhdenvertaisia Allahin edessä. Jaloin heistä on se, joka on hurskain, vilpittömin ja vankkumattomin jumalanpalveluksessa ja hyvissä teoissa. Kuten Profeetta (ﷺ) sanoi:

“Allah ei katso kehojanne ja värejanne vaan Hän katsoo tekojanne ja sydämienne (ts. ulkoisesti tekoja ja sisäisesti aikomuksia ja vilpittömyyttä).”⁵

Kaikki velvollisuuksien määräykset ja kiellot ovat sovellettavissa kaikkiin ilman, että tehdään eroa sosiaaliluokan tai rodun perusteella. Kaikkivoipa Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

⁴ Ahmad 4:145.

⁵ Muslim no.2564.

«Kuka tahansa tekee hyvää, sille se koituu hänen oman sielunsa hyväksi, ja kuka pahaa tekee, sille koituu se hänen sielunsa vahingoksi. Herrasi ei tee vääryyttä palvelijoilleen.» (41:46)

Eroavuudet yksilöiden välillä Allahin silmissä perustuu hurskauden asteisiin ja Allahin, Armeliaan, määräysten noudattamiseen. Allah Kaikkivoipa lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Ihmiset, Me olemme totisesti luonut teidät miehestä ja naisesta ja jakanut teidät heimoihin ja sukuihin, jotta tuntisitte toinen toisenne. Arvokkain teistä Jumalan tykönä on se, joka parhaiten pitää huolen velvollisuudestaan. Jumala on totisesti tietävä, tajuava.» (49:13)

Kaikki yksilöt ovat yhdenvertaisia islamilaisen lain ja muslimi tuomarin edessä. Rangaistukset, tuomio päätökset ja lailliset tuomiot on sovellettavissa kaikkiin rotuihin ja ihmisiin sosiaaliluokasta riippumatta tekemättä eroa ja antamatta mitään etuoikeuksia henkilölle, joka haluaa koskemattomuutta. Yksi selkeä esimerkki tulee tähän. Aisha kertoi, että Quraish-heimolaiset olivat syvästi huolissaan *Makhzum* klaanin siniverisestä naisesta, joka oli varastanut stoolan, ja johon Allahin Sanansaattaja (ﷺ) halusi soveltaa hänen tapauksen tähden rangaistusta, mikä tarkoitti käden amputointia. Quraish-heimot neuvottelivat keskenään ja sanoivat: ‘Paras henkilö keskustelemaan Profeetan (ﷺ) kanssa *Makhzumi* naisen tekemästä varkaudesta on hänen rakastamansa seuralainen (ja hänen rakastamansa seuralaisen poika) Usamah ibn Zaid (رضي الله عنه).’ Tämän vuoksi he lähettivät Usaman (رضي الله عنه) puhumaan Profeetalle (ﷺ) *Makhzumi* naisen puolesta. Kuultuaan Usamaa (رضي الله عنه), Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi,

“Oi Usamah! Aiotko puhua sellaisen rangaistuksen puolesta, joka on Allahin asettama?” Allahin Sanansaattaja (ﷺ) nousi ylös heti, kun hän (ﷺ) oli lopettanut keskustelunsa Usaman kanssa ja piti puheen sanoen:

‘Ihmiset (tai kansat) ennen teitä tuhottiin sen takia, että kun joku heidän jalosukuisistaan varasti, he jättivät hänet rankaisematta. Mutta kun köyhä, heikko tai merkityksetön heidän joukostaan varasti, he rankaisivat häntä. Allahin Nimeen! Jos *Fatimah*; Muhammadin (ﷺ) tytär varastaisi, minä leikkaisin hänen kätensä irti.’⁶

Kenelläkään ei ole oikeutta monopolisoida, käyttää hyväksi, käyttää omaksi edukseen kansallisia lähteitä. Kaikilla kansan jäsenillä on oikeus hyötyä kansallisista lähteistä, jokainen oikeudenmukaisten ja yhdenvertaisten oikeuksien ja velvollisuuksien mukaan. Kuitenkin, nämä eivät ole yhdenvertaisia, mitä tulee työn määrän hyötyihin, mitä he esittävät julkisen hyvän eteen. Islamilaisen hallituksen täytyy ponnistella jokaisella yrityksellään, jotta se voi taata työmahdollisuuksia asukkailleen ja järjestääkseen kansallisten luonnonvarojen käytön.

Islam julistaa kaikki ihmiset yhdenvertaisiksi ihmisarvojen ehdoilla, ja silti jokainen yksilö palkitaan sen mukaan, millaisessa asemassa hän on yhteisössään. Ainoa ero ihmisten välillä on siinä, millaisia palveluja he yhteisössään tarjoavat. Esimerkiksi, ahkera yksilö ei ole yhdenvertainen, mitä tulee maksamiseen ja rahallisiin palkkioihin suhteessa laiskaan yksilöön. Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

﴿Ja jokaista varten on eri asteita aina hänen tekojensa mukaan; eihän Herrasi ole tietämätön siitä, mitä he tekevät.﴾ (6:132)

6 Bukhari no. 6406 ja Muslim no. 9.

Islam ja elämän perustarpeet

Siirrymme nyt yksityiskohtaiseen tarkasteluun ihmisen perustarpeisiin, jotka islam takaa sen jumalallisessa ja ainutlaatuisessa lakijärjestelmässä.

● Jumalan uskonnon säilyttäminen

Islam on perinpohjainen ja täydellinen Allahin jumalallinen ilmestys ihmiskunnalle, jotta se menestyisi ja pelastuisi. Kaikki aikaisemmat Allahin profeetat kuten Nooa, Abraham, Mooses ja Jeesus (ﷺ) olivat muslimeita, jotka oli lähetetty omille kansoilleen uskontonaan islam – Allahin palvonta ilman rinnalle asetettavaa kumppania tai epäjumalanpalvelusta – ja kulloisellekin kansalle annettu lakijärjestelmä.

Allah, Ylistetty, sanoo:

«Emme lähettänyt ennen sinua ainoatakaan lähettilästä, jolle emme olisi ilmaissut: »Totisesti, ei ole muuta jumalaa kuin Minä, siksi palvelkaa Minua.»» (21:25)

Muhammad ibn Abdullah (ﷺ) on viimeinen Profeetta ja Allahin Sanansaattaja, jolle annettiin islamin viimeinen täydellinen versio sekä laki koko ihmiskunnalle Tuomiopäivään saakka. Hänelle lähetettiin alas koko ihmiskunnalle tarkoitettu Allahin, Viisaan ja Kaikkitietävän, voimaanpaneva islamilaisen lakien järjestelmä.

Allah, Ylistetty, sanoo:

«Muhammed ei ole kenenkään miehenne isä, vaan Hän on Jumalan sananjulistaja ja profeetoista viimeinen, heidän sinettinsä. Jumala on Kaikkitietävä.» (33:40)

Ja Allah, Ylistetty, sanoo:

«Tänä päivänä Minä olen saattanut täydelliseksi teidän uskontonne ja sallinut mielisuosioni ylenpalttisesti tulla teidän osaksenne, olen armossani antanut Islaamin teidän uskonnoksenne.» (5:3)

Ja Hän sanoo:

«Oikea uskonto Jumalan edessä on Islaam.» (3:19)

Ja Hän sanoo:

«Mutta jos joku pitää uskontonaan jotakin muuta kuin Islaamia, niin Jumala ei sitä koskaan hyväksy, ja kuoleman jälkeen hän on joutuva kadotettujen joukkoon.» (3:85)

Allahin Sanansaattaja (ﷺ) selitti hänen samankaltaisuuttaan suhteessa aiempiin Allahin profeettoihin sanomalla:

“Minun esimerkkini ja minua edeltäneiden profeettojen esimerkit ovat kuin henkilö, joka rakensi kauniin talon. Talo oli täydellinen ja suurenmoinen paitsi yhden tiilen kohdalta (talon nurkassa). Ihmiset, jotka näkivät talon, ihailivat sitä, mutta miettivät, miksi talon omistaja ei tehnyt siitä täydellistä, ja lisännyt siihen puuttuvaa tiiltä? Minä olen se puuttuva tiili. Minä olen viimeinen profeetta (ihmiskunnalle maan päällä).”⁷

Koko ihmiskunta on samaa mieltä sellaisesta yleisestä periaatteesta, että totuus, oikeus ja hyvyys ovat arvoja, joita täytyy pitää yllä, sekä puolustaa, jos niitä arvoja vastaan hyökätään valheellisuuden, tyranniana tai pahuuden voimilla. Muslimit ottavat tämän velvollisuuden hyvin vakavasti ja ponnistelevat tukemalla totuutta, oikeutta ja hyvyttä kaikilla laillisilla keinoilla, joita on käytettävissä. Sekularistissa yhteiskunnissa uskontoa pidetään puhtaasti yksityisenä asiana. Julkista elämää lain mukaan täytyy ohjata sekularististen periaatteiden ja instituutioiden kautta, eikä koskaan uskonnon

7 Bukhari no.3341 ja Muslim, no. 2287.

tai uskonnollisen lain mukaan. Meidän täytyy muistaa, että sekularismin kehitys oli vastareaktio kristillisen kirkkojen ja kuninkaallisten välillä olevista konflikteista sekä niiden loistokkaasta elämäntavasta Euroopassa.

Tässä esitellään jihadin (taistelu, voimankäyttö) arkaa aihetta, joka on sana, mitä on paljon pahansuovasti ja väärin käytetty. Seuraava Pyhän Koranin jae, kun se luetaan täydessä merkityksessään, antaa jihadin yleissäännön:

«Taistelkaa Jumalan retkellä niitä vastaan, jotka vastaanne sotaa käyvät, mutta itse älkää aiheutta hyökätkö. Totisesti Jumala ei rakasta rauhanrikkooja.»

(2:190)

Lyhyesti jihadista sanottuna se tarkoittaa, että taistelu in sallittu muslimille, kun suojaudutaan väkivaltaa, hyväksikäyttöä ja alistamista vastaan ja siltikin rajojen ylittämiset ovat kiellettyjä jihadissa. Arabiankielisen sanan juuri, jihad, tarkoittaa pyrkimistä ja se ei vain sisällä taistelua alistajaa ja itsevaltiasta vastaan vaan, myös kamppailua yleensä hyvän tukemista ja pahaa vastaan taistelemista. Jihadin avulla islamin uskonto, joka on viimeinen totuus, puolustaa oikeutta ja hyvyttä ja sen avulla puolustetaan myös muslimeita, jos joku yrittää vahingoittaa heitä. On pakollista kaikille muslimille uskoa ja harjoittaa jihadia joissakin muodoissa: suuremmat velvoitteet kuuluvat niille, joilla on suuremmat kyvyt, mutta myös köyhien ja taistelukyvyttömien tulee antaa heidän moraalinen tukensa ja rukouksensa voiton puolesta.

Jihadia on harjoitettu aikaisemmissakin uskonnoissa. Koska pahaa on kaikkialla maailmassa ja läpi ihmiskunnan historian, jihadin tarkoituksena on ollut pysäyttää epäoikeudenmukaisuus ja tyrannia. Se myös kieltää ihmisiä palvomasta vääriä jumaluuksia ja se johdattelee heidät todellisuuteen, jossa palvotaan yksin Allahia, jolla ei ole poikaa, kumppaneita tai osakkaita. Jihad on lainvoimistettu, jotta se poistaisi

epäoikeudenmukaisuutta ja johdattelisi ihmisen islamin armolle, oikeudenmukaisuudelle ja rauhalle elämäntapana, joka hyödyttää ihmisen hyvinvointia, eikä vain jotain muslimiryhmää kuten arabien, koska islam on universaali, eikä sitä rajoita maantieteelliset seikat tai maiden rajat. Kuten perimätieto kertoo, Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

"Auttakaa veljeänne, olipa hän sitten alistaja tai alistettu." Mies kysyy: "Oi Allahin Sanansaattaja! Autan häntä silloin, kun hän on alistettu, mutta miten voin auttaa häntä, kun hän on alistaja?" Hän (ﷺ) sanoi: "Sinä voit estää häntä alistamasta. Se on silloin sinun apusi hänelle."⁸

Islamin viesti ja kutsu on kansainvälinen ja universaali ja on tarkoitettu koko ihmiskunnalle. Islamilla on laaja etiikan, moraalin ja uskon säännöstä jokaiselle elämän saralle. Islam on säättänyt oikeuden, rehtiyden, yhdenvertaisuuden, vapauden kukoistamisen, menestyksen ja totuudenmukaisuuden periaatteet ihmiskunnalle. Jihad on säädetty, ei liittymiseksi islamiin vastoin ihmisen tahtoa vaan välineeksi ja mekanismiksi auttamaan ylläpitämään rauhaa, mikä mahdollistaa viestin rauhanomaisen leviämisen monoteistisestä uskonnosta, oikeudesta ja yhdenvertaisuudesta koko maailmalle ja suojella sitä hyökkäystä vastaan. Sen jälkeen, kun ihmiset ovat vastaanottaneen viestin, se riippuu heistä itsestään, josko he hyväksyvät islamin tai valitsevat toisin. Jihadin olennainen tarkoitus on avata tie islamin viestin rauhanomaiselle levittämiseksi ihmisille. Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Uskonnossa ei ole mitään pakkoa, oikea tie on selvästi erotettu harhateistä, ja se, joka hylkää Saatanan ja uskoo Jumalaan, hän pitää kiinni mitä lujimmasta

8 Bukharin no.2312 ja Muslimin no.2584 raportoima.

kädensijasta, joka ei murru. Jumalahan on kuuleva, tietävä.﴾ (2:256)

Periaate yhteen liittämistä ihmisten ja hallitusten sisäisiä välejä perustuu oikeuteen ja rauhaan, koska ei voi olla olemassa pitkään kestävää rauhaa, jos ei ole oikeutta. Jihad ei ole ”pyhä sota”, kuten sitä on kuvailtu länsimaalaisessa mediassa, vaan kunniallinen ”kamppailu” ja vastustus alistajia vastaan ja niitä vastaa, jotka vastustavat Allahin sanan levittämistä, uskoa Häneen ja Hänen uskontoaan islamia. ”Sota” yleensä alkaa henkilökohtaisten tai kansallisten etujen ajamisesta maan luonnonvarojen ja/tai muiden poliittisten ja taloudellisten syiden vuoksi. Islam kieltää tämänkaltaisen ”sodan” ja sallii jihadin kolmessa tapauksessa, jotka on nimetty seuraavaksi:

1) Elämän, omaisuuden ja kansallisten rajojen puolustaminen ilman rajojen ylitystä

Allah (ﷻ) sanoo pyhässä Koraanissa:

﴿Taistelkaa Jumalan retkellä niitä vastaan, jotka vastaanne sotaa käyvät, mutta itse älkää aiheetta hyökätkö. Totisesti Jumala ei rakasta rauhanrikkooja.﴾ (2:190)

2) Alistamisen poistaminen ja alistettujen ihmisten oikeuksien puolustaminen.

Velvollisuus alistamisen ja tyrannian vastustamiseen on mainittu Pyhän Koraanin jakeessa:

﴿Ja, kuinka olisittekaan taistelematta Jumalan asian puolesta ja niiden heikkojen miesten, naisten ja lasten puolesta, jotka huutavat: »Herra, johda meidät pois tästä kaupungista, pois siinä asuvien sortajain luota, lähetä meille suojelija, anna meille puolustaja!﴾ (4:75)

Allahin Profeetta (ﷺ) sanoi:

“Paras jihad on totuuden sana epäoikudenmukaisen itsevaltiaan edessä.”⁹

3) Uskon ja uskonnon puolustaminen.

Allah, Ylistetty, sanoo pyhässä Koraanissa:

«Ja taistelkaa heitä vastaan, kunnes kaikki kiusaukset taukoavat ja kunnes Jumalan tuomiota noudatetaan kaikessa. Mutta jos he taas mielensä muuttavat, kyllä Jumala näkee, mitä he tekevät.» (8:39)

“Mujahid” (Allahin asian puolesta taisteleva muslimi) täytyy puhdistaa aikomuksensa miellyttääkseen yksin Allahia. Hänellä täytyy olla selkä ymmärrys siitä, että jihadia käytetään vain oikeisiin syihin: islamin ja muslimien suojelemiseen, Allahin sanan ja islamin levittämiseen. Jos islamin viholliset, jotka sotivat muslimeita vastaan, laskevat aseensa ja hyväksyvät rauhanehdot, muslimitaistelijoiden on määrätty lopettamaan vihollisuudet.

Allah (ﷻ) sanoo myös:

«Mutta jos he ovat taipuvaisia rauhaan, niin ole myöskin sinä taipuvainen siihen ja turvaa Jumalaan! Hän on totisesti kuuleva, tietävä kaiken.» (8:61)

Ja Hän, Ylistetty, sanoi:

«...jos he pysyvät loitolla teistä eivätkä taistele teitä vastaan, vaan tarjoavat teille rauhaa, niin ei Jumala salli teidän hyökkäävän heidän kimppuunsa.» (4:90)

Islam on sallinut taistelemisen vain yllä mainituissa tarkkaan rajatuissa tapauksissa ja sille on asetettu tiukat rajat ehdolle

9 Ahmadin no.18850 , Abu Dawudin no.4344, Tirmidhin no.2174 raportoimia ja varmistettu autenttisiksi.

määritellä “sotatila.” Kaikki muuta syyt “sodalle” ovat ehdottoman kiellettyjä islamissa, esimerkiksi, sota maa-alueiden kasvattamiseksi, kiinnostus siirtomaiden hankintaa kohtaan tai kosto jne. Islam ei salli taistelijoiden tappaa sattumanvaraisesti, vaan sallii ainoastaan sotilaiden tappamisen ja niiden, jotka suoraan tukevat vihollisarmeijaa. Islam ei salli, hyväksy tai suvaitse vanhusten, lasten, naisten, lääketieteellisessä hoidossa olevien, lääkintähenkilökunnan ja munkkien, jotka ovat eristäytyneet palvoakseen Allahia (I), tappamista. Islam kieltää vihollissotilaiden ruumiiden ja elinten silpomisen. Islam myös kieltää vihollisen karjan tai minkä tahansa muiden eläinten tappamisen, ihmisten kotien tuhoamisen ja vesivarantojen pilaannuttamisen, mukaan lukien vihollisten joet, järvet, ja vesilähteet. Nämä periaatteet perustuvat moniin Pyhän Koraanin jakeisiin, joihin sisältyy myös seuraava:

﴿Vaan sen avulla, mitä Jumala on sinulle antanut, etsi tulevaisuuden kotia, mutta älä unohda osaasi tässä maailmassa. Tee hyvää, kuten Jumalakin on hyvää tehnyt sinulle, äläkä tavoittele maassa pahaa. Totisesti, Jumala ei rakasta niitä, jotka pahaa tekevät.﴾ (28:77)

Ne perustuvat myös moniin Allahin Sanansaattajan (ﷺ) sanontoihin, ja tässä esimerkkinä seuraava lausunto:

“Taistele Allahin ja Hänen Nimiensä puolesta epäuskovia vastaan. Taistele heidän kanssaan, mutta älä riko sopimuksia, älä silvo ja äläkä tapa vastasyntyneitä vauvoja...”¹⁰

Ja hän (ﷺ) sanoi:

“...älkää tappako naista tai orjaa.”¹¹

Tämä on sopusoinnuissa ensimmäisen kalifin, Abu Bakrin (رضي الله عنه), ohjeiden ja suositusten kanssa, jotka hän antoi sotilasjohdolleen,

10 Muslimin raportoima, no. 1731.

11 Reported by Abu Dawood and Ibn Majah and verified as sound.

kun heitä kutsuttiin jihadiin. In kerrottu, että hän sanoi: **“Kuunnelkaa ja noudattakaa seuraavia kymmentä käskyä ja ohjetta: Älkää pettäkö ketään (jos olette antaneet lupauksen). Älkää varastako sotasaaliista. Älkää rikkoko uskollisuuden valaa. Älkää silpoko kuolleiden vihollisten tai taistelijoiden ruumiita. Älkää tappako lasta tai alaikäistä. Älkää tappako vanhempaa miestä tai naista. Älkää tappako naista. Älkää kiskoko juurineen taatelipuuta (tai mitään muutakaan puuta) älkääkä myös polttako niitä. Älkää katkaisko tai tuhotko hedelmäpuuta. Älkää teurastako naarasvuohta, nautaa tai kamelia muutoin kuin välttämättömäksi ruuaksi. Te varmuudella kuljette ohi sellaisten ihmisten ohi, jotka ovat eristäytyneet palvoakseen Allahia (ﷻ) kuten munkit ja muut, ja sen vuoksi jättäkää heidät rauhaan älkääkö häiritkö heitä. Te varmuudella pysähdytte ihmisten luokse tien varrella ja he tuovat teille kaikenlaisia ruokalajikkeita. Milloin tahansa syöt heidän ruokiaan, lausukaa Allahin (ﷻ) nimi joka kerran, kun syötte. Teidän ohi varmuudella kulkee joukko ihmisiä, jotka ovat ajaneet hiuksensa keskeltä päälaeltaan ja jotka ovat jättäneet reunimmaiset hiukset kasvamaan pitkiksi. Teille on sallittua taistella ja tapaa naita ihmisiä, koska he ovat vihollisen taistelijoita, jotka kantavat miekkojaan teitä vastaan taistellakseen. Menkää Allahin (I) nimeen.”**

Sotavankeja ei saa kiduttaa, nöyryyttää tai silpoa. Heitä ei saa pitää täysin suljetuissa kopeissa ilman riittävää ruokaa ja juomaa, mikä aiheuttaa heille kuoleman.. Pyhä Koraani lausuu:

﴿rakkaudesta Häneen he ruokkivat köyhää, orpoa ja vangittua. Me ruokimme teitä vain Jumalan tähden; me emme vaadi teiltä palkkaa emmekä kiitosta.﴾ (76:8-9)

Islamilaisella hallituksella on oikeus joko vapauttaa kyseisenlaiset sotavangit vapaaksi ilman mitään lunnasmaksua tai sovitus lunnasmaksun mukaisesti tai vaihtaa heidät muslimisotavankeihin. Tämä perustuu Pyhän Koraanin jakeeseen:

«Kun siis kohtaatte taistelussa uskottomat, niin nujertakaa heiltä niskat, niin että voitatte heidät! Sitten ottakaa heidät vangiksi ja jälkeinpäin joko suosiollisesti vapauttakaa heidät tai antakaa heidän lunastaa itsensä vapaiksi, kun sota on päättynyt! Niin on oleva. Jos Jumala olisi tahtonut, olisi Hän varmasti voinut kostaa heille, mutta näin Hän tahtoo koetella teitä toistenne avulla. Jotka saavat surmansa Jumalan tiellä, heidän tekojensa ei Hän millään muotoa salli raueta tyhjiin.»
(47:4)

Voitettu kansa, joka muodostaa ei-muslimi asukkaat islamilaiseen valtioon ja heidän perheensä, omaisuutensa ja kiinteistönsä on oikeutettuja islamilaisen lain suojeluun kaikkien sopimusrikkosten osalta. Kenelläkään ei ole oikeutta anastaa itselleen ei-muslimi asukkaan omaisuutta tai nöyryyttää heitä tai loukata heidän kunniaansa. Kenelläkään ei ole oikeutta epäoikeutetusti hyökätä heidän kimppuunsa. Ei-muslimi asukkaiden uskoa ja uskonnon harjoittamista kunnioitetaan lain sallimissa rajoissa. Esimerkiksi Allah sanoo Pyhässä Koraanissa:

«He ovat sellaisia, jotka, jos annamme heille valtaa maassa, suorittavat kyllä rukouksia, antavat säädetyt almut ja käskevät ihmisiä hyviin tekoihin sekä kieltävät heitä pahasta. Mutta Jumalalle kuuluu kaikkien asioiden päätösvalta.» (22:41)

Islamilaisen valtion ei-muslimi asukkaita vaaditaan maksamaan pieni vero, jonka nimi on "jizyah", mikä on erityinen henkilövero, joka kerätään yksilöiltä, jotka eivät ole hyväksyneet islamia ja haluavat säilyttää uskontonsa sinä aikana, kun he elävät islamilaisen hallinnon alla islamilaisessa valtiossa. Esimerkiksi varhaisissa islamilaisissa valtioissa sinä aikana, kun varakkaat muslimit maksoivat 2.5 % kertyneestä omaisuudestaan, ei-muslimiasukkaat maksoivat jizyan kolmessa luokassa: rikkaat ja varakkaat, (48) neljänkymmenen kahdeksan

dirhamin¹² arvoisen summan vuodessa, keskiluokka, kuten kauppiaat ja maanviljelijät, (24) kahdenkymmenenneljän dirhamin arvoisen summan vuodessa; ja työläiset, kuten leipurit, matontekijät, putkimiehet ja muut sen kaltaiset (12) kahdentoista dirhamin arvoista vuodessa. Jizya kerättiin ja sitä vastaan ei-muslimi asukkaat saivat islamilaisen valtion suojelun itselleen ja omaisuudelleen. Muslimijohtaja ja komentaja, Kenraali *Khalid bin al-Walid* (رضي الله عنه) teki kerran lupauksen islamilaisen valtion ei-muslimi asukkaan kanssa ja sanoi: **‘Minä tarjoan liittoutumissopimusta ja suojelen sinua täydellisesti henkilöveroa vastaan. Jos me tarjoamme tarvittavaa suojelusta, me olemme oikeutettuja henkilöveroon. Muutoin teidän ei tarvitse maksaa sitä.’** Sitten, kun muslimijoukkojen täytyi poistua alueelta taistellakseen muualla, he palauttivat *jizyan*, jonka he olivat keränneet, koska he eivät voineet tarjota lupaamaansa suojelua.¹³

Jizya ei ole sovellettavissa jokaiseen islamilaisen valtion ei-muslimi asukkaaseen, vaan se otetaan niiltä, jotka ansaitsevat elantonsa. Monet eri luokkien ihmiset on vapautettu maksamasta tätä *jizyaa* mukaan luettuna köyhät, alaikäiset, naiset, munkit, sokeat ja vammautuneet yksilöt. Islam teki siitä pakollista islamilaiselle hallitukselle tarjota täydellinen suojelu kaikille näiden luokkien ihmisille ja sen lisäksi tarjota heille sopiva toimeentulo. Tosiasiassa, kenraali *Khalid bin al-Walidin* (رضي الله عنه) antamalla sopimuksella kaupungin, jonka nimi oli Hira Irakissa, ei-muslimi asukkaille, jotka olivat islamilaisen hallinnon alla, hän lausui seuraavaa:

‘Kuka tahansa vanhempi henkilö, työkyvytön,

12 Dirham on islamilainen kolikko, jonka arvo vastaa 2.28 grammaa hopeaa. Nimi “Dirham” on edelleen käytössä joissakin islamilaisissa ja arabimaissa, mutta sen todellinen arvo ei vastaa vanhaa arvoa.

13 Tämä on kuuluisa tapahtuma islamilaisessa historiassa. Esim. Baladthuri, Futuh al-Buldan, Shamin valloituksesta. (Sham=Suur-Syyria)

parantumattomasti sairas henkilö tai varakas henkilö, joka on tehnyt vararikon ja, joka näin on oikeutettu hyväntekeväisyyteen uskovaisilta tovereiltaan, ei tarvitse maksaa henkilöveroa. Tämän lisäksi jokainen näistä tulee oikeutetuiksi saamaan riittävän toimeentulon islamilaiselta varainhoidolta itselleen sekä huollettavilleen.’¹⁴

Toinen esimerkki on ajalta, jolloin toinen kalifi, Omar bin al-Khattab (رضي الله عنه), kerran ohitti vanhemman juutalaisen miehen, joka oli kerjäämässä. Omar (رضي الله عنه) kyseli hänestä ja kuuli, että vanha mies oli islamilaisen valtion ei-muslimi asukas. Omar (رضي الله عنه) sanoi välittömästi: ‘Me emme ole olleet oikeudenmukaisia sinua kohtaan! Me olemme keränneet veroa sinulta silloin, kun olit nuori ja kykenevä ja laiminlyöneet sinua, kun olet saavuttanut vanhuuden päiväsi.’ Omar (رضي الله عنه) otti vanhan juutalaisen taloonsa ja tarjosi hänelle mitä tahansa ruokaa ja vaatteita, mitä hän löysi. Myöhemmin Omar (رضي الله عنه) neuvoi niitä, jotka olivat vastuussa varainhoidosta sanomalla:

‘Seuratkaa, tarkkailekaa ja tunnistakaa samankaltaisten ihmisten tilanteita. Tarjotkaa heille apuanne, joka on riittävää heille ja heidän perheen jäsenilleen islamilaisesta varainhoidosta.’

Allah (ﷻ) ilmaisee Pyhässä Koraanissa:

﴿Almut ovat vain köyhiä ja puutteessa olevia varten.﴾
(9:60)

[se on kuuluisan jakeen alku, jossa on zakatista (pakollisesta hyväntekeväisyydestä)] Yhdessä tämän jakeen tulkinnoista köyhillä tarkoitetaan muslimeita ja puutteessa olevilla tarkoitetaan islamilaisen valtion ei-muslimi asukkaita.’¹⁵

● Itsensä säilyttäminen

14 Abu Yousuf, al-Kharaj, s.144.

15 Ibid, s.126.

Fyysinen turvallisuus ja suojele:

Ihmiselämä on pyhä ja se on lahja Allahilta, Luojalta. Elämää suojellakseen islam on säättänyt ansaittuun kuolemanrangaistuksen ja ruumiillisia rangaistuksia niille rikollisille, jotka ovat rikkoneet rajoja murhaamalla tai fyysisesti vahingoittamalla muita. Tappaminen jaetaan kolmeen kategoriaan: tarkoitukselliseen ja/tai ennalta harkittuun murhaan, tappoon ja kuolemantuottamukseen. Islam määrää kenen tahansa kuolemantuomion täyttöönsä panon, joka on ennalta harkitusti murhannut viattoman henkilön ja sen tavoitteena on asettaa vahva pelote, jotta hävitettäisiin harkitun murhan tekemisen kiusaus. Tappo ja kuolemantuottamus kuuluvat eri kategorioihin, joissa on pienemmän tuomiot ja kuolleen lähisukulaisille maksetaan verirahaa. Kuolleen uhrin perheelle tai perillisille annetaan *diyya* - veriraha – elleivät he päättä antaa anteeksi tappajalle. Tappajan täytyy katua Allahille ja sovittaa syntinsä vapauttamalla muslimi orjan ja jos se ei ole mahdollista, paastota kaksi perättäistä kuukautta. Kaikki nämä rangaistukset on säädetty elämän suojelemiseksi. Kenelläkään ei ole oikeutta kajota ihmisten elämään, omaisuuksiin tai perintöihin ilman laillista syytä. Kaikkia hyväksikäyttäjiä ja alistajia täytyy varoittaa epäoikeudenmukaista tappamista vastaan tai viattomien islamilaisen yhteiskunnan jäsenten häirinnästä ja näiden tiukkojen rangaistuksien tulisi tehdä asia selväksi. Jos rangaistustoimenpide ei ole samankaltainen kuin itse rikos, rikolliset tulevat rohkeammiksi rikollisessa toiminnassaan. Kaikki muut ruumiilliset rangaistukset toimivat saman logiikan mukaan, missä ennalta määrätty rangaistukset on suhteellistettu rikoksen vakavuuteen ja pysäyttämään kaikki väitteet ja epäselvyyden. Kaikki kuolemantuomiot ja ruumiilliset kuritukset on määrättyjä, jotta se säilyttäisivät ihmiselämää ja omaisuutta islamilaisessa yhteiskunnassa. Allah, Ylistetty, lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Verenkosto varjelee teidän henkeänne, jotta te, joilla on ymmärrystä, karttaisitte pahaa.» (2:179)

Rangaistus kuoleman jälkeisessä elämässä harkittuun murhaan syyllystyneelle, joka ei kadu, saa kokea Allahin vihan. Allah, Ylistetty, lausuu Pyhässä Koraanissa:

« Mutta sen palkka, joka tahallisesti surmaa uskovaisen, on iankaikkisesta oleva Helveti, sillä Jumala on vihastunut häneen, kironnut hänet ja valmistanut hänelle pelottavan rangaistuksen. » (4:93)

Islam on määrännyt määrätty erityiset velvollisuudet jokaiselle ihmiselämän suojelun kunnioittamisessa. Seuraavaksi selitetään muuta näistä velvollisuuksista:

1. Ihminen ei omista sieluaan tai kehoaan. Enemminkin se on entiteetti, erillinen olio, joka on annettu hänen vastuulleen väliaikaisesti. Ei ole kenellekään sallittua tahallisesti kiduttaa tai vahingoittaa itseään, toteuttaa minkäänlaista itsemurhaa tai holtittomalla käytöksellä aiheuttaa oma tuho. Elämä on annettu ainoastaan uhrattavaksi Allahin vuoksi. Allah, Ylistetty, lausuu Pyhässä Koraanissa:

« Te, jotka uskotte, älkää kuluttako keskenänne omaisuuttanne turhuuksiin, paitsi jos (joku menettää sitä) jonkin liikeasian kautta, joka perustui keskinäiseen sopimukseen; älkääkä surmaa tehkö. Jumala on totisesti laupias teitä kohtaan. » (4:29)

2. Ihmisen pitää ylläpitää kunnollinen ravitsemuksellinen huoli minimi vaatimukset, jotka ovat välttämättömiä terveyden säilyttämiseksi. Hänen ei ole sallittu jättää itseään ilman sallittua ruokaa, juomaa, vaatetusta, avioliittoa ja hyvää hoitoa ilman mitään veruketta, jos se vahingoittaa häntä. Allah, Ylistetty, sanoo Pyhässä Koraanissa:

« Sano: »Kuka on kieltänyt Jumalan kauniit vaatteet, jotka Hän on hankkinut palvelijoihin, sekä hyvät ruoat?» Sano: »Ne on tarkoitettu uskovaisille

**maallisessa vaelluksessaan ja yksinomaan heille -
ylösnousemuksenpäivänä.» Näin selitämme
tunnusmerkit ihmisille, jotka ymmärtävät.» (7:32)**

Allah, Ylhäinen, nuhteli Profeettaa (ﷺ), kun hän pidättäytyi syömästä hunajaa miellyttääkseen yhtä vaimoistaan. Tämä on iankaikkinen opetus kaikille muslimeille. Allah sanoo Pyhässä Koraanissa:

**«Profeetta, miksi haluat, ollaksesi vaimoillesi mieliksi,
kieltäytyä sellaisesta, minkä Jumala on tehnyt sinulle
luvalliseksi? Onhan Jumala anteeksiantava, laupias.»
(66:1)**

Kohtuus on saituuden ja tuhlaavaisuuden välissä. Ihminen voi nauttia Allahin tarjoamasta laillisesta runsaudesta, joka on tarkoitettu ihmisille maassa kohtuudella ja niissä islamilaisen lain rajoissa ilman niiden haaskausta. Allah, Ylhäinen, ilmoittaa Pyhässä Koraanissa:

**«Te ihmisen (Aatamin) lapset, pukeutukaa
juhlapukuihinne jokaisena hartaushetkenänne ja syökää
sekä juokaa, mutta älkää tuhlatko, sillä Hän ei rakasta
tuhlaavaisia.» (7:31)**

On kiellettyä laiminlyödä kehon fyysisiä tarpeita ja aiheuttaa vahinkoa välinpitämättömyyden vuoksi tai itsekidutuksena. Allah, Ylhäinen, sanoo Pyhässä Koraanissa:

**«Jumala ei ketään rasita yli voimien; mitä kukin on
aikaansaanut, on hänen edukseen, ja häntä vastaan
nousee vain se, minkä hän itse on aiheuttanut.» (2:286)**

On raportoitu, että Anas bin Malik (رضي الله عنه) sanoi, että: 'Kolme miestä saapuivat Profeetan (ﷺ) vaimojen taloille tiedustelemaan Profeetan (ﷺ) Allahin palvonnosta. Kun heille vastattiin, he pitivät heidän omaa palvontaansa merkityksettömänä ja he sanoivat: "Missä me olemme verrattuna Profeettaan (ﷺ) kun Allah on antanut anteeksi hänen menneet syntinsä ja hänen tulevat syntinsä". Yksi heistä sanoi: "Minä ainakin aion rukoilla

koko pitkän yon ajan." Toinen sanoi: "Minä aioin paastota koko ajan, enkä aio rikkoa sitä". Kolmas sanoi: "Minä aioin pidättäytyä naisista, enkä aio mennä koskaan naimisiin". Profeetta (ﷺ) saapui heidän luokseen ja sanoi:

"Oletteko niitä, jotka sanoivat sellaisia ja sellaisia asioita? Allahin kautta, minä pelkään Allahia enemmän kuin te pelkääte ja minä olen kaikkein kuulioisin ja velvollisuudentuntoisin teidän joukostanne Häntä kohtaan, mutta siltikin minä paastoan ja rikon paastoni, rukoulen ja nukun oisin ja otan vaimoja. Joten se, joka kääntyy pois *sunnasta* ei kuulu joukkooni." ¹⁶

Rauha ja turvallisuus:

Oikeus turvallisuuteen ja suojeluun henkilöllä ja kaikilla hänen perheessään on yksi tärkeimmistä kohdista ihmisoikeuksista. Kaikilla kansalaisilla muslimi yhteisössä lain mukaan ei saa pelotella tai uhkailla sanoilla, teoilla tai minkäänlaisilla aseilla. Allahin Sanansaattajan (ﷺ) perimätieto lausuu:

"Ei ole sallittu toisen muslimin pelotella toista muslimia." ¹⁷

Turvallisuuden tunne mahdollistaa yhteisön yksilöitä liikkumaan vapaasti työskennelläkseen ja ansaitakseen rehellisen ansion. Kuolemantuomio ja ruumiilliset rangaistukset on asetettu siksi, että saadaan perustettua voimaan tiukat rangaistukset niille, jotka koettavat aiheuttaa häiriötä islamilaisen yhteisön rauhaan, turvallisuuteen ja vakauteen. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi jäähyväispuheessaan:

16 Bukharin ja Muslimin raportoimana, kuten on mainittu al-Lulu wal-Marjanissa no.884.

17 Abu Dawudin raportoima no.5004, Imam Ahmadin ja muiden raportoima, ja varmistettu oikeaksi.

‘Todellakin, teidän veri, kunnia ja omaisuutenne on laitonta toinen toisillenne. Niihin on laitonta kajota, aivan kuten on laitonta kajota tähän (kunnioitettavaan ja pyhään) päivään (‘Arafahin päivään Hajjin aikana), tässä pyhässä kuukaudessa (pyhiinvaellus kuukausi “Dthul-Hijjah”), ja tässä pyhässä kaupungissa (Mekan kaupungissa).’¹⁸

Ylläpito ja terveellinen ruoka ja juoma kaikille:

Terveellinen ylläpito on varmistettu kaikille islamilaisessa yhteiskunnassa auttamalla kunnollisten ja sopivien työmahdollisuuksien saamisessa työtä tekeville yhteiskunnassa. Avoimien työpaikkojen saatavuus on äärimmäisen tärkeää, jotta ihmiset voivat tyydyttää perustarpeitaan. Ne, jotka eivät pysty tekemään työtä korkean iän, työkyvyttömyyden, kroonisen sairauden vuoksi tai sen takia, että perheellä ei ole elättäjää, ovat oikeutettuja julkiseen apuun islamilaiselta hallitukselta. Zakah (pakollinen hyväntekeväisyys), jonka antaa yhteiskunnan varakkaammat ihmiset, on tarkoitettu tehdä käsille saatavaksi puutteessa oleville, jotka eivät pysty ansaitsemaan omaa elantoaan laillisten syiden vuoksi. Zakah on pakollisen hyväntekeväisyys, joka otetaan rikkailta ja annetaan eri yhteiskuntaluokille. Tämä perustuu Allahin Sanansaattajan (ﷺ) hadithiin neuvoessaan seuralaistaan, Muadth bin Jabalia (رضي الله عنه), kun hän lähetti hänet Jemeniin kutsumaan ihmisiä islamiin, sanomalla:

“...Kertokaa Jemenin kansalle...että Kaikkivoipa Allah on määritellyt osan heidän omaisuudestaan Zakatiksi (pakolliseksi hyväntekeväisyydeksi), joka otetaan heidän varakkailta jäseniltään ja annetaan köyhille ja tarvitseville heidän joukostaan.”¹⁹

18 Bukharin raportointi, no. 6043.

19 Muslimin raportointi no. 29.

Muuta vapaaehtoiset lahjoitukset, lahjat ja taloudelliset sitoumukset ja muuta samankaltaiset annetaan miellyttääksemme Kaikkivaltiaista Allahia, ja ulottamalla se hyvin mielin köyhille tai puutteessa oleville yhteiskunnan jäsenille. Tämä perustuu myös moniin kirjoituksiin, joihin seuraava Allahin Sanansaattajan (ﷺ) hadith kuuluu:

“Hän ei ole uskovainen, joka on tyytyväinen samaan aikaan, kun hänen naapurinsa on nälkäinen.”²⁰

Nämä köyhät ja puutteessa elävät ihmiset ovat oikeutettuja reiluun osaa islamilaisen valtion varoista. Tämä perustuu Allahin Sanansaattajan (ﷺ) hadithiin:

“Kuka tahansa, joka jättää jälkeensä perintöä (omaisuutta and kiinteistöjä), on tuleva perijöitensä lailliseksi oikeudeksi. Mitä tulee henkilöön, joka jättää taaksensa köyhiä ja tarvitsevia perheenjäseniä, Allah (ﷻ), and Hänen Sanansaattajansa (ﷺ) pitävät huolta heistä.”²¹

Kunnollinen ja pätevä terveydenhuolto:

Islam kieltää kaikki sellaiset syyt, jotka voivat aiheuttaa haitallisia vaikutuksia julkiseen terveyteen. Islam kieltää kaiken tyyppiset haitalliset huumeet ja lääkkeet. Islam kieltää syömästä verta, raatoa, epäpuhtaita eläimiä, epäterveellistä lihaa, kuten sianlihaa, ja kaikkia niiden sivutuotteita. Islam kieltää kaikki moraalittomat toiminnot, kuten esiaviolliset suhteet, aviorikoksen ja homoseksuaalisen toiminnan. Islam ohjaa karanteeniin kulkutaudin sattuesssa tulevia ja lähteviä ihmisiä, jotta varmistetaan, ettei kulkutauti leviä laajemmalti yhteisöön. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi,

20 Bukharin raporttoima *al-Adab al-Mufrad*issa no. 112 ja muissa ja verified as sound.

21 Bukharin raporttoima no. 2268 & 2269.

“Jos kuulet epidemiasta maassa, älä mene sinne ja jos olet paikassa, jossa on tautiepidemia, älä lähde sieltä.” ²²

Ja hän (ﷺ) sanoi,

“Sairasta henkilöä ei saa viedä vierailulle toipilaan luokse.” ²³

● Mielen säilyttäminen

Älykkyys on perusta kaikelle merkitykselliselle toiminnalle ja vastuuvellvollisuudelle. Islam kieltää päihteet, jotka heikentävät mielen toimintaa ja alentavat ihmistä. Sana viinille ja päihteille arabiaksi on “*khamr*”, se, joka “peittää” aivot. Alkoholi ja muuta huumeet ovat suurin syy katalille rikoksille, joilla on kaameat seuraamukset yhteiskunnassa. Rangaistus islamilaisessa laissa julkijuopotteluun on raipaniskut vian tuhoamiseksi ja varoitukseksi muille. Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

﴿Te, jotka uskotte! Päihdyttävät juomat ja uhkapelit ja (uhripalvelus) pystytettyjen kivien edessä sekä nuolilla arpominen ovat pelkkää riettautta, paholaisen aikaansaamaa; karttakaa kaikkea tätä, jotta olisitte onnelliset. Saatana vain pyrkii kylvämään kaunaa ja vihaa teidän keskuuteenne väkijuomien ja uhkapelin avulla pitääkseen teidät loitolla Jumalan muistelemisesta ja rukoilemisesta; ettekö sitä vastustaisi?﴾ (5:90-91)

Islam kieltää alkoholijuomien ja päihteiden valmistamisen ja myymisen. Se jopa nujertaa alkoholijuomien mainostamisen yhteiskunnassa, jopa silloin vaikka mainostaja tai myyjä ei itse juo tai käytä sitä. Tämä kielto perustuu Allahin Sanansaattajan (ﷺ) hadithiin:

²² Ahmadin raporttoima no. 15435

²³ Bukharin no. 5437 ja Muslimin no. 104 raporttoimana.

"Allahin kirous lankeaa kymmenen ryhmän päälle, jotka ovat tekemisissä *khamrin* (kaikki huumaavat aineet) kanssa. Sen joka puristaa sitä (tai tislaa sitä), sen, jota varten se on puristettu, sen, joka myy sitä, sen, joka ostaa sitä, sen, joka kuljettaa sitä, sen, jonka luokse se on kuljetettu, sen, joka käyttää siitä saatua rahaa, sen, joka juo sitä ja sen, joka tarjoilee sitä." ²⁴

Peruskoulutus kaikille:

Allah, Ylistetty, sanoo pyhässä Koraanissa:

«Sano: »Ovatko tietävät ja tietämättömät samanarvoisia? Vain ymmärtäväiset ottavat vaarin.»
(39:9)

Ja Hän (ﷻ) sanoo:

«Kun teitä pyydetään nousemaan, nouskaa; Jumala on korottava monta astetta ylemmäksi ne teistä, jotka uskovat, ja ne, joilla on tieto. Jumala tuntee tekonne.»
(58:11)

Koulutus islamilaisessa yhteiskunnassa on kaikkien yksilöiden oikeus ja vaadittava velvollisuus jokaiselle siihen kykenevälle henkilölle. Kaikkien kykenevien, älykkäiden ja lahjakkaiden yksilöiden tulee kouluttaa itseään islamilaisessa yhteiskunnassa uskonnollisissa perusteissa ja tarpeellisissa maallisissa asioissa. Hallitukselta vaaditaan tarjoamaan ja edistämään parhaan kykynsä mukaan parasta mahdollista koulutusta. Allahin Sanansaattaja (ﷺ), sanoi:

"Tiedon etsiminen on pakollista jokaiselle muslimille (miehelle ja naiselle)." ²⁵

24 Abu Dawudin, At-Tirmidhin no.1295, an-Nisa`en, Ibn Majahin no. 3423 and al-Haakim raportoimana, ja Albanin and al-Arna`ootin vahvistama.

25 Ibn Majah no . 337.

Hän (ﷺ) sanoi myös:

“Häntä, joka matkustaa etsiessään mitä tahansa (hyödyllistä) tietoa, voidaan pitää henkilönä, joka taistelee jihadissa Allahin vuoksi niin kauan kuin hän palaa (kotiinsa).”²⁶

Toinen perimätieto samasta merkityksestä on Allahin Sanansaattajan (ﷺ) sanonta:

“Kuka tahansa, joka valitsee tien löytääkseen tietoa, Allah (ﷻ) tulee päällystämään tien häntä varten Paratiisiin.”²⁷

Oppineelle on laitonta pitää piilossa hyödyllistä tietoa, kuten Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

‘Kuka tahansa, joka salaa tietoa, saa kokea tulen kovuuden hänen paikallansa Tuomiopäivänä.’²⁸

● Kunnian, perheen ja sukulinjan säilyttäminen

Perheyksikkö on terveen yhteiskunnan perusta ja tätä voidaan ylläpitää säilyttämällä avioliiton pyhyys. Moraalisen puhtauden säilyttäminen kaikkien miesten, naisten ja lasten keskuudessa islamilainen yhteiskunta kieltää tiukasti aviorikoksen, huoruuden ja homoseksuaalisuuden. Islam kannattaa samoja jumalallisia uskontoja kielloissa, mutta menee pidemmälle kieltämällä monet teot, jotka voivat johtaa näihin synteihin kuten säädyttömän pukeutumisen, sukupuolten vapaa yhdessä olo julkisissa ja yksityisissä paikoissa. Nämä tavat ja varotoimet katkaisevat tien, joka johtaa kiusauksiin. Allah, Kaikkivaltias, sanoo Pyhässä Koraanissa:

²⁶ Tirmidhi, no. 2785.

²⁷ Abu Dawud 3:317 ja Tirmidhi, no. 2785.

²⁸ Ibn Hibban, no. 296.

«Älkää harjoittako haureutta, sillä sellainen on rivoa ja huonoa elämää.» (17:32)

Ja Hän, Ylistetty, sanoo:

«Sano: »Tulkaa, minä luettelen teille mitä Herranne on teiltä kieltänyt: Älkää asettako mitään Hänen rinnalleen! Vanhempianne on teidän hyvin kohdeltava, lapsianne ette saa surmata köyhyyden pelosta. - Me huolehdimme sekä teistä että heistä. Haureutta karttakaa, sekä julkista, että salaista. Surmata ette saa sitä elämää, jonka Jumala on määrännyt loukkaamattomaksi, paitsi lain nojalla. Tämän on Hän määrännyt teille, jotta ymmärtäisitte.» (6:151)

Abdullah ibn Mas'ud (رضي الله عنه) kuvailee, että hän sanoi: ”Oi Allahin Sanansaattaja, mikä synneistä on vakavin synti Allahille?” Hän sanoi: “Se, että teet muista yhdenvertaisia Allahin kanssa, vaikka (Hän yksin) on luonut sinut.” Minä kysyin sitten: ”Ja sitten mikä?” Hän sanoi: “Tappaa lapsesi peläten hänen syövän kanssasi.” Minä sanoin sitten: “Ja sitten mikä?” Hän sanoi: “Tehdä huorin tai aviorikos naapurin vaimon kanssa.” Sitten Allahin Sanansaattaja (ﷺ) resitoi seuraavat Koraanin jakeet (vahvistamalla uudelleen, mitä hän oli juuri sanonut):

«Samoin ne, jotka eivät rukoile muita jumalia kuin Jumalaa eivätkä syyttömästi ketään tapa, minkä Jumala on kieltänyt, eivätkä antaudu minkäänlaiseen haureuteen. Ken näin tekee, hän on saava synnin palkan. Kaksinkertainen on hänen rangaistuksensa oleva ylösnousemuksen päivänä, ja häpeäänsä hän saa ainaiseksi jäädä. Mutta ken tekee katumuksen ja uskoo ja suorittaa hyviä tekoja, hänen pahat tekonsa Jumala on vaihtava hyviksi, sillä Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.» (25:68-70)²⁹

29 Bukhari No.4207 ja Muslim no.86.

Ruoskimisrangaistus on säädetty lailla naimattomille miehille ja naisille, jotka ovat tehneet huorin. Allah, Ylistetty, lausuu Pyhässä Koraanissa:

﴿Haureudenharjoittajille antakaa kullekin sata iskua nahkaruoskalla, älkääkä salliko myötätuntonne heitä kohtaan estää täyttämästä Jumalan käskyä, mikäli uskotte Jumalaan ja tulevaan päivään. Joidenkuiden uskovaisten tulee olla todistajina heitä rangaistaessa.﴾
(24:2)

Jos naimisissa oleva tai erottuaan puolisostaan mies tai nainen tekee aviorikoksen, rangaistuksena sellaisesta rikoksesta on, mitä Toorassa on kirjoitettu: kivittäminen kuoliaaksi. Tuomion voimaansaattamiseksi tuomarilla pitää olla joko täydellinen tunnustus tai neljän luotettavan todistajan silminnäkijätodistus, jossa he todistavat selkeästi nähneensä seksuaalisen penetraation.

Tunnustus tarkoittaa, että rikos tunnustetaan avoimesti rikoksen tekijän toimesta muslimituomarin tai hallitsijan edessä. Tunnustus pitää toistaa neljä kertaa poistaakseen kaiken epäilyksen tunnustuksesta. Todistuksen tapauksessa, neljän luotettavan, rehellisen ja vakaan ihmisen pitää kertoa muslimituomarille tai hallitsijalle nähneensä huoraintekijöiden todellisen seksuaalisen penetraation, skenaarion, mitä näkee hyvin harvoin normaaleissa olosuhteissa.

Islamin varhaisesta historiasta on kirjoitettu ylös muutama aviorikoksen tunnustustapaus, missä yksilöt ovat avoimesti tunnustaneet rikoksensa, koska heidän on vahva usko Allahiin (ﷻ) sai heidät haluamaan vilpitöntä katumusta ja puhdistautumista. Kuten perimätieto ilmoittaa selvästi, Allah ei rankaise ketään kahdesti samasta rikoksesta, ja he halusivat säästyä rangaistukselta kuoleman jälkeisessä elämässä. Tässä

kohtaa pitää huomata, että jos penetraatio ja yhdyntä eivät todella tapahdu, jos henkilö esimerkiksi vain suutelee, halaa tai koskettelee, siinä tapauksessa tuomiota ei oteta käyttöön.

Rangaistus väärästä syytteestä niille, jotka eivät tuo todisteita tukemaan väitteitään, tuomitaan kahdeksaankymmeneen raipaniskuun ja sen jälkeen myöhempänä rangaistuksena on, ettei heidän todistuksiaan sen jälkeen enää hyväksytä. Kuten Allah sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Jotka syyttävät aviovaimoja haureellisesta elämästä eivätkä tuo neljää todistajaa, heille annettakoon kahdeksankymmentä raipaniskua, älköönkä heidän todistustaan milloinkaan vastedes kuunneltako, sillä he ovat jumalattomia ihmisiä.» (24:4)

Pilkkaaminen ja halventavat sanat ja teot, jotka loukkaavat muiden kunniaa, arvoa ja kunnioitusta yhteisössä ovat tiukasti kiellettyjä, kuten Allah sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Te, jotka uskotte, älkää antako ihmisten nauraa toisilleen, olkoonpa, että he ovat näitä parempia; älkööt naiset naurako toisille naisille, vaikka olisivatkin parempia kuin nämä. Älkää etsikö vikoja toisistanne älkääkä kutsuko toisianne pilkkanimillä. Kurjaa on joutua huonoon huutoon, uskon omaksumisen jälkeen, ja ne, jotka eivät käänny, ovat jumalattomia. Te, jotka uskotte, karttakaa pahoja luuloja, sillä epäileminen on totisesti joissakin tapauksissa synty. Älkää vakoilko älkääkä panetelko toisianne! Haluaako joku teistä syödä kuolleen veljensä lihaa? Sitä kyllä inhoatte. Huolehtikaa velvollisuuksistanne Jumalaa kohtaan! Jumala on armahtavainen ja laupias.» (49:11-12)

Pyhän Koraanin toisessa jakeessa lausutaan:

«Ja se, joka tekee vahingon tai synnin ja sitten työntää synn viattoman niskoille, kuormittaa itsensä panettelulla ja ilmeisellä synnillä.» (4:112)

Islam varjelee lisääntymisen pyhyttä ihmisrodun ylläpitämiseksi Maassa. Ihmisrodulle on annettu vastuulle koko maapallon huoltaminen ja jumalallisen viisauden edustaminen palvelemaan Kaikkivaltiaan Allahin edustajan Maapallolla. Tuhoamalla lisääntymisen merkityksen millään merkityksellä tai kajoamalla siihen millään tavalla ilman laillista syytä on laiton toimenpide islamin mukaan. Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Ja niin pian kuin hän on kääntänyt selkänsä, kiiruhtaa hän saamaan aikaan pahennusta tässä maassa ja levittämään jumalattomuutta turmellakseen sekä kylvöt että karjan, mutta Jumala ei rakasta pahuutta.» (2:205)

Islam pitää sikiön abortointia neljän kuukauden jälkeen harkittuna murhana ja verrattavissa lapsen murhaan, joka vaatii rangaistusta kaikille, jotka ovat siihen osallistuneet. Tahaton abortti voi vaatia verirahaa hyvitykseksi abortoidulle sikiölle ja paastoamista kahden peräkkäisen kuun ajan katumukseksi Allahille, jos se on tapahtunut vahingossa tai tappona.

Monet hadithit suosittelevat muslimia menemään naimisiin ja saamaan jälkeläisiä. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“Menkää naimisiin naisen kanssa, joka on rakasta ja pystyy kantamaan monta lasta, koska todellakin näen teidät monilukuisina muihin kansoihin nähden Tuomipäivänä (koska seuraajieni lukumäärä on suuri).”

30

Islam antaa erityisen arvon vahvoille perhesiteille ja hyvälle sukulaissuhteille. Koska perhe on perusyksikkö ja yhteisön perusta, monet säännöt auttavat suojelemaan tätä perhettä hajoamiselta ja pirstoutumiselta. Sukulaisille on velvoitteita ja oikeuksia. Jokaisen täytyy tunnistaa sukulaisten oikeudet ja

30 Abu Dawud, no. 2050.

tämän seurauksena tyydyttävät jokaisen sukulaisen oikeudet mahdollisimman sopivalla tavalla.

Perheen nais- ja miesjäsenten yhdistäminen, jotka voivat mennä naimisiin lain mukaan, voi aiheuttaa perheelle monia sosiaalisia ongelmia. Välttääkseen mitä tahansa ei-haluttua tilannetta, islam määrää segregaatian perheen nais- ja miesjäsenten välille. Niille, jotka voivat mennä lain mukaan naimisiin. Naisen on sallittua esiintyä ilman päällimmäistä vaatettaan vain isänsä, veljiensä, setien (ja enojen), isoisien ja isäpuolen ja poikiensa edessä.

Tietämättömyyden aikaan, esi-islamilaishen aikana, perhejärjestelmä oli turmeltunut. Islam aloitti päättäväiset uudistukset ja tuhosi kaikki olemassa olevat väärinkäytökset. Muutamia islamin hylkäämiä käytänteitä mainitaan esimerkkeinä.

Islam kieltää määrätynlaisen laillisen adoption, jossa lapsi ottaa adoptoivan perheen tai isän nimen ja on sen jälkeen oikeutettu kaikkiin niihin oikeuksiin ja velvollisuuksiin kuin verisiteinen oma lapsi. Tietenkin orvosta ja hylätystä lapsesta huolehtiminen on asia, jota vahvasti suositellaan, ja tällä hyväntekeväisyyden muodolla on erityinen ansionsa. Jae Pyhässä Koraanissa sanoo:

«Jumala ei ole pannut kenenkään luomansa ihmisen rintaan kahta sydäntä eikä Hän ole luonut vaimojanne yhtäläisiksi äitienne kanssa, vaikkakin te hylkääte vaimojanne vertaamalla äiteihinne; ei Hän liioin ole tehnyt todellisia poikianne niistä, jotka olette pojiksenne ottaneet - senhän teette vain suunne sanoilla, jota vastoin Jumala (luomistöissään) puhuu totta ja ohjaa oikeaan. Vahvista (poikien) luonnollisia sukulaisuussuhteita isiinsä, sillä se on otollisempaa Jumalalle, mutta jos et tunne heidän oikeita isiään, pidä heitä uskonveljinä ja ystävinä; ei lueta syyksenne, jos te näissä asioissa erehdytte, paitsi milloin tahallanne niin teette; sillä Jumala on anteeksiantava, laupias.» (33:4-5)

Islam kieltää kuvailemasta lasta miehen pojaksi ilman miehen tunnustusta isyydestä, koska sellainen väite uhkaa aviollista suhdetta kuten myös perhe-elämää. Naista suojellaan vääriltä syytöksiltä, jotka tahraavat hänen kunniansa ja maineensa, jos häntä syytetään laittomasta seksuaalisesta kanssakäymisestä jonkun muun kuin aviomiehensä kanssa. Ennemmin sellainen miehen väärä väite voi aiheuttaa epäilyjä ja muodostaa särön perheen muiden lasten väliin, kun ei tiedetä, kuka on laillinen ja kuka laitton. Kuka tahansa lapsi, joka syntyy laillisen avioliiton tuloksena, katsotaan isälleen kuuluvaksi ilman lisätodistusta ja kieltämistä. Naisen aviomiehen ei tarvitse ilmoittaa että lapsi on hänen. Tämä tapa perustuu Allahin Sanansaattajan (ﷺ) lausuntoon:

“Lapsi (joka syntyy laillisen avioliiton tuloksena) kuuluu isälleen.”³¹

Ainoa poikkeus tähän sääntöön on, kun on todistettu siten, ettei jää epäilystäkään, että vaimo on pettänyt miestään ja on raskaana toiselle miehelle kuin aviomiehelleen. Tällaisessa tapauksessa, erityiset välien katkaisemisen säännöt suhteessa lapseen astuvat voimaan. Välien katkaisemisen jälkeen, lapsesta tulee ventovieras suhteessa aviomieheen. Tämä tarkoittaa että, jos lapsi on tyttö, hänen ei kuulu olla hänen edessään vapaa-ajallaan, matkustaa hänen kanssa, asua hänen kanssaan tai olla hänen kanssaan vapaasti tekemisissä.

Muslimi nainen pitää tyttönimensä islamilaisen oikeusopin mukaan. Islamilaisten opetusten ja lain mukaan on laitonta naiselle ottaa miehensä perheen nimi avioliiton solmimisen jälkeen. Kun katsomme tarkkaan, voimme ymmärtää hienon kunnian, arvokkuuden ja kunnioittamisen naisille on taattu islamissa. Tämä tapa säilyttää yhdenvertaisuuden ja musliminaisen tasavertaisen oikeuden suhteessa

31 Bukhari no.2105 ja Muslim no.1457.

muslimimieheen, kun hänellä on oikeus kantaa omaa itsenäistä nimeään, erityisesti avioeron tapauksessa.

- **Heikkojen ja työkyvyttömien oikeuksien kunnioittaminen ja säilyttäminen:** Islam kunnioittaa vanhuksia islamilaisessa yhteiskunnassa ja määrää kunnioittamaan ja auttamaan heitä. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“Sitä, joka ei osoita armoa nuorille ja kunnioitusta vanhuksille, ei pidetä meihin muslimeihin kuuluvaksi.”³²

Islamilainen laki velvoittaa auttamaan orpoja, kuten Allah, Armelias, sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Mitä siis orpoon tulee, älä häntä sorra.» (93:9)

Ja Hän, Ylistetty, sanoo:

«Älkää ryhtykö orpojen perintöön paitsi enentääksenne sitä, ennen kuin he tulevat täysi-ikäisiksi. Täyttäkää sopimuksenne, sillä totisesti, te joudutte niistä tilille.» (17:34)

Ja Hän sanoo:

«Ne, jotka vääryydellä nielevät orpojen omaisuuden, nielevät totisesti vain tulta vatsaansa, ja he tulevat Helvetin tulossa palamaan.» (4:10)

Allah (ﷻ) osoitti viattomien lasten oikeuksien säilyttämisen. Niiden lasten, joiden vanhemmat voivat tehdä rikoksen heitä vastaan köyhyyden ja täydellisen tietämättömyyden takia ja siksi tappaa heidät. Allah (ﷻ) lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Sano: »Tulkaa, minä luettelen teille mitä Herranne on teiltä kieltänyt: Älkää asettako mitään Hänen rinnalleen! Vanhempianne on teidän hyvin kohdeltava, lapsianne ette saa surmata köyhyyden pelosta. - Me

32 Abu Dawud no. 1984 ja Tirmidhi no. 2091.

huolehdimme sekä teistä että heistä. Haureutta karttakaa sekä julkista että salaista. Surmata ette saa sitä elämää, jonka Jumala on määrännyt loukkaamattomaksi, paitsi lain nojalla. Tämän on Hän määrännyt teille, jotta ymmärtäisitte.﴾ (6:151)

Tässä valossa voimme nähdä äärimmäisen kunnioituksen ja säilyttämisen, jotka on tarkoitettu kaikille heikoille islamilaisessa yhteiskunnassa.

● Omaisuu den säilyttäminen

Yksityinen varallisuus ja omaisuus ovat yhteiskunnan jäsenten toimeentulon ja talouden perusta. Islam suojelee henkilökohtaista varallisuutta ja asettaa hyvin tiukat rangaistukset maantierosvoukselle, ryöstelyille ja varkauksille, ja mille tahansa omaisuuden loukkaamattomuuden rikkomiselle. Huijaaminen, kavaltaminen, monopoli, ylimääräisten kassavarojen hallussapito ja muuta haitalliset teot on myös kiellettyjä. Tämä on tehty sillä aikeella, että varmistetaan omaisuuden ja yksilöiden varantojen suojelu. Islamilainen laki määrää ruumiillisena rangaistuksena käden poikki leikkaamisen varkaalle, joka varastaa muiden omaisuutta, mutta tämä tapahtuu vain, kun tiukat säännökset täytetään lakiprosessissa. Allah, Kaikkivaltias, lausuu Pyhässä Koraanissa:

﴿Varkailta taas en, olkoonpa mies- tai naispuolisia, leikatkaa kädet. Se on palkka heidän omista teoistaan ja muita varoittava kuritus Jumalalta. Jumala on mahtava, viisas.﴾ (5:38)

Täytyy huomata, että varkaan käden amputointi suoritetaan vain, jos teko täyttää tarkkaan rajatut ehdot, jotka ovat seuraavia:

- Varastetut tavarat ja arvotavarat on täytynyt säilyttää paikassa, jonne varkaan mennessä isälle, hänen on voitu sanoa

menneen yksityiselle alueelle. Jos varas varastaa tavarana, joka on jätetty ulkopuolelle huolimattomasti ja siitä ei ole huolehdittu, rangaistuksena ei ole amputaatio. Varasta tässä tapauksessa tuomitaan rangaistukseen, mikä määrätään sieppaamisesta ja se on nimeltään “*ta’zir*.”

- Varkaus ei saa liittyä ruuan varastamiseen nälkäisenä. Toisen kalifin, Omar bin al-Khattabin (رضي الله عنه), “*Ramada* vuoden” nälkäaikana ei määrätty rangaistuksia varastamisesta, koska sinä aikana suurin osa väestöstä kärsi nälkiintymisestä.

- Varastettujen tavaroiden arvon pitää olla yli sen arvon, joka on asetettu käden amputoinnin rajaksi rikoksesta.

Näitä fyysisiä rangaistuksia ei laiteta toimeen, elleivät todisteet ole kumoamattomia (ts. ei jää mitään epäilystä, ettei rikosta ole tehty) ja että se on rangaistavissa islamilaisen lain mukaan.

Islamilaisessa oikeusopissa, kuitenkin, sillä aikaa hyvittääkseen ruumiillisen rangaistuksen rikoksesta, joka on tehty, voidaan korvata se toisenlaisella kurittavalla rangaistuksella. Kurittavat rangaistukset ovat yleensä pienempiä kuin ruumiillinen rangaistus ja sen päättää muslimi tuomari rikoksen tyypin, tason, luokan ja rikoksen ja rikollisen vakavuuden mukaan ja hänen rikosrekisterinsä mukaan. Kurituksellinen rangaistus voi olla vankeutta, julkinen ruoskinta, virallinen huomautuksen antaminen tai sakkojen määrääminen hänen tekemästään rikoksestaan.

Muun kuin varkauden islam on kieltänyt kaikenlaiset rikkomukset omaisuutta, kiinteistöjä ja maanomistusta vastaan. Tämä perustuu Pyhän Koraanin jakeeseen:

﴿Älkää keskenänne kuluttako omaisuuttanne turhuuteen älkääkää sillä lahjoko tuomareita, jotta syntisesti ja vastoin parempaa tietoaanne saisitte nauttia jotakin toisten omaisuudesta.**﴾** (2:188)

Siksi rikkojaa kohtaa ankara rangaistus Tuomiopäivänä. Tämä perustuu Allahin Sanasaattajan (ﷺ) lausuntoon:

“Kuka tahansa epäoikeudenmukaisesti ottaa mitään rahaa tai omaisuutta toiselta muslimilta ilman oikeutta, Allah tapaa tällaisen henkilön vihaissessa tilassa.”³³

Toinen Allahin Sanansaattajan (ﷺ) lausunto on:

“Kuka tahansa anastaa kourallisen maata, Allah (ﷻ) laittaa tämän alistajan ympärille seitsemän maata (niskan ympärille) Tuomiopäivänä.”³⁴

Islamilainen laki vaatii, että alistajan täytyy palauttaa se määrä, jonka hän on epäoikeudenmukaisesti ottanut haltuunsa, oli se sitten muslimin maata, omaisuutta tai vaihtoehtoisesti, jos hän on pakottanut toisen maksamaan liikaa saadakseen omaisuutta haltuunsa epäoikeudenmukaisesti. Tämän lisäksi alistajalle tulee osoittaa ruoskintarangaistus, jonka määrää muslimi tuomari. Islam sallii omaisuuden omistajan puolustaa, mitä hän omistaa, jopa siihen pisteeseen asti, että hän voi surmata hyökkääjän, jos se on ainoa keino pysäyttää hyökkääjä. Jos omistaja tapaa hyökkääjän, häntä ei saa tuomita taposta, jos hän (omistaja) todistaa, että hän tappoi puolustaessaan omaisuuttaan. Jos hyökkääjä, toisessa tapauksessa, tappaa omistajan, omistaja on marttyyri ja hyökkääjä murhaaja. Tämä perustuu Allahin Sanansaattajan (ﷺ) lausuntoon:

“Kuka tahansa, joka kuolee puolustaessaan omaisuuttaan, on marttyyri.”³⁵

33 Ahmad no. 3946.

34 Ibid. no. 9588.

35 Bukharin raportoima no 2348.

Lisähuomio kansallisten varojen säilyttämisestä:

Kansalliset luonnonvarat ovat julkista omaisuutta ja se tulo, mitä näistä saadaan, pitää laittaa kansallisen varainhoidon käytettäväksi, joka kanavoi sen julkisiin tarpeisiin. Luonnonvarat eivät ole tarkoitettu, jonkin ryhmän, yksityishenkilön ja sosiaaliluokan yksityisesti omistettaviksi. Tällaisista luonnonvaroista saadut valtion tulot tulee ohjata julkiseen sosiaalityöhön ja toimeentulotukiin. Siitä tulee islamilaisen yhteiskunnan kollektiivinen vastuu olla valppaana, ettei kukaan tunkeudu tai hyökkää tätä omaisuutta vastaan. Mikä tahansa laitton luonnonvarojen hyväksikäyttö Mikä tahansa yhteisten luonnonvarojen hyväksi käyttö on kielletty islamilaisien opetusten ja periaatteiden mukaan. Allah, Kaikkivaltias, lausuu Pyhässä Koraanissa:

﴿... Syökää ja juokaa Jumalan antimista, älkääkää kavalasti saako aikaan pahennusta maan päällä.﴾ (2:60)

Tämän lisäksi, mikä perustuu Allahin Sanansaattajan (ﷺ) lausuntoon:

“Muslimit ovat kumppaneita kolmen (luonnonvaran) kanssa: veden, laidun ruohon ja tulen.”³⁶

Huomio julkisista ja yksityisistä oikeuksista islamissa:

Islam yrittää vahvistaa sosiaalisia siteitä islamilaisen yhteiskunnan jäsenten välillä. Islam osoittaa ensimmäiseksi perheen jäsenten oikeudet ja sen jälkeen muiden sukulaisten oikeudet, joilla on toisiaan kohtaan oikeuksia ja velvollisuuksia läheisen sukulaisuuden vuoksi. Näiden oikeuksien merkittävyys ja arvo riippuvat suhteen läheisyydestä ja asteesta. Allah, Kaikkivaltias lausuu Pyhässä Koraanissa:

﴿Ihmiset, pitäkää kunniassa Herraanne, joka on teidät luonut yhdestä hengestä ja hänestä luonut hänen puolionsa ja näistä molemmista antanut lukuisain

36 Abu Dawudin raportoima no.3477.

miesten ja naisten levitä maailmaan. Pitäkää kunniassa Jumalaa, jonka nimessä toinen toiseltanne anotte ja vaaditte; myöskin kunnioittakaa verisiteitä (niitä kohtuja, jotka ovat kantaneet teidät). Katso, Jumala valvoo ja vartioi teidän elämäännne.﴾ (4:1)

Ja Allah sanoo perimissääntöjen kontekstissa:

﴿Mitä tulee teidän vanhempiinne ja lapsiinne, niin ette voi tietää, kummat saattavat olla teille hyödyllisemmät. Kaikki tämä on Jumalan määräys; Jumala on totisesti tietävä, viisas.﴾ (4:11)

Muita suhteita ei ole siirretty syrjään islamissa vaan ne ovat osa verkostoja, joka sitoo yhteen ja saa tuntemaan läheisyyttä niin henkilökohtaisesti kuin sosiaalisesta. Kauempana toisiaan olevat ihmiset tarvitsevat myös siteen, joka tuo ne lähemmäs toisiaan verkostossa, jotta voidaan auttaa ja arvostaa toinen toisiamme ja rakentaa koossapysyvä yhteiskunta. Allah, Kaikkivaltias, lausuu Pyhässä Koraanissa:

﴿He ovat sellaisia, jotka, jos annamme heille valtaa maassa, suorittavat kyllä rukouksia, antavat säädetyt almut ja käskevät ihmisiä hyviin tekoihin sekä kieltävät heitä pahasta. Mutta Jumalalle kuuluu kaikkien asioiden päätösvalta.﴾ (22:41)

Suhteiden vahvistamiseen on ohjattu myös Allahin Sanansaattajan (ﷺ) lausunnossa:

"Älkää kadehtiko toisianne, älkää laskeko hintoja toisiltanne, älkää vihatko toisianne, älkää kääntykö pois toisistanne, älkää leikatko hintoja toisiltanne, mutta olkaa toisillenne, oi Allahin palvelijat, veljiä. Muslimi on muslimin veli, hän ei alista, eikä petä häntä, hän ei myös valehtelee, eikä hän halveksi häntä. Hurskaus on juuri tässä – ja hän osoitti rintaansa kolme kertaa. On tarpeeksi pahaa, jos ihminen halveksii muslimi veljeään.

Muslimi on toiselle muslimille loukkaamaton: hänen verensä, hänen omaisuutensa ja hänen kunniansa.”³⁷

Ja hän (ﷺ) sanoi:

“Uskovaisille esimerkkinä rakkaudessa, kiintymyksessä, yhteistyössä ja sympatiassa on yksi ihmiskeho. Jos kehon jokin osa kipuilee, niin koko keho tukee sitä osaa unettomuudella ja kuumeella.”³⁸

Tämän vuoksi islamilaisessa yhteiskunnassa julkiset ja henkilökohtaiset oikeudet on hyvin perustettuja. Suraavassa osassa alleviivamme tärkeimpiä julkisia ja yksityisiä oikeuksia islamilaisessa laissa ja opetuksissa:

1. Allahin, Kaikkivaltiaan oikeudet
2. Profeetta Muhammadin (ﷺ) oikeudet
3. Muiden profeettojen ja sanasaattajien oikeudet
4. Vanhempien oikeudet
5. Aviomiehen oikeudet vaimon suhteen
6. Vaimon oikeudet aviomiehen suhteen
7. Lasten oikeudet
8. Sukulaisten oikeudet

● Allahin, Kaikkivaltiaan, oikeudet

Ihmisen välttämätön oikeus Allahia (ﷻ) kohtaan on palvoa yksin Häntä, olla asettamatta kumppaneita Hänelle sekä olla asettamatta Hänelle (ﷻ) poikia tai tyttäriä. Kaiken olemassaolon ikuinen totuus on, että **LA ILAHA ILA-ALLAH** “Ei ole olemassa muuta palvomisen arvoista jumalaa kuin Allah,” mikä tarkoittaa, että ei ole mitään niin sanottua jumalaa tai jumaluutta tai olevaista, joka olisi palvomisen ja täydellisen tottelevaisuuden arvoinen. Tämä on muslimin uskontunnustus, johon liittyvät seuraavat vaatimukset:

³⁷ Muslim no. 2564.

³⁸ Bukhari no. 2238 ja Muslim no. 2586.

* Allah yksin anasaitsee tulla palvotuksia ja totelluksi tydellisellä tavalla. Millään muulla ei ole oikeutta tulla totelluksi tai palvotuksi Hänen kanssaan tai Hänen rinnallaan. Kaikki lausunnot, teot ja piilossa pysyvät aikeet täytyy olla samassa linjassa, mitä Kaikkivoipa on asettanut. Kaikki ihmisen teot täytyy suorittaa Kaikkivoivan mielihyväksi. Kaikkivoipa Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Teidän Herranne sanoo: »Kutsukaa Minua, Minä vastaan teille; totisesti, ne, jotka ovat liian ylpeitä palvelemaan Minua, joutuvat pian masennettuina helvettiin.»» (40:60)

* Muslimia vaaditaan uskomaan “nimiin ja attribuutteihin”, joita Allah (ﷻ) on anatunut Itsestään tai niihin, jotka on sanottu kuuluvaksi Häneen ilmestyksien kautta, jotka ovat tulleet Hänen Profeettansa ja Sanansaattajansa (ﷺ) kautta. Kukaan ei voi nataa ominaisuuksia niminä tai ominaisuuksina arvelemalla Allahille, jos ei Allah (ﷻ) eikä Hänen Profeettansa ja Sanansaattajansa ole sitä attribuuttia antaneet Hänelle. Hänen ei täydy tarjota mitään tarpeetonsa mielipidettä koskien näitä Allahin (I) nimiä ja attribuutteja. Allah, Ylisetty, sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Ei ole mitään Hänen vertaistaan; Hän on kuuleva, näkevä.» (42:11)

* Ihmisen pitää olla kuuliainen Allahille uskossaan kokonaisella ja vilpittömällä vakaumuksellaan, vakuuttamalla kielellään, hyväksymällä sydämellään ja näyttämällä toimillaan sen lausuman totuutta, jonka Allah, Kaikkivoipa, lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Tiedä siis, ettei ole muuta jumalaa kuin Jumala, ja pyydä anteeksiantoa synneistä itsellesi ja uskoville miehille ja naisille. Jumala tuntee paikan, mihin palaatte ja missä asuntonne on oleva.» (47:19)

* Ihmiset on velvoitettu antamaan täyden kuuliaisuutensa Allahin tahdolle. Tämä perustuu Pyhän Koraanin jakeen ohjeille:

«Ei ole oikeauskoisella miehellä eikä naisella valinnan varaa sellaisessa asiassa, jonka Jumala ja hänen sananjulistajansa ovat jo ratkaisseet; kuka ikinä on tottelematon Jumalalle ja Hänen sananjulistajalleen, hän ilmeisesti kulkee harhaan.» (33:36)

* Muslimin täytyy rakastaa Allahia (I) puhtaasti samoin kuin Hänen Profeettaansa ja Sanansaattajaansa (ﷺ). Tämän rakkauden tulisi hallita rakkautta muita olevaista kohtaan ja itseään kohtaan ristiriitaisuuksien ja selkkauksien aikoina. Allah, Ylistetty, sanoo Pyhän Koraanin jakeessa:

«Sano: »Jos isänne, poikanne, veljenne, vaimonne, omaisenne, hankkimanne omaisuus ja kauppa, jonka pysähtymistä pelkäätte, sekä asunnot, joihin olette mieltyneet, ovat teille rakkaampia kuin Jumala ja Hänen lähettiläänsä ja taistelu Hänen asiansa puolesta, niin odottakaa, kunnes Jumala tulee ja sanoo sanansa. Sillä Jumala ei pidä uppiniskaisista.» (9:24)

* Ihmisen tulee palvoa Allahia vain niillä tavoilla ja muodoilla, jotka ovat Allahin toimeenpanemia Hänen Sananasaattajansa ja Profeettansa (ﷺ) kautta. Ei ole sallittua keksiä jumalanpalveluksen muotoa arvelujen kautta ja sen jälkeen sanoa sen kuuluvan oikeaan uskontoon. Kaikki jumalanpalvonnan pitäisi kuulua samaan linjaan islamin uskonnon kanssa. Esimerkiksi suorittaa ”*salah*” eli rukous. Yksi rukouksen suorittamisen ja ylläpitämisen hedelmistä on se, että se auttaa nauttimaan hyvästä ja pysäyttämään kaikki pahat teot. Allah, Kaikkivaltias, lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Julista mitä sinulle on ilmoitettu Kirjassa, ja suorita rukouksesi. Rukous varmasti pelastaa riettaudesta ja

pahasta. Ja totisesti, Jumalan muistaminen on parasta, sillä Jumala tietää, mitä te teette.» (29:45)

Zakan (pakollinen hyväntekeväisyys) maksaminen köyhille ja tarvitseville puhdistaa maksajaa itseään ja estää saituuden kasvamista kuten myös se lievittää vähemmän onnekkaiden kipuja ja vaikeuksia. Allah, Kaikkivaltias, lausuu Pyhässä Koraanissa:

«hän, joka antaa pois rikkautensa puhdistuakseen, eikä tee hyvää palkkion toivossa, vaan etsiäkseen Herransa, korkeimman, mielisuosiota.» (92:18-21)

Saumin (paasto) noudattaminen mahdollistaa ihmistä kontrolloimaan paremmin itseään ja kasvattaa itsekuria kiusausten ja intohimojen ylitse. Ihmisestä tulee tietoisemmaksi jumalaa pelkääväisenä ja hurskaana ja tietoisemmaksi köyhien ja vähemmän onnekkaiden tarpeista. Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Teidän, jotka uskotte, tulee paastota, samoin kuin piti paastota niidenkin, jotka ennen teitä elivät, jotta karttaisitte pahaa.» (2:183)

Hajjilla (pyhiinvaellus) on monia etuja, kuten Allah, Kaikkivaltias, lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Julista myöskin ihmisille pyhiinvaellusta, että he tulevat luoksesi jalkaisin ja jäntevien kamelien selässä, jotka kestävät vaikeimpia taipaleita, jotta he voisivat itse nähdä nämä paikat ja niiden hyödyn heille itselleen, ja jotta he voisivat kiittää Jumalaa säädettyinä päivinä kaikesta siitä nelijalkaisesta karjasta, jonka Hän on heille suonut, ja sitten syödä itse ja ravita puutteenalaisia ja tarvitsevia.» (22:27-28)

Kaikki nämä mainitut ja muuta jumalanpalveluksen muodot islamissa on tarkoitettu ihmisen omaksi hyödyksi. Näistä ei

koidu koettelemuksia, kun niitä noudatetaan normaaleissa tilanteissa. Allah, Kaikkivaltias, lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Jumala tahtoo tehdä sen teille helpoksi eikä tarkoita sitä teille taakaksi, -» (2:185)

Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi tämän esitetyn tueksi seuraavaa:

“Jos määrään teidät tekemään jotakin, tehkää sitä niin paljon kuin mahdollista.” ³⁹

Ja hän (ﷺ) sanoi:

“Uskonto on helppoa...” ⁴⁰

Sairauden aikana ja tai muun laillisen syyn vuoksi vaikeuksissa, jumalanpalveluksesta on joko kokonaan vapautettu tai sitä ylläpidetään joillakin myönnytyksillä. Esimerkiksi, seisomista vaaditaan jokapäiväisen rukoilun aikana, mutta jos joku ei sitä pysty tekemään (seisomaan), hän voi rukoilla istuen ja jos tämäkään ei onnistu, hän voi suorittaa rukouksen kyljellään tai selällään maaten, tai millä muulla tahansa tavalla, joka sopii hänen (terveyden) tilanteeseensa. Jos rukoilija ei pysty ylläpitämään mitenkään yllä mainituin tavoin suorittamaan rukouksiaan, hän voi rukoilla liikuttelemalla käsiään tai vain silmiään. Ennen rukousta on velvollisuutensa tehdä rituaalipeseytyminen, mutta tämä velvoite ei ole voimassa, jos muslimi ei pysty löytämään vettä tai veden käyttämisestä aiheutuu jotakin vahinkoa. Veden sijasta hän suorittaa *tayammumin* (kuivan rituaalipesun) ja suorittaa rukouksensa aivan kuin hän suorittaisi ne vedellä tehdyn rituaalipesun jälkeen. Naisella, jolla on kuukautiset, tai hänellä on synnytyksen jälkeistä vuotoa, on vapautettu rukoilusta niin kauan kunnes hänen vuotonsa loppuu kokonaan. Häntä ei ole velvoitettu korvaamaan vuodon aikaisia rukouksia. Muslimi, mies tai nainen, joka ei omista *nisabia* (vaadittava

39 Bukhari, hadith No. 1337.

40 Bukhari, hadith No. 39.

minimimäärä, jonka perusteella tulee velvolliseksi maksamaan zakatia). Vanha henkilö, joka ei pysty enää suorittamaan paastoa ja sairas, joka ei myöskään pysty paastoamaan, on vapautettu paastosta. Sen sijaan heidän täytyy maksaa hyvitys, jos he siihen pystyvät. Hyvityksenä on ruokkia vähävarainen henkilö jokaisen päivän aikana, jolloin ei ole paastottu. Samalla tavalla matkalainen voi rikkoa paastonsa sen ajan, kun hän on matkalla, koska matkustamisesta seuraa aina ylimääräistä vaivaa ja uupumasta. Nainen, jolla on kuukautiset tai hänellä on synnytyksen jälkeistä vuotoa, ei paastoa ennen kuin vuoto loppuu kokonaan. Hänen tulee korvata päivät, jolloin hän ei ole voinut paastota. Hajj ei ole pakollinen kenellekään, joka ei pysty fyysisen rajoitteen, tai taloudellisten rasitteiden takia sitä suorittamaan. Henkilön, joka haluaa lähteä hajjille tulee olla riittävästi varallisuutta tyydyttääkseen omat ja perheensä tarpeet myös sen jälkeen, kun pyhiinvaelluksen kustannukset on maksettu. Allah, Ylistetty, sanoo Pyhässä Koraanissa:

﴿Siellä on ilmeisiä tunnusmerkkejä: Aabrahamin rukouspaikka; ja se, joka astuu sinne, on varmassa turvassa. Ja pyhiinvaellus tähän huoneeseen on ihmisten velvollisuus Jumalaa kohtaan, jokaisen, ken suinkin voi matkan tehdä. Mutta jos joku käy uskottomaksi, niin katso, Jumala tulee toimeen vaikkapa ilman koko maailmaa.﴾ (3:97)

Toinen esimerkki lievennyksistä vaikeuksien aikana islamissa on, kun henkilö kohtaa pulaa laillisesta ruuasta ja on vaarassa nääntyä nälkään. Tällaisessa tapauksessa hänelle on sallittua käyttää kiellettyjä ruoka-aineita, kuten verta ja itsestään kuolleiden eläinten lihaa sen verran, että hän pysyy hengissä. Tämä sääntö perustuu Pyhän Koraanin jakeen ohjeistukseen:

﴿Hän on ainoastaan kieltänyt teitä syömästä itsestään kuolleen tai pedon repimän eläimen lihaa, verta, sianlihaa ja sellaista, jota teurastettaessa on mainittu jonkun toisen kuin Jumalan nimi. Mutta jos jotakuta

hätä pakottaa, eikä hänellä ole siihen himoa eikä ole rikollista aikomusta, niin se ei ole mikään synti hänelle; katso, Jumala on armahtavainen ja laupias.» (2:173)

Profeetta Muhammadin (ﷺ) oikeudet

Allah lähetti Hänen Sanansaattajansa opastamaan ihmiskuntaa ja jos ihminen uskoo ja noudattaa häntä antamalla hänelle kaikki hänelle kuuluvat oikeudet, Allah on luvannut menestystä tässä elämässä ja palkkion kuolemanjälkeisessä elämässä. Nämä oikeudet on kirjoitettu lyhyesti seuraavassa todistuksessa yhdessä ylläannetun todistuksen kanssa (Ei ole muuta jumalaa, joka on palvomisen arvoinen kuin Allah), “Muhammad (ﷺ) on Allahin (ﷻ) orja ja Sanansaattaja”. Tämä lausunto vaatii seuraavia asioita:

* Uskovaisen täytyy täyttää Profeetan (ﷺ) määräykset ja hänen täytyy välttää tekoja, jotka johtavat tottelemattomuuteen, sillä Allah, Ylistetty, sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Mitä tahansa sananjulistaja teille antaa, se ottakaa vastaan, ja mitä tahansa hän teiltä kieltää, siitä pidätkää. Pelätkää Jumalaa, sillä Jumala on ankara rangaistuksessaan.» (59:7)

* Muslimin tulee seurata Sunnan (Profeetan tapoja) autenttisia perinteitä parhaan kykynsä mukaan. Kenelläkään ei ole valtuutusta muuttaa, lisätä tai jättää pois mitään Allahin Sanansaattajan (ﷺ) perinteestä, sunnasta. Allah, Ylistetty, sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Sano: »Jos te rakastatte Jumalaa, niin seuratkaa minua, ja Jumala on rakastava teitä ja antava anteeksi teille syntyne, sillä Jumala on sääliväinen ja laupias.» (3:31)

* Uskovaisen täytyy kunnioittaa sitä erityistä asemaa ja kunniaa, joka on annettu Allahin Profeetalle (ﷺ). Kukaan ei saa liehakoida tai alentaa tätä asemaa. Profeetta (ﷺ) sanoi:

"Älkää liehakoiko minua, kuten kristityt liehakoivat Maryamin poikaa, (koska) minä en ole sen enempää kuin (Allahin) orja... joten sanokaa: Allahin orja ja Hänen Sanansaattajansa." ⁴¹

Ja hän (ﷺ) sanoi:

"Oi ihmiset! Snokaa, mitä teidän pitää sanoa, mutta älkää antako Saatanan viettelä teitä. Minä olen Muhammad, Allahin Sanansaattaja ja orja. Minä en pidä siitä, että te nostatte minut korkeampaan asemaan kuin mitä Allah Kaikkivaltias on minut asettanut." ⁴²

Ja hänen (ﷺ) on raportoitu sanoneen:

"Älkää ylistäkö minua enempää kuin ansaitsen. Allah (ﷻ) loi minut orjaksi ennen kuin hän kutsui minut Profeetaksi ja Sanansaattajaksi." ⁴³

* Muslimin täytyy osoittaa hyväksyntänsä ja tyytyväisyytensä mihin tahansa Allahin Profeetan (ﷺ) antamaan päätökseen, koska Allah, Ylistetty, sanoo Pyhässä Koraanissa:

﴿Ei, vannon Jumalasi kautta, etteivät he ole tosiuskovaisia, ennen kuin ottavat sinut erotuomariksi keskinäisissä kiistoissaan tuntematta sisimmässään mielikarvautta sinun langettamasi päätöksen johdosta ja täydellisesti alistuen.﴾ (4:65)

* Usko Profeetta Muhammadin viestin yleismaailmasuuteen ja, että se on koko ihmiskunnalle. Islamia ei ole suunnattu määrätulle ihmisryhmälle, kuten oli aikaisempien profeettojen

⁴¹ Bukhari, hadith No. 2330.

⁴² An-Nisa'en raportoima ja varmistettu hyväksi.

⁴³ Tabrani.

ja sanasaattajien (ﷺ) kohdalla. Tämä on johdettu Pyhän Koraanin jakeesta:

«Sano: »Ihmissuku! Olen totisesti Jumalan lähettiläs teille kaikille, taivaassa ja maan päällä; Hänen, jonka on valta taivaassa ja maan päällä; ei ole muuta jumalaa kuin Hän, Hän antaa elämän ja kuoleman. Uskokaa siis Jumalaan ja Hänen lähettilääseensä, oppimattomaan profeettaan, joka uskoo Jumalaan ja Hänen sanoihinsa, ja seuratkaa Häntä, jotta tulisitte oikealle tielle!»» (7:158)

* Usko, että Allahin Sanansaattaja ja Profeetta Muhammad (ﷺ) on Allahin suojelema kaikkea inhimillisiä virheitä vastaan, mitä tulee hänen tehtävänsä johdattaa ihmiskuntaa. Tämä sisällyttää usko, että Profeetta (ﷺ) ei ole koskaan poistanut tai lisännyt mitään Allahin (ﷻ) antamaan viestiin. Tämä perustuu Pyhän Koraanin jakeeseen:

«ei hän myöskään puhu omasta tahdostaan.» (53:3)

* Usko, että Profeetta Muhammad (ﷺ) on viimeinen Profeetta ja Allahin (ﷻ) Sanansaattaja ihmiskunnalle ja, että hänen (ﷺ) jälkeensä ei tule profeettaa tai sanansaattajaa. Allah sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Muhammed ei ole kenenkään miehenne isä, vaan Hän on Jumalan sananjulistaja ja profetoista viimeinen, heidän sinettinsä.» (33:40)

Ja Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“...ja minun jälkeeni ei tule toista profeettaa.” ⁴⁴

* Usko, että uskonnolliset velvollisuudet ja Allahin lähettämät uskonnolliset velvollisuudet ovat täydelliset ja, että Profeetta (ﷺ) on tuonut Allahin (ﷻ) viestin kokonaisuudessaan ja antanut parhaat neuvot ummalleen (kansa) ja parhaan opastuksen hyvän

44 Bukhari no. 4416, ja Muslim no. 2404, ja muut.

tekemiseen ja pahan välttämiseen. Tämäs perustuu Pyhän Koraanin jakeeseen:

«Tänä päivänä Minä olen saattanut täydelliseksi teidän uskontonne ja sallinut mielisuosioni ylenpalttisesti tulla teidän osaksenne, olen armossani antanut Islaamin teidän uskonnoksenne.» (5:3)

* Usko, että lait islamissa ovat Allahin (ﷻ) hyväksymiä ja, että kaikki jumalanpalveluksen muodot perustuvat ja ovat lähtöisin näistä jumalallisista laista. Itsenäisiä ihmisten tekoja ei hyväksytä, ja Allah tietää parhaiten, elleivät ne ole linjassa tai hyväksyy kunnes ne ovat samassa linjassa näiden jumalaisten lakien kanssa. Tämä perustuu Pyhän Koraanin jakeeseen:

«Mutta jos joku pitää uskontonaan jotakin muuta kuin Islaamia, niin Jumala ei sitä koskaan hyväksy, ja kuoleman jälkeen hän on joutuva kadotettujen joukkoon.» (3:85)

* Muslimin täytyy sanoa oikeanlainen tervehdys Allahin Profeetalle ja Sanansaattajalle (ﷺ), kun hänen nimensä mainitaan kunnioituksen osoituksena, kun on neuvottu Pyhän Koraanin jakeessa:

«Totisesti Jumala ja Hänen enkelinsä siunaavat Profeettaa; uskovaiset, rukoilkaa (Jumalan) siunausta hänelle ja tervehtikää häntä arvonsa mukaisesti.» (33:56)

* Uskovaisen pitää rakastaa ja tuntea kiintymystä Allahin Profeettaa ja Sanasaattajaa (ﷺ) kohtaan enemmän kuin muita kohtaan (ihmisistä), koska Allahin (I) oikean uskonnon harhoittaminen ja tieto ja monet siunakset, joita Profeetta (ﷺ) toi johdatukseksi, ovat ainoa tie pelastukseen Allahin tahdon mukaan. Tämä perustuu Pyhän Koraanin jakeen ohjeistukseen:

«Sano: »Jos isänne, poikanne, veljenne, vaimonne, omaisenne, hankkimanne omaisuus ja kauppa, jonka

pysähtymistä pelkääte, sekä asunnot, joihin olette mieltyneet, ovat teille rakkaampia kuin Jumala ja Hänen lähettiläänsä ja taistelu Hänen asiansa puolesta, niin odottakaa, kunnes Jumala tulee ja sanoo sanansa. Sillä Jumala ei pidä uppiniskaisista.» (9:24)

* Muslimin täytyy omistautua kaikine mahdollisien keinoin ja mahdollisuuksin, mitä hänellä on kutsua viisaudella ja kärsivällisyydellä muita Muhammadin (ﷺ) viestiin. Hänen tulisi pyrkiä kertomaan niille, jotka eivät ole tietoisia ja väärin informoituja ja vahvistaa heikkoja ihmisiä uskossa. Kuten Allah, Viisas, sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Kutsu heitä Herrasi tielle viisaudella ja sopivilla kehotuksilla ja kumoa heidän puheensa parhain keinoin. Totisesti Hän, sinun Herrasi, parhaiten tuntee ne, jotka harhaantuvat Hänen tieltään, ja Hän tuntee myös parhaiten ne, jotka johdatuksessa vaeltavat.» (16:125)

Tämä myös perustuu Allahin Profeetan ja Sanansaattajan (ﷺ) lausuntoon:

“Kutsu heitä puolestani, vaikka vain yhdellä jakeella.”⁴⁵

● **Muiden profeettojen ja sanasaattajien oikeudet**

Muslimin usko islamissa ei ole täydellinen tai hyväksyttävä ennenkuin hän julistaa ääneen uskonsa kaikkiin Allahin (I) profeettoihin ja sanansaattajiin. Muslimin täytyy uskoa, että kaikki aiemmat profeetat ja sanansaattajat on lähete määrättyinä aikana määrätulle ihmisjoukkoille, kun taas Islamin viesti on universaali ja kaikkiin aikoihin ja kaikkiin paikkoihin tarkoitettu, kunnes tulee Tuomiopäivä. Allah sanoo Pyhässä Koraanissa:

45 Bukhari, hadith No. 3461 ja Tirmidhi, hadith No. 2669.

«Profeetta uskoo siihen, minkä hänen Herransa on hänelle ilmoittanut, samoin uskovaiset; jokainen heistä uskoo Jumalaan, Hänen enkeleihinsä ja Hänen lähettäisiinsä. Me emme tee erotusta Hänen profeettainsa välillä, ja he sanovat: »Me kuulemme ja tottelemme. Sinulla on (meille) anteeksiantamus, oi Herra! Niin, Sinussa on määränpää.» (2:285)

Muslimit ovat velvoitettuja kuljettamaan Islamin viestiä muille, mutta eivät saa pakottaa tai ajaa muita hyväksymään sitä, kuten Allah, Ylistetty, sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Uskonnossa ei ole mitään pakkoa.» (2:256)

● Vanhempien oikeudet

Vanhempien oikeudet sisältävät kunnioituksen, rakkauden ja tottelevaisuuden. Tämä tottelevaisuus on ehdollista, eikä sitä voi verrata tottelevaisuutta, joka koskee Allahin ja Hänen Sanansaattajansa määräyksiä. Se sisällyttää välittämistä ja ystävällisyyttä molempaa vanhempaa kohtaan sekä vanhuksien tapauksessa myös heidän ruokavarojensa huolehtimista. Nöyryys ja kunnioitus molempia vanhempia kohtaan tasavertaisesti on velvollisuus ja kaikki ylimielisyys tai hävyttömyys on kiellettyjä. Kärsivällisyyttä ja sinnikkyyttä vaaditaan, kun palvellaan vanhempia, oli tilanne, mikä tahansa. Allah sanoo Pyhän Koraanin jakeessa:

«Ja Herrasi on määrännyt, että palvelette yksin Häntä, ja teidän tulee tehdä hyvää vanhemmillenne. Jos toinen heistä tahi molemmat saavuttavat korkean iän sinun luonasi, älä halveksi äläkä soimaa heitä, vaan puhuttele heitä kunnioittavasti.» (17:23)

Allahin Sanansaattaja (ﷺ) neuvoi meitä sanomalla:

“Allahin mielihyvä (jotakuta kohtaan) perustuu hänen vanhempiansa mielihyvään. Allahin viha perustuu hänen vanhempiansa vihaan.”⁴⁶

Molemmat vanhemmat ovat oikeutettuja tähän oikeuteen, vaikka he eivät olekaan muslimeita niin kauan kuin he eivät vaadi lapsiansa tekemään mitään tekoa, mikä on tottelemattomuutta Allahia (ﷻ) kohtaan. Asma, Abu Bakrin tytär, sanoi: ‘Minun äitini tuli käymään luonani, kun hän ei vielä ollut muslimi. Kysyin Allahin Profeetalta (ﷺ) hänen vierailuunsa liittyen (ja kuinka kohdella häntä vierailun aikana) ja sanoin: ”Äitini haluaa vierailla luonani. Pitäisikö minun (tai eikö minun pitäisi) ulottaa suopeuteni (emäntänä) hänelle? Hän (ﷺ) sanoi: **“Kyllä, ulota suopeutesi.”⁴⁷**

Äidille täytyy antaa etusija, mitä tulee ystävällisyyteen, sympatiaan, hyviin tuntemuksiin, rakkauteen ja kiintymykseen, kuten on Allahin Profeetta (ﷺ) maininnut: “Mies tuli Allahin Profeetan (ﷺ) luokse ja kysyi häneltä: ‘Oi, Allahin Profeetta! Kuka on se, joka ansaitsee eniten minun hyvän kohtelun ja seuran?’ Hän (ﷺ) vastasi: **“Sinun äitisi.”** Mies kysyi: ‘Kuka on hänen jälkeensä se, joka ansaitsee minun seurani?’ Allahin Sanansaattaja vastasi: **‘Äitisi.’** Mies kysyi: ‘Kuka sitten sen jälkeen?’ Allahin Sanansaattaja vastasi: **‘Äitisi’.** Mies kysyi: ‘Kuka sitten?’ Allahin Sanansaattaja vastasi: **“Sinun isäsi.”** Ja toisessa versiossa loppu menee näin: **“...sinun isäsi ja sitten seuraavaksi lähin ja seuraavaksi lähin.”⁴⁸**

Allahin Sanansaattaja (ﷺ) määräsi äidille kolme osaa oikeudesta saada seuraa. Isä, vertailussa, saa vain yhden osan. Tämä johtuu siitä, että äideillä on raskaampaa raskauden aikana, synnytyksessä ja lasten huolehtimisessa. Allah sanoo Pyhässä Koraanissa:

⁴⁶ Tirmidhi, hadith No. 1962.

⁴⁷ Muslim, hadith no. 1003

⁴⁸ Bukhari, hadith no. 2227 ja Muslim, hadith no. 2584.

﴿Me olemme myös käsenyt ihmisen tehdä hyvää vanhemmilleen; hänen äitinsä on kantanut hänet tuskalla ja synnyttänyt hänet kivulla ...﴾ (46:15)

Tämä ei vähennä mitenkään isän oikeuksia, koska Profeetta (ﷺ) sanoi:

"Kukaan poika ei pysty maksamaan takaisin (isänsä oikeutta) ellei hän löydä hänelle orjan, osta hänet sitten vapauta häntä." ⁴⁹

● Aviomiehen oikeudet suhteessa vaimoon

Aviomiehellä on kodin johdon perimmäinen auktoriteetti, koska hän on vastuussa heistä ja tilivelvollinen heidän ylläpidostaan. Hänen johtajuutensa pitää olla oikeudenmukaista, kärsivällistä ja viisasta. Kuten Allah sanoo Pyhässä Koraanissa:

﴿Miehet olkoot naisten esimiehiä [suojelijoina], koska Jumala on asettanut heidät näihin nähden korkeampaan asemaan, ja myöskin niiden suoritusten tähden, joita miesten on omaisuudestaan naisten hyväksi tehtävä.﴾ (4:34)

Yksi monista syistä siihen, että miehellä on asteen enemmän vastuuta kuin naisella, koska miehet ovat yleensä vahvempia ja järkevempiä, kun taas naiset ovat heikompia ja tunteellisempi. Ne ovat ominaisuuksia, joita heidän Luojaansa on antanut heille palvelemaan toisiaan täydentäviä rooleja elämässä ja perheessä. Vaimolta vaaditaan noudattamaan miehensä määräyksiä ja ohjeita niin kauan kuin ne eivät johda Allahin määräysten ja Profeetan ohjeiden tottelemattomuuteen. Aisha, Profeetan (ﷺ) vaimo, kyseli häneltä:

"Kenellä on suurin oikeus naista kohtaan? Hän (ﷺ) vastasi: 'Naisen aviomiehellä.' Sanansaattajalta (ﷺ)

⁴⁹ Muslim no.1510.

**kysyttiin: ‘Kenellä on suurin oikeus miestä kohtaan?
‘Hän (ﷺ) vastasi: ‘Hänen äidillään.’**⁵⁰

Vaimon ei pidä vaatia mieheltä asioita, joihin hänellä ei ole varaa, joita hän ei pysty tuottamaan tai tehtäviä, jotka ylittävät hänen kykynsä. Vaimolta vaaditaan, että hän suojelee lapsia ja miehensä sukujuuria suojelemalla itseään ja olemalla täysin siveä. Hänen tulisi olla miehensä omaisuuden luottava vartija. Hänen ei tulisi lähteä aviomiehensä kotoa ilman hänen tietoaan ja lupaansa, eikä myöskään sallia sellaisten ihmisten tulla sisälle, joista hän ei pidä. Tämä on siksi, että se suojelee perheen kunniaa ja harmoniaa, kuten Allahin Sanasaattaja (ﷺ) neuvoi:

“Paras naisista on se, joka, jos katsot häntä olet häneen tyytyväinen, jos määrääät häntä [tekemään minkä tahansa laillisen teon], hän tottelee sinua, ja jos olet poissa, hän suojelee ja säilyttää omaisuuttasi ja sukujuuriasi.”⁵¹

● Vaimon oikeudet suhteessa aviomieheen

Vaimojen oikeudet suhteessa aviomiehiin ovat monilukuiset ja ne voidaan lyhentää seuraavasti:

Huomenlahja: Vaimolla on oikeus saada huomenlahja aviomieheltään, jota ilman avioliittosopimus ei ole voimassa. Huomenlahja ei ole annettu pantiksi, mutta avioliiton voimaan astumisen jälkeen vaimo voi jättää pyytämättä oikeuttaan, koska Allah (ﷻ) sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Jättäkää suosiolla vaimoillennekin lahjaksi heidän myötäjäisensä, mutta jos he hyvästä tahdostaan luovuttavat teille jotakin takaisin, niin pitäkää se ilomielin hyvänäanne.» (4:4)

⁵⁰ Al-Hakim no.7244.

⁵¹ Ibn Majah, hadith no. 1862.

Taloudellinen tuki: Aviomieheltä vaaditaan antamaa kaikin keinoin ja rajoin kaikki vaimon, lasten ja talouden tarvittavat asiat ja perusvaatimukset. Allah, Ylistetty, sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Rikas mies uhratkoon varojensa runsaudesta, ja se, jonka osa on niukempi, jakakoon siitä, mitä Jumala on hänelle antanut; Jumala ei säilytä kenenkään kannettavaksi raskaampaa kuormaa, kuin minkä Hän on hyväksi nähnyt; vaikeuksien jälkeen Jumala suo huojennuksen.» (65:7)

Rohkaistakseen runsaskätisyyteen vaimoja kohtaan, islam on nimennyt tämän taloudellisen tuen hyväntekeväisyydeksi, jonka Allah palkitsee suuresti. Profeetta (ﷺ) sanoi Sa’ad ibn Abi Waqasille:

“Ei ole mitään määrää, jonka sinä käytät perheeseesi etsiessäsi palkkiota Allahilta, vaan Hän palkitsee sinut jopa ruuan palasta, jonka laitat vaimosi suuhun”⁵²

Vaimolla on oikeus ottaa sen mitä on tarpeellista miehensä omaisuudesta itselleen ja lapsilleen ilman aviomiehen tietoa, jos hän käyttää omaisuuttaan kitsaasti. Tämä perustuu hadithiin, missä Hind bint ‘Utbah sanoi: ‘Oi, Allahin Sanansaattaja: todellakin Abu Sufyan on saita mies, eikä anna minulle ja minun lapselleni paitsi silloin, kun otan hänen omaisuudestaan ilman hänen tietoaan.’ Joten hän (ﷺ) sanoi:

“Ottakaa, mikä on tarpeeksi sinulle ja pojalleni.”⁵³

Seura ja intiimikanssakäyminen: Yksi vaimon tärkeimmistä oikeuksista on varmistaa miehen tyytyväisyys intiimikanssakäymisen tasolla ja viettää riittävästi aikaa hänen kanssaan. Tämä perheen jäsenten ja vaimon oikeus täytyy pitää ylläpitää täysin, koska vaimo tarvitsee kiintyneen aviomiehen

52 Bukhari, hadith no. 3721.

53 Bukhari, hadith no. 5049.

pitämään hänestä huolta ja täyttää hänen perustarpeensa. Kuten Jabir kertoo, kun Profeetta (ﷺ) sanoi Jabirille: **“Menitkö naimisiin, Oi Jabir?”** Minä sanoin: ’Kyllä.’ Hän sanoi: **“Neitsyt vai matroona (ts. nainen, joka on ollut aiemmin naimisissa)?”** Minä sanoin: ’Matroona’. Hän sanoi: **“Miksi et mennyt naimisiin neitsyen akssa, jotta olisi voinut leikkiä hänen kanssaan ja hän olisi voinut leikkiä sinun kanssasi tai olisit voinut saada hänet nauramaan tai hän saisi sinut nauramaan?”**⁵⁴

Vaimon kaikkien salaisuuksien suojeleminen: Aviomies ei saa paljastaa mitään vaimonsa vajavuuksista tai heikkouksista, pitämällä kaiken, mitä hän näkee ja kuulee vaimoltaan salaisuutena, joita ei saakoskaan paljastaa. Intiimikansakäyminen aviomiehen ja vaimon välillä islamissa suojellaan ja vaalitaan. Avioliitto on pyhä liitto islamin mukaan, kuten luemme Allahin Sanansaattajan (ﷺ) ohjeista:

“Yksi huonoimmassa asemassa Allahin silmissä Tuomipäivänä on mies, joka on intiimisti vaimonsa kanssa ja sen jälkeen levittää puolisonsa salaisuudet julkisuuteen.”⁵⁵

Yhdenvertaisuus ja reiluus: Aviomies, joka on mennyt naimisiin useamman kuin yhden vaimon kanssa, täytyy tarjota yhdenvertaisesti kaikille vaimoilleen samanlaisen tai verrattavissa olevan asumisolosuhteet ja vaatetuksen. Hänen täytyy käyttää aikaansa yhtä paljon kaikkien kanssa. Mikä tahansa epäoikeudenmukaisuus tässä on tiukasti kielletty, kuten Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

54 Bukhari, hadith no. 6024.

55 Muslim, hadith no. 1437.

“Hän, jolla on kaksi vaimoa, mutta ei kohtelee heitä samanveroisesti, tulee Tuomipäivänä esille puoliksi halvaantuneena.”⁵⁶

Reilu ja ystävällinen kohtelu: Aviomiehen täytyy laajentaa reilua kohteluaan vaimolleen ja taloudelleen. Aviomiehen täytyy osoittaa välittämistä, ystävällisyyttä ja ratkoa mikä tahansa ongelma kaikin mahdollisin keinoin, sillä aikaa olla kärsivällinen niitä puutteita ja vajavaisuuksia kohtaan, kun hänen vaimonsa etsii Allahin (I) mielihyvää molemmissa maailmoissa. Aviomiehen pitää konsultoida vaimoan, mitä tulee heidän yhteiseen elämään ja tulevaisuuden tarpeisiin ja suunnitelmiin. Häneltä vaaditaan turvaamaan ja tarjoamaan vaimolleen ja taloudelleen kaikkiin keinoin rauhalline ympäristö niin kotona kuin kodin ulkopuolella. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“Ne uskovaiset, joilla on täydellisin usko, ovat niitä, joilla on paras luonne, ja heistä parhaita ovat ne, jotka ovat parhaita vaimojaan kohtaan.”⁵⁷

Suojelu ja varjelu: Kaikilla mahdollisilla kyvyillään aviomiehen tulee olla asettamatta vaimoan tai perheen jäsentään säädyttömään tilanteeseen tai pahaan ympäristöön. Tämä perustuu Pyhän Koraanin jakeen ohjeisiin:

﴿Uskovaiset, varjelkaa itsenne ja perheenne tulelta, joka kuluttaa ihmiset ja kivetkin, jota valvomaan on asetettu enkeleitä, hetyttämättömiä ja mahtavia; he eivät ole tottelemattomia Jumalan käskyille, vaan tekevät mitä heille on määrätty.﴾ (66:6)

Hänen täytyy suojella hänen vaimonsa yksityistä varallisuutta ja omaisuutta, eikä hän saa käyttää mitään vaimonsa henkilökohtaisista varoista ilman vaimonsa suostumusta. Hän ei

⁵⁶ Nisa`i, 7:63.

⁵⁷ Trimidhi, hadith no. 1162.

saa sitoutua mihinkään liiketoimiin vaimon varoilla ilman hänen tietoaan.

● Lasten oikeudet

Lasten oikeudet ovat lukemattomat ja voimme aloittaa oikeudesta saada kunniallinen nimi. Profeetta (ﷺ) sanoi:

“Todellakin teitä kutsutaan nimillänne ja isienne nimillä Tuomipäivänä, joten antakaa itsellenne hyvät nimet.”⁵⁸

Heidän oikeutensa sisältävät kaikki elämän perustarpeet kuten asumisen, laillisen ruuan, hyödyllisen koulutuksen ja kunnollisen kasvatuksen. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“On riittävä synty menettää ja hukata ne, joita olemme velvoitetut tukemaan [ts. jättämällä tarjoamatta kunnan huolenpitoa ja kasvatusta].”⁵⁹

Vanhempien pitää opettaa heille hyvä moraalien käytös ja suojella heitä pahoja tapoja vastaan, kuten valehtelua, huijaamista, petosta, itsekkyyttä jne. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“Jokainen teistä on paimen ja vastuuvollinen niistä, jotka ovat hänen huolenpitonsa alaisuudessa.”⁶⁰

Lapset ovat oikeutettuja saamaan oikeudenmukaisen ja yhdenvertaisen kohtelun ilman, että yhtä suositaan yl toisen mitä tulee sopimuksiin, kohteluun, lahjoihin, avustuksiin, perintöön jne. Epäreilu kohtelu lapsia kohtaan voi aiheuttaa huonoa käytöstä joko toista tai molempaa vanhempaa kohtaan tai sisaruksia kohtaan. Nu'man b. Bashir sanoi: 'Isäni tarjosi minulle lahjaksi omaisuudestaan'. Sitten minun äitini, Umrah

⁵⁸ Abu Dawud, no. 4948.

⁵⁹ Abu Dawud, no. 1692.

⁶⁰ Bukhari, no. 853 ja Muslim, no. 1829.

bint Rawah, sanoi: ‘Minä en ole sama mieltä ennenkuin Allahin Sanansaattaja (ﷺ) todistaa sen.’ Sitten isäni meni hänen luokseen ja pyysi häntä todistamaan lahjani. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) kysyi: **“Tarjositko saman kaikille lapsillesi?”** Mies vastasi: 'En!' Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi hänelle: **“Pelkää Allahia ja ole oikeudenmukainen lapsiasi kohtaan.”** Sitten isäni palasi ja otti takaisin antamansa lahjan.⁶¹

● Sukulaisten oikeudet

Sukulaisilla on erityisiä oikeuksia, mitkä takaavat heille erityisen huomion, vierailut ja tuen. Varakkaammilla muslimeilla on velvollisuus autaa sukulaisiaan, jolloin etuoikeus on lähimmillä sukulaisilla ja sen jälkeen läheisyydessä seuraavalla. Muslimi tukee veljiään ja sukulaisiaan, kun siihen onatervetta ja jakaa heidän huolensa. Pyhästä Koraanista löydämme Allahin, Kaikkivaltiaan, sanonnan:

﴿Ihmiset, pitäkää kunniassa Herraanne, joka on teidät luonut yhdestä hengestä ja hänestä luonut hänen puolisonsa ja näistä molemmista antanut lukuisain miesten ja naisten levitä maailmaan. Pitäkää kunniassa Jumalaa, jonka nimessä toinen toiseltanne anotte ja vaaditte; myöskin kunnioittakaa verisiteitä (niitä kohtuja, jotka ovat kantaneet teidät). Katso, Jumala valvoo ja vartioi teidän elämäännne.﴾ (4:1)

Islam rohkaisee muslimia olemaan ystävällinen sukulaisilleen myös silloin, kun he ovat epäystävällisiä häntä kohtaan ja hän pyytää häntä ylläpitämään suhdetta, vaikka sukulaiset katkaisisivat välinsä häneen. Perheenjäsenten ja sukulaisen boikotointi on suuri synti islamissa, kuten Allah sanoo Pyhässä Koraanissa:

61 Muslim, no. 1623.

«Mutta jos teillä olisi valta, tekisitte varmasti ilkitöitä ja katkoisitte sukulaisuussiteenne. Nämä Jumala on kironnut ja saattanut kuuroiksi sekä sokaissut heidän silmänsä.» (47:22-23)

Sananen julkisista oikeuksista ja velvollisuuksista

1. Hallitsija oikeudet suhteessa kansaan
2. Kansalaisten oikeudet suhteessa hallitukseen
3. Naapureiden oikeudet
4. Ystävien oikeudet
5. Vieraiden oikeudet
6. Köyhien oikeudet
7. Työntekijöiden oikeudet
8. Työnantajan oikeudet
9. Eläinten oikeudet
10. Kasvien ja puiden oikeudet (ja ympäristön)
11. Sekalaisia oikeuksia

Islam neuvoo uskovaista jakamaan muslimiuskonveljien huolet ja vastoinkäymiset kaikkialla maailmassa ja auttamaan heitä kykyjensä mukaan. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“Uskovainen toisille on kuin tiliä yhdessä rakennuksessa: jokainen vahvistaa toistaan.” Sanottuaan tämän Allahin Sanansaattaja (ﷺ) kietoi sormensa yhteen.⁶²

Islam opeuttaa muslimia kunnioittamaan muslimi toverinsa mainetta ja välttämään epäilyä. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“Välttää epäilyksiä. Epäluulo on pahin valheista. Älkää seuratko muslimiveljenne huonoja uutisia, puutteita ja vajavaisuuksia. Älkää vakoilko muslimi toverianne. Älkää kilpailko [pahat mielessä ja pahoilla tarkoituksilla] muslimi toverianne vastaan. Älkää vihatko muslimi toverianne. Älkää kääntykö pois muslimi toveristanne [kun he tarvitsevat apuasi]. Oi, Allahin palvelijat! Olkaa tovereita toisillenne, kuten

62 Bukhari, hadith no. 5680 ja Muslim, hadith no. 2585.

Hän (ﷺ) määräsi teitä olemaan. Muslimon veli toiselle muslimille. Muslimin täytyy olla oikeudenmukainen muslimi veljelleen. Muslimi ei saa pettää veljeään ja eikä hylätä häntä. Muslimi ei saa paljastaa muslimi veljeään [millään tavalla tai tarkoituksin]. Kaikki, mitä muslimi omistaa on laitonsa toisen muslimin käyttöä [ilman omistana hyväksyntää] tai hyväksikäyttöä [ilman oikeutta]. Hurskaus in täällä, ja hän (ﷺ) näytti rintaansa [ts. sydän]. Hurskaus on täällä. On riittävän paha, jos muslimi paljastaa hänen muslimi veljensä. Kaikki, mitä muslimi omistaa tai pitää hallussaan on laitonsa toiselle muslimimille [kajota]; hänen verensä [ts. toisen tappaminen], hänen suojelemaisat asiat [mitä tulee arvoon, kunniaan ja perheen jäseniin], ja hänen omaisuutensa. Todellakin, Allah (ﷻ) ei välitä katsia kehojanne, muotojanne vaan Hän (ﷺ) on huolestunut sydämistenne, teoistanne ja toiminnoistanne.”⁶³

Toinen ohjenuora tähän löytyy Allahin Sanansaattajan (ﷺ) sanoista:

“Muslimista ei tule tosiuskovaista ennenkuin hän toivoo muslimiveljelleen samaa, mitä hän toivoo itselleen.”⁶⁴

Julkiset oikeudet ovat samat kaikille islamilaisen yhteiskunnan muslimille ja ne ovat seuraavia:

1. Hallitsijan oikeudet suhteessa kansaan

Tämä oikeus perustuu yksinkertaisesti seuraavan Pyhän Koraanin jakeeseen:

﴿Te, jotka uskotte, totelkaa Jumalaa ja totelkaa profeettaa ja niitä teidän keskuudessanne, joilla on arvovalta.﴾ (4:59)

63 Muslim, hadith no. 2563.

64 Bukhari, hadith no. 13.

Seuraavat ovat joitain ohjeita, joita muslimin vaaditaan tunnistamaan:

- Tottelevaisuus hallitsijaa kohtaan niissä asioissa, jotka eivät ole kiellettyjä. Tämä perustuu Allahin Sanansaattajan (ﷺ) ohjeisiin:

“Kuunnelkaa ja totelkaa, vaikka se olisi orja Etiopiasta, joka on osoitettu [hallitsijaksi], niin kauan kuin hän toimii Allahin kirjan mukaan.”⁶⁵

- Tottelevaisuus muslimihallitsijaa kohtaan, joka toimii Allahin Pyhän Kirjan on tottelevaisuutta Allahia (ﷻ) kohtaan ja päin vastoin. Mikä tahansa tottelemattomuuden tekohallitsijan määräyksiä, jotka ovat samassa linjassa Allahin (I) Kirjan kanssa, vastaan on tottelemattomuutta Allahia (ﷻ) kohtaan.
- Muslimijohtajalle on tarjottava vilpitön ohje, joka hyödyttää häntä, yhteisöä ja koko kansaa. Muslimihallitsijaa pitää muistuttaa hänen velvollisuuksistaan ja patistaa olemaan uskollinen valalleen. Tämä perustuu ohjeisiin, jotka ovat Pyhässä Koraanissa:

﴿Puhukaa hänelle sitten sävyisästi, ehkä hän ottaa siitä vaarin tai kavahtaa.﴾ (20:44)

Ja Profeetta (ﷺ) sanoi: **“Uskonto on neuvomista.”** Me sanoimme: ‘Keneltä?’ Hän sanoi: **“Allahilta ja Hänen kirjaltaan ja Hänen Profeetaltaan ja hänen johtajiltaan ja heidän yleisöltään”.**

Seuraahien täytyy tukea muslimijohtajaa kriisien aikana. Muslimeita on käsketty seuraamaan johtajaansa ja olla yllyttämättä ihmisiä häntä vastaan saavuttaakseen harmia ja pahaa. Tämä perustuu Allahin Sanansaattajan (ﷺ) ohjeisiin: **“Jos kuka tahansa tulee sillä aikaa, kun yksi**

65 Muslim, hadith no. 1838.

johtaja johtaa teitä, yrittäen erottaa teidät yhtenäisyydestä, sitten tappakaa hänet.”⁶⁶

2. Kansalaisten oikeudet suhteessa hallitsijaan

Muslimeilla islamilaisessa valtiossa on määrättyjä oikeuksia suhteessa heidän hallitukseensa. Nämä oikeudet on lyhennetty seuraavasti:

Absoluttinen oikeus: Tämä sisältää sen, että jokaiselle henkilölle on kohdeltava reilusti islamilaisessa yhteiskunnassa. Kaikilla yksilöillä on oikeus määrättyihin oikeuksiin. Kaikkien yksilöit, joilta vaaditaan tekemään määrätty velvollisuutensa, täytyy kohdella reilusti ja ilman mitään puolueellisuutta. Vastuut yksilöiden keskuudessa pitää jakaa oikeudenmukaisesti ja reilusti. Kenellekään yksilölle, tai luokalle tai ryhmittymälle yhetiskunnassa ei saa antaa erityisasemaa muiden ohitse. Allah sanoo Pyhässä Koraanissa:

﴿Te uskovaiset, pysykää horjumatta totuudessa, todistajina Jumalan edessä silloinkin, kun se on haitaksi teille itsellenne tai vanhemmillenne tai lähimmille omaisillenne. Olkoonpa (asia) rikkaan tai köyhän, Jumala on kumpaakin lähinnä. Älkää noudattako intohimojanne, niin että luisutte pois totuudesta, sillä jos kierrätte totuutta tai jätätte jotakin todistamatta, niin Jumala totisesti tietää teidän tekonne.﴾ (4:135)

Ja Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“Kaikkein rakkain Allahille (ﷻ) Tuomiopäivänä ja kaikkein läheisin Hänelle on oikeudenmukainen hallitsija. Ja kaikkein vihatuin Allahille ja kaikkein

66 Muslim, hadith no. 1852.

etäisin Hänelle on epäoikeudenmukainen yksinvalti.”

67

Neuvottelu: Ihmisillä on oikeus päästä neuvottelemaan niissä asioissa, jotka liittyvät heidän taloudellisiin ja sosiaalisiin asioihin. Tämä neuvottelu prosessi pitää tehdä arkipäiväisessä muodossa. Kansalle tulee antaa mahdollisuus näkemystensä ja ideoittensa ilmaisuun niistä asioista, jotka liittyvät islamilaiseen yhteisöön ja yhteiskuntaan. Esitetyt mielipiteet voidaan hyväksyä, jos ne palvelevat yleistä etua. Allah sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Jumalan laupeuden vuoksi olet menetellyt lempeästi heitä kohtaan, Muhammed, mutta jos olisit ollut ankara ja kovasydäminen, olisivat he eronneet sinusta. Ole siis suvaitsevainen heitä kohtaan, rukoile heille anteeksiantoa ja neuvottele heidän kanssaan asioista.»
(3:159)

Monina kertoina Allahin Sanansaattaja (ﷺ), seurasi seuralaistensa neuvoa. Badrin taistelun aikana yksi hänen seuralaisistaan ehdotti vaihtamaan muslimien sotaleirin sijaintia. Yksi muslimista kysyi Sanansaattajalta taistelun aikana: ‘Oi, Allahin Profeetta! Onko tämä paikka, johon Allah (ﷻ) määräsi sinut asettumaan ja meillä ole mahdollisuutta muutttaa sitä vai onko se vain sotasuunnitelma ja -strategia?’ Allahin Sanansaattaja (ﷺ) vastasi täsmällisesti: ‘Ei. Se on ennemminkin osa sotasuunnitelmaa.’ Mies, joka kysyi, ehdotti: ‘O Allahin Profeetta! Tämä ei ole paikan valinta sotaleirille. Etsikäämme vihollisellemme lähin vesipaikka ja tehkäämme leiri sinne. Meidän tulisi haudat kaikki muut vesilähteet ja sitten rakentaa vesivarasto meille. Kun taistelu alkaa, meillä on pääsy vedelle ja vihollisillamme ei ole. Silloin meillä on mahdollisuus juoda ja käyttää vettä, kun taas vihollisillamme ei olisi.’ Allahin Sanansaattaja (ﷺ) kommentoi: **“Sinä olet tosiaan antanut**

67 Thirmidhi, hadith no. 1329.

parhaan neuvon.” ⁶⁸

Islaminen hallinto: Islamilaisen hallinnon ja laillisten tuomioiden perusta on sharia, islamilainen laki. Muslimivaltion perustuslain täytyy perustua Koraanin ja sunnaan, jotka on hyväksytty islamilaisen oikeidellisen tutkimuksen lähteillä. Siellä ei pitäisi olla tilaa henkilökohtaisille mielipiteille, jos autenttisia tekstejä on saatavilla. Islamilainen laki on kokonaisvaltainen oikeusopillinen järjestelmä, joka sisältää perhelain, rikoslain, kansallisen ja kansainvälisen lainn, mitkä täyttävät ihmisen vaatimukset lahjomattommin tavoin, sillä se perustuu Allahin ilmestyksiin Hänen Sanasaattajalleen opeastukseski ihmiskunnalle.

Avointen ovien politiikka: Muslimi hallitsijan ei täydy olla etäinen ja kylmäkiskoinen kansalleen, eikä myöskään saa asettaa välittäjiä, jotka välissä päättämässä, kuka saa nähdä hallitsijaa, ja kuka ei saa. Tämä perustuu Allahin Sanansaattajan (ﷺ) ohjeisiin:

“Kuka tahansa, jolle on luotettu johtajuus muslimien asioiden hoitoon, ja sitten piiloutuu heiltä, eikä vastaa heidän tarpeihinsa, Allah (ﷻ) ei vastaa sellaisen hallitsijan pyyntörukouksiin Tuomipäivänä, ja aiheuttaen hänelle kärsimystä hänen oman köyhyyden ja tarpeiden kautta.” ⁶⁹

Armeliaisuutta kansaa kohtaan: Muslimi hallitsija pitää olla ystävällinen ja armelias kansaansa kohtaan ja ei koskaan rasita heitä yli heidän kykyjensä. Hänen täytyy helpottaa kaikin keinoin hänen kansansa elämää ja selviämistä yhteisikunnassa parhaalla mahdollisella tavalla. Muslimi hallitsijan täytyy kohdella vanhempaa miestä kuin isäänsä, nuorukaista kuin poikaansa ja samnikäistä kuin veljeään. Muslimi hallitsijan

68 Ibn Hisham, Profeetan (ﷺ) elämänkerta.

69 Abu Dawud, hadith no. 2948.

täytyy olla kunnioitettava vanhuksille, ystävällinen ja armollinen nuorukaisia kohtaan ja olla hienotunteinen samanikäisiä yksilöitä kohtaan. Pyhä Koraani kertoo meille Allahin Sanansaattajan luonteepiirteistä, joka oli muslimikansan ensimmäinen johtaja:

« Totisesti, teidän luoksenne on tullut lähettiläs omasta keskuudestanne. Häneen koskee, jos teillä on murhetta, hän huolehtii teidän hyvinvoinnistanne ja hän on rakastavainen, armollinen uskovaisia kohtaan. » (9:128)

Allahin Sanansaattaja (ﷺ), on myös neuvonut:

“Ne, jotka ovat armahtavaisia [ja ystävällisiä toisiaan kohtaan], voi Allah olla Armahtaja [ja ystävällinen] heitä kohtaan. Ole armahtavainen ihmisille Massa ja Allah (ﷻ) on armahtavainen sinulle.”⁷⁰

Omar bin al Khattab (رضي الله عنه), toinen muslimi kalifi, oli huolissaan vastuistaan Allahin edessä, että sanoi kerran: ‘Allahin kautta! Matkasin muulilla Irakissa, ja oli peloissani, että Allah (I) kysyisi minulta siitä [Tuomiopäivänä]...“ Oi, Omar! Miksi et laatoittanut tietä muulia varten.”

3. Naapureiden oikeudet

Allah (ﷻ) määräsi Pyhässä Koraanissa:

«Palvelkaa Jumalaa älkääkään mitään asettako Hänen rinnalleen. Kohdelkaa hyvin vanhempianne, samoin läheisiä omaisianne, orpoja ja köyhiä, naapuria, joka on teille sukua, ja naapuria, joka ei ole teille sukua, matkakumppania, vaeltajaa ja orjia, jotka ovat vallassanne. Katso, Jumala ei rakasta niitä, jotka ovat väkivaltaisia ja kerskailevia.» (4:36)

70 Abu Dawud, hadith no. 4941 ja Tirmidhi, hadith no. 1924.

Islam luokittelee naapurit kolmeen luokkaan, jotka ovat seuraavat:

Sukulaisnaapuri. Tämän tyypin naapurilla on kolme oikeutta sinuun: sukulaisen oikeus, naapurin oikeus ja islamin oikeus.

Musliminaapurilla on kaksi oikeutta: naapurin oikeus ja islamin oikeus.

Ei-musliminaapuri nauttii oikeudesta olla naapuri. Abdullah bin Omar (رضي الله عنه), tuli kotiin ja huomasi, että perheen jäsenet olivat teurastaneen lampaan. Hän kysyi välittömästi: ‘Tarjositteko lampaan lihaa lahjana meidän juutalaisnaapurille?’ Tästä kuulin Allahin Sanansaattajan (ﷺ) sanoneen:

“Enkeli Jibril (ﷺ) jatkoi ja neuvoi minua olemaan ystävällinen naapureilleni niin kauan, että luulin, että hän aikoi antaa hänelle osuuden perinnöstä.”⁷¹

Hankaluuksien aiheuttaminen naapureille on vastoin uskoa. Profeetta (ﷺ) sanoi: **“Allahin kautta hän ei usko, Allahin kautta, hän ei usko, Allahin kautta hän ei usko!”** Joku sanoi: ‘Kuka, Oi, Allahin Sanansaattaja?’ Hän sanoi: **“Hän, jonka naapuri ei ole turvassa hänen aiheuttamalta harmilta.”**⁷²

On raportoitu, että Allahin Sanansaattaja (ﷺ) kuvaili naapurin oikeuksia seuraavasti:

“Tiedättekö, mitkä ovat naapureidenne oikeuksia? [Ne ovat seuraavat] Jos naapurisi tarvitsee sinun apuasi, niin anna sitä hänelle. Jos naapurisi pyytää sinulta lainaa, lainaa hänelle [jos sinulla on antaa.] Jos naapurisi köyhtyy, auta hänet taloudellisesti ja helpota hänen köyhyytään, jos voit. Jos naapurisi sairastuu, vieraile hänen luonaan [katsomassa hänen terveyden tilaansa ja hyvinvointiansa.] Jos naapurisi on onnellinen saavutuksiinsa, onnittele hän. Jos naapuris kärsii

71 Tirmidhi, hadith no. 2007.

72 Bukhari, hadith no. 5670.

vastoinikäymisistä, tarjoa hänelle osanottosi. Jos naapuris kuolee, osallistu hänen hautajaisiinsa [jos voit.] Älä korota rakennustasi hänen rakennuksensa yli niin, että hänelle ei paista aurinko, eikä tuuli pääse liikkumaan. Älä vaivaa naapuriasi ruuanlaittosi hajuilla, ellet aio tarjota hänelle siitä [laitetusta ruuasta].”⁷³

Vaikka naapuri aiheuttaisi ongelmia, neuvotaan käyttäytymään hyvin. Mies valitti Abdullah ibn ‘Abbasille: ‘Minin naapurini aiheuttaa minulle harmia ja kiroaa minua.’ Joten hän sanoi hänelle: “Hän on ollut tottelematon Allahia kohtaan asioissasi, joten mene ja tottele Allahia hänen asioissaan”.

4. Ystävien oikeudet

Ystävillä on määrättyjä oikeuksia islamin mukaan. Tämä perustuu Allahin Sanansaattajan (ﷺ) antamiin ohjeisiin:

“Allahin silmissä parhaat seuralaiset ovat ne, jotka ovat parhaita seuralaisiaan kohtaan ja Allahin silmissä parhaita naapureita ovat ne, jotka ovat parhaita naapureilleen.”⁷⁴

5. Vieraiden oikeudet

Isännän kuuluu kunnioittaa vierastaan islamin mukaan. Profeetta (ﷺ) sanoi:

“Kuka tahansa, joka uskoo Allahiin ja viimeiseen päivään, hän kunnioittaa naapureitaan. Ja kuka tahansa, joka uskoo Allahiin ja viimeiseen päivään, hän kunnioittaa vierastaan, mitä tulee hänen oikeuksiinsa”.

Mies kysyi: ”Ja, mitkä ovat hänen oikeuksiaan, Oi Allahin sanansaattaja?” Hän sanoi:

⁷³ Tabrani, hadith no. 1014.

⁷⁴ Tirmidhi no.1944 ja Sahih Ibn Khuzaimah, hadith no. 2539.

“Yksi päivä ja yksi yö ja vieraanvaraisuutta kolmeksi päiväksi ja mikä menee sen yli on hyväntekeväisyyttä isännälle. Ja kuka tahansa, joka uskoo Allahiin ja viimeiseen päivään, hän puhuu hyvää tai pysyy hiljaa”.⁷⁵

Vieraan kunnioittamisen tapoihin sisältyy lämmin vastaanotto hymyilevillä kasvoilla. Vastaavasti vieraille on pakollista ottaa huomioon isännän tilanne, eikä rasittaa häntä yli rajojen, kuten Profeetta (ﷺ) sanoi:

“Ei ole sallittua muslimille olla veljensä luona niin kauan, että hän aiheuttaa sen, että hän tekee syntiä”.

He sanoivat: Oi Allahin Sanansaattaja! Ja kuinka hän voi aiheuttaa sen, että hän tekee syntiä? Hän sanoi:

“Hän viipyy hänen luonaan, mutta hänellä ei ole mitään tarjottavaa hänelle”.⁷⁶

6. Köyhien ja tarvitsevien oikeudet

Allah (ﷻ) ylistää , jotka käyttävät varojaan Hänen vuokseen auttaakseen köyhiä ja puutteessa olevia islamilaisessa yhteiskunnassa. Tämä perustuu Pyhän Koraanin jakeen ohjeisiin:

﴿niitä, joiden rikkaudessa on määrätty osa kerjäläistä ja osatonta varten;﴾ (70:24-25)

Itseasiassa islam pitää hyväntekeväisyyttä, joka on annettu köyhille ja tarvitseville, yhtenä jaloimmista teoista. Ennemminkin islam varoittaa niitä, jotka sulkevat ja säästävät omaisuuttaan, eivätkä käytä varojaan Allahin (ﷻ) vuoksi. Allah sanoo Koraanissa:

﴿Hurskautta ei ole se, että käännette kasvonne Itään tai Länteen, vaan hurskaita ovat ne, jotka uskovat Jumalaan ja Viimeiseen päivään, enkeleihin, Pyhään

⁷⁵ Bukhari, hadith no. 5673.

⁷⁶ Muslim, hadith no. 48.

kirjaan ja profeettoihin ja rakkaudesta Häneen antavat omaisuudestaan omaisilleen, orvoille, köyhille, vaeltajille, kerjäläisille ja orjien vapauttamiseksi...»
(2:177)

Ne, jotka kasvattavat omaisuuttaan antamatta, mikä on köyhien ja tarvitsevien Allahin määräämä oikeus, Allahin lupaamana saaankaran rangaistuksen Tuomiopäivänä. Allah sanoo Koraanissa:

«Niille, jotka haalivat kultaa ja hopeaa eivätkä käytä sitä Jumalan asian hyväksi, julista tuskallista tuomiota.»
(9:34)

Tämän vuoksi zakah on kuvailtu yhdeksi islamin perusopinkappaleeksi. Zakah on prosentteina asetettuna 2.5% kerääntyneestä omaisuudesta yhden vuoden ajalta. Muslimit halukkaasti tarjoavat tämän summan totellaakkseen Allahin määräyksiä. He maksavat sen köyhille ja tarvitseville. Zakah on pakollinen, joilla on hallussaan sen verran omaisuutta, josta zakah voidaan maksaa. Allah (ﷻ) lausuu Pyhässä Koraanissa:

«eikä heille annettu muuta käskyä kuin palvella Jumalaa, olla kuuliaisia yksin Hänelle, vilpittöminä suorittaa rukoukset ja uhrata säädetyt almut, sillä tämä on oikea usko.» (98:5)

Zakah on kuvattu seuraavien periaatteiden ja sääntöjen mukaan:

1. Henkilön, joka maksaa zakatin, täytyy omistaa 'nisab' (sopivan summan, joka on määriteltä islamilaisessa shariassa).
2. Yhden vuoden aika on täytynyt kulua, jona aikana omistaja pitää tämän summan hallussaan. Jos aika on alle vuoden, zakatia ei vaadita maksettavaksi.

Islam määrittää ihmisten tyypit, jotka ovat oikeutettuja saamaan vastaan zakatin. Tämä perustuu Pyhän Koraanin jakeeseen:

«Almut ovat vain köyhiä ja puutteessa olevia varten, sekä niille, jotka toimivat hyväntekeväisyyden palveluksessa; myös niitä varten, joiden sielut on voitettava (Jumalan) rakkauteen; edelleen orjien ja velkaorjien lunnaiksi; avustukseksi Jumalan retkelle ja niin ikään maankulkijalle. Tämä on Jumalan säätämä velvollisuus, sillä Jumala on kaikkietävä, viisas.» (9:60)

Islam ottaa haltuunsa *zakatin* katkaistakseen köyhyiden islamilaisesta yhteiskunnasta, hoitaa siitä johtuvia ongelmia ruotimalla köyhyydestä sellaiset kuin: varkaudet, murhat, hyökkäykset ihmisiä kohti, ja ihmisten omaisuutensa anastamisen epäoikeudenmukaisesti. Tämän lisäksi se elvyttää keskinäistä sosiaaliturvaa ja tukee islamilaisen yhteisön jäseniä. Zakatia käytetään täyttämään tarvitsevien ja köyhien tarpeet ja maksaa ylivelkaantuneiden, joilla on laillinen syy siihen, velat. Zakatin maksaminen puhdistaa ihmisen sydäntä, sielua ja omaisuutta. Omaisuuden omistajasta tulee vähemmän itsekäs ja ahne, kun hän maksaa tämän hyväntekeväisyyden puhtain sydämin. Allah, Kaikkivaltias, lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Ketkä ikinä varjelevat sielunsa ahneudelta, heillä on menestystä.» (64:16)

Zaka puhdistaa niiden sydäntä, jotka ovat vähemmän vauraita, koska se vähentää vihaa, kaunaa ja kateutta rikkaita ja varakkaita kohtaan, koska he näkevät, että he maksavat oikeudenmukaisen maksettavaksi lankeavan määrän ja heidän köyhempien toverien oikeuksien mukaan.

Kaikkivaltias, Allah varoittaa niitä, jotka kieltäytyvät maksamasta zakatia ankarilla rangaistuksilla. Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

« Ne, jotka ovat saitoja sen suhteen, mitä Jumala on runsaudessaan heille antanut, älkööt luulko, että se on hyödyksi heille; ei, se on heille vahingoksi.

Ylösousemuksen päivänä ne asiat, joissa he olivat saitoja, tulevat kaulakahleina kuristamaan heitä. Jumalalle kuuluvat taivasten ja maan perinnöt, ja Jumala tietää teidän tekonne. ﴿﴾ (3:180)

7. Työntekijän oikeudet

Islam on määritellyt säännöt työntekijöitä kohtaan. Työnantajan, islamilaisten opetusten mukaan, tulee muodostaa oikeudenmukainen ja sydämellisen suhde työntekijöidensä kanssa. Tämän suhteen tulee perustua yhdenvertaisuuteen, hyvään tahtoon ja islamin veljeyteen. Tämä perustuu Allahin Sanansaattajan (ﷺ) hadithiin:

‘Sinun työntekijäsi ja orjasi ovat veljiäsi, jotka Allah on asettanut alaisuuteesi. Kuka tahansa, jolla on joku alaisuudessa, täytyy ruokkia hänet, sillä millä hän itse syö, vaatettaa hänet, millä hän vaatettaa itsensä, eikä hän saa rasittaa heitä yli heidän kykyjensä. Mutta, jos rasitat heitä, sitten auta heitä.’⁷⁷

Ennen kaikkea, islam ylläpitää työntekijän kunniaa ja arvoa. Allahin Sanansaattajan (ﷺ) on kerrottu sanoneen:

“Paras toimeentulo on se, minkä saa rehellisestä työstä.”⁷⁸

Vielä enemmän, islam vaatii työnantajaa ilmoittamaan työntekijöiden palkat ennen kuin työntekijä aloittaa vaaditun työn.⁷⁹

Allahin Sanansaattaja (ﷺ) on varmistanut työntekijän oikeudet, hänen palkkansa, jonka hän työstään saa. Allahin Sanansaattajan (ﷺ) on raportoitu sanoneen:

⁷⁷ Bukhari, hadith no. 5702.

⁷⁸ Musnad Ahmad, hadith no. 8419.

⁷⁹ Baihaqi ja Abdul Razzaq: al-Musannaf.

“Minä olen kolmen ihmisen vihollinen Tuomiopäivänä: sen, joka myöntyy nimissäni ja on sitten kavala, sen, joka orjuuttaa vapaan miehen ja kulutti saamansa hinnan ja sen, joka työllistää työntekijän, mutta ei maksa hänelle oikeanlaista palkkaa.”⁸⁰

Allahin Sanansaattaja (ﷺ) on neuvonut työnantajaa maksamaan työntekijöidensä palkat ennen kuin heidän hikensä kuivuu.⁸¹

8. Työnantajan oikeudet

Islam yhdenvertaisesti vaatii työntekijöitä ylläpitämään hyvät suhteet työnantajansa kanssa. Islam vaatii työntekijöitä täyttämään heidän velvollisuutensa työnantajaa kohtaan parhain kyvyin. Työntekijät eivät saa laiminlyödä tai vahingoittaa työnantajaansa millään tavalla. Allahin Sanansaattajan (ﷺ) on raportoitu sanoneen:

“Allah pitää työntekijästä, joka on täydellinen työssään.”⁸²

Rohkaistakseen vilpittömyyttä työssä ja suojellakseen yksilön arvoa, islam on tehnyt työntekijän ansiosta parhaan kaikista ansiosta, jos hän on vilpitön työssään. Profeetta (ﷺ) sanoi:

“Parhain ansio on, mitä olet ansainnut työtä vastaan vilpittömyydellä.”⁸³

9. Eläinten oikeudet

Kaikki kotieläimet täytyy ruokkia hyvin, hoitaa kunnolla ja antaa lempeää kohtelua. Allahin Sanansaattajan (ﷺ) on raportoitu sanoneen:

⁸⁰ Bukhari, hadith no. 2114.

⁸¹ Ibn Majah, hadith no. 2468.

⁸² Abu Ya'la hadith no.4386. ja Baihaqi al-Shu'abissa hadith no.5312.

⁸³ Ahmad, hadith no.8393.

“Nainen joutui Helvetin tuleen, koska hän oli lukinnut kissan niin kauan kunnes kissa kuoli. Nainen ei ruokkinut kissaa, eikä tarjonnut sille vettä juotavaksi...eikä hän antanut sen vaellella syödäkseen maan hyönteisiä.”⁸⁴

Eläimiä ei saa laittaa kantamaan ylipainavia taakkoja, kun kuljetetaan tavaroita (niiden selässä) niin, etteivät ne kestä taakkaa. Eläimiä ei saa kiduttaa, vahingoittaa tai lyödä mistään syystä. Allahin Sanansaattajan (ﷺ) on raportoitu sanoneen:

“Allah kiroaa henkilöä, joka polttaa eläintä karjan merkintää varten.”⁸⁵

Islam kieltää ihmisiä pitämään eläimiä maalitauluina. On raportoitu, että Ibn Omar (رضي الله عنه) ohitti joukon nuoria Quraish-heimon miehiä, jotka olivat asettaneet linnun maalitauluksi. Ibn Omar (رضي الله عنه) kysyi, kuka oli se, joka oli näin tehnyt. Sitten hän sanoi: ‘Allah kiroaa sen henkilön, joka tekee niin. Allahin Sanansaattaja (ﷺ), pyysi Allahia kiroamaan sitä henkilöä, joka asettaa elävän olennon maalitauluksi.’⁸⁶

Islam tuomitsee ihmiset, jotka silpovat eläimiä sen jälkeen, kun ne on tapettu.⁸⁷

Islam myös kieltää käyttämästä hyväksi tai vahingoittamasta eläimiä, kuten on mainittu Ibn Mas'udin (رضي الله عنه) raportoimassa hadithissa: ‘Me olimme matkustamassa Allahin Sanansaattajan (ﷺ) seurassa. Hän (ﷺ) poistui tarpeilleen. Sinä aikana, kun hän oli poissa, näimme naaras linnun kahden poikasensa kanssa. Me otimme pikkulinnut, ja äiti lintu alkoi liidellä yläpuolellamme. Kun Allahin Sanansaattaja (ﷺ) palasi, hän huomasi, mitä olimme tehneet. Hän (ﷺ) kysyi:

84 Bukhari, hadith no. 5702 ja Muslim, hadith no. 1661.

85 Bukhari, hadith no. 2236 ja Muslim, hadith no. 2110.

86 Bukhari, hadith no. 5196 ja Muslim, hadith no. 1958

87 Bukhari, hadith no. 5196.

“Kuka on tehnyt tämän linnun levottomaksi ottamalla sen poikaset, niin hän palauttaa poikaset sille!” Ja hän näki muurahaisarmeijan, jonka olimme polttaneet, joten hän sanoi: “Kuka poltti ne? Me sanoimme: ”Me teimme sen.” Hän sanoi: “Tosiaan kukaan ei saa rangaista tulella paitsi Tulen Herra”.⁸⁸

Islam tämän lisäksi määrää armeliaisuutta sinä aikana, kun eläimet teurastetaan ruuaksi. Ei ole sallittua teroittaa veistä teurastettavan eläimen edessä tai muiden eläinten läsnä ollessa. Ei myöskään ole sallittua tappaa niitä katkaisemalla niska, kuristamalla, antamalla sähköiskun jne. tai aloittaa niiden nylkeminen ennen kuin ne ovat varmasti kuolleet. Profeetta (ﷺ) sanoi:

“Todella Allah määrää, että teidän täytyy olla ystävällisiä kaikkea kohtaan. Joten, jos te tapatte, tappakaa hyvätapaisesti, ja jos teurastatte, teurastakaa hyvä tapaisesti. Joten teroittakaa veitsenne, ja tehkää teurastamisesta helppo ja nopea.”⁸⁹

Samaan aikaan islam määrää tappamaan vaarallisia eläimiä ja/tai hyönteisiä, jotta voidaan suojella ihmistä eläinten aiheuttamalta vahingolta, koska ihmisen elämä on pyhää Allahin (ﷻ) silmissä, koska Allah on tehnyt hänestä kunnioitettavimman olennon maan päällä. Siksi, jos eläinten oikeudet ovat tärkeitä Allahin (ﷻ) silmissä, niin ihmisten oikeudet ovat vielä tärkeämmät! Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

﴿Totisesti, Me olemme saattanut ihmisen lapsia kunniaan ja antanut heille kulkuneuvoja sekä maalla että merellä. Ja olemme varustanut heidät puhtaalla ravinnolla sekä asettanut heidät useimpien muitten luotujen yläpuolelle.﴾ (17:70)

88 Abu Dawud, hadith no. 5268.

89 Muslim, hadith no. 1955.

Ei vain lempeä ja oikeudenmukainen kohtelu ole määrätty suojelemaan eläimiä miltä tahansa julmuudelta, mutta se myös puhdistaa muslimia synneistä ja tulee syyksi hänelle, miksi hänet päästetään *jannaan* (taivaallisiin Puutarhoihin). Allahin Sanansaattajan (ﷺ) on raportoitu sanoneen:

“Kun mies kulki tietään pitkin, hän kärsi hirveästä janosta. Hän löysi lähteen ja laskeutui alas lähteelle, joi tarpeeksi ja palasi takaisin ylös. Lähteen reunalla hän näki koiran läähättämässä ja nuolemassa maata kovaan janoonsa. Mies ajatteli itsekseen: ‘Tämän koiran täytyy kärsiä samasta janosta, josta minä kärsin.’ Joten hän laskeutui takaisin lähteelle, täytti kenkäänsä vedellä ja pitäen kenkää suussansa kiipesi takaisin ylös ja antoi koiralle veden juotavaksi. Allah, Ylistetty, ylisti häntä ja hyväksyi hänen tekonsa (tämän, joka oli armelias teko) ja antoi anteeksi hänen syntinsä.” He kysyivät: ‘Oi, Allahin Sanansaattaja! Palkitaanko meidät siitä, mitä teemme eläimille?’ Hän (ﷺ) vastasi: **“Kyllä, tosiaan. Jokaisessa elävässä sielussa on palkkio.”**⁹⁰

10. Kasvien ja puiden oikeudet

Islam sallii hyötymisen puiden hedelmistä, mutta kieltää kaatamasta niitä tai katkaisemasta niitä ilman selkeää syytä. Päinvastoin, islam määrää säilyttämään puut ja rohkaisee mihin tahansa uudelleen tuotantoon tai aktiviteetteihin, jotka auttavat kasvattamaan lisää puita. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“Jos Tunti [Viimeisen Päivän] tulee sinä aikana, kun yksi teistä on pitämässä palmupuun siemenpuuta [istuttaa maahan], sitten jos hän voi istuttaa sen ennen kuin nousee seisomaan, hänen pitäisi tehdä se.”⁹¹

90 Bukhari, hadith no. 5663.

91 Musnad Ahmad, hadith no. 12901.

Islam pitää hyödyllisten kasvien ja puiden istuttamista hyväntekeväisyytenä, josta monet muslimit palkitaan. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“Ei koskaan muslimi istuta jotain tai viljele jotain , josta linnut, ihmiset tai eläimet syövät, ilman, että hänelle annettaisiin palkkio tästä hyväntekeväisyydestä.”⁹²

11. Muut oikeudet

Islam säätelee määrättyjä oikeuksia tienvarsille ja julkisille kulkuväylille. Allahin Sanansaattajan (ﷺ) on raportoitu sanoneen:

‘Välttää tienvarsilla istumista [tai jalkakäytävien].’

Seuralaiset, jotka olivat paikalla tämän aikana, kommentoivat: ‘Oi, Allahin Sanansaattaja! Jalkakäytävät ovat levähdyspaikkoja, joissa voimme istua, nauttia ja puhua.’ Kuultuaan tämän kommentin Allahin Sanansaattaja (ﷺ) vastasi: **‘Jos ette voi välttää jalkakäytävillä istumista, niin antakaa sitten jalkakäytävälle heidän oikeuksien mukaan.’** Seuralaiset sitten kysyivät: ‘Oi, Allahin Sanansaattaja! Mitkä ovat jalkakäytävien oikeudet?’ Allahin Sanansaattaja (ﷺ) vastasi: **“Laskekaa katseenne alas [kun nainen menee oh], tyhjentäkää tieltä haitalliset tavarat, palauttakaa salamat [islamilainen tervehdys], nauttikaa hyvästä ja kieltäkää pahaa.”⁹³**

Allahin Sanansaattajan (ﷺ) on raportoitu sanoneen myös: **“Poistamalla, minkä tahansa vahingollisen esineen tieltä on teko, joka on hyväntekeväisyyttä [jonka Allah palkitsee ja vaalii].”⁹⁴**

92 Muslim, hadith no. 2195.

93 Bukhari, hadith no. 2121 ja Muslim hadith no. 2333.

94 Bukhari, hadith no. 2827.

Tämän lisäksi, Allahin Sanansaattajan (ﷺ) on raportoitu neuvoneen, ‘Pelätkää kahta tekoa, joka aiheuttaa teille kirouksen.’ Seuralaiset, jotka olivat silloin paikalla, tiedustelivat: ‘Oi Allahin Sanansaattaja! Mitkä ovat noita tekoja, jotka aiheuttavat kirouksen?’ Allahin Sanansaattaja (ﷺ) vastasi:

“Henkilö, joka menee tarpeilleen julkisella kulkupaikalla tai varjoihin, joissa ihmiset lepäävät.”⁹⁵

Yleensä islam tekee pakolliseksi muslimeille ottaa huomioon ja välittää toisista, huolimatta siitä, missä he ovat. Profeetta (ﷺ) sanoi:

“Uskovaisten samankuisuus heidän vastavuoroisessa välittämisessä, rakkaudessa ja lempyydessä toinen toisiaan kohtaan on kuin yksi ihmiskeho: jos yksi elin kipuilee, tämä saa koko kehon tulemaan kuumeiseksi ja pysymään hereillä.”⁹⁶

Ja hän määräsi muslimit työskentelemään muslimiveljiensä olojen parantamiseksi:

“Kukaan teistä ole tosi uskovainen ennen kuin hän rakastaa muslimiveljelleen sitä, mitä hän rakastaa itselleen.”⁹⁷

Hädän hetkestä Profeetta (ﷺ) sanoi:

”Uskovaiset toinen toisillensa ovat luja rakenne, joka tukee toinen toistansa.” Hän sitten laittoi sormensa lomittain.⁹⁸

Muslimeille on kiellettyä hylätä toinen toisensa, kuten Profeetta (ﷺ) sanoi:

95 Muslim, hadith no. 269.

96 Bukhari, hadith no. 5665.

97 Bukhari, hadith no. 13.

98 Bukhari, hadith no. 5680.

“Kuka tahansa, joka ei tue toista muslimia, kun hänen pyhiä oikeuksia vastaan hyökätään ja hänen kunniaansa halvennetaan; Allah hylkää hänet silloin, kun hän tarvitsee Hänen apuaan. Ei kukaan auta muslimia, kun hänen kunniaansa alennetaan ja hänen pyhiä oikeuksiaan vastaan on hyökätty kuin Allah, joka auttaa häntä silloin, kun tarvitsee Hänen apuaan”.⁹⁹

Kuitenkin, jos näitä sääntöjä tai oikeuksia ei ole pantu toimeen, ne jäisivät vain ideaaleiksi ja haaveiksi ihmisten mielissä. Jos ei ole mitään auktoriteettia, joka panee toimeen ne, ne jäävät vain utopistisiksi ideaaleiksi. On raportoitu, että Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

"Teidän pitää pysäyttää tietämättömän henkilön tekemästä pahaa. Teidän pitää pakottaa sellainen tietämätön henkilö nauttimaan hyvää tai muuten, Allah (ﷻ) pian jouduttaa nopean rangaistuksen teille."¹⁰⁰

Kaikkivaltias Allah säilyttääkseen ja ylläpitääkseen ihmisoikeuksia islamilaisessa yhteiskunnassa, on ilmoittanut Hänen Sanansaattajalleen asiaankuuluvat määräykset. Allah (ﷻ) määrää, ettei näiden rajojen yli saa mennä ja on asettanut rangaistukset ja lait, jotka tunnetaan nimeltä *hudud* (säädetyt rangaistukset) tai kuolemanrangaistus. Hän voi myös paljastaa määrättyjä rangaistuksia kuoleman jälkeen.

Me listaamme alle muutamia **“saa”** ja **“ei saa”** määräyksiä, joita islam on määrännyt:

Islam kieltää tappamasta tai murhaamasta ketään ihmistä. Islam luokittelee sellaisen teon yhdeksi vakavista synneistä. Tämä perustuu Pyhän Koraanin jakeeseen:

﴿Älkää syyttää tappako ainoatakaan sielua, sillä Jumala on sen kieltänyt, paitsi oikeuden nimessä. Ja jos joku on

⁹⁹ Abu Dawud, hadith no. 4884.

¹⁰⁰ Abu Dawud, no.4336 ja Tirmidhi no.2169.

surmattu syyttömästi, niin Me annamme vallan hänen sukulaiselleen, mutta älkää salliko tämän mennä liian pitkälle verikostossaan; hän on totisesti saava avun.﴾ (17:33)

Islam kieltää kaikki vihamieliset teot ihmisten kunniaa, arvoa ja yksityisyyttä vastaan. Itse asiassa sellaiset vihamieliset teot tunnetaan vakavina synteinä islamissa. Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

﴿Sano: »Tulkaa, minä luettelen teille mitä Herranne on teiltä kieltänyt: Älkää asettako mitään Hänen rinnalleen! Vanhempianne on teidän hyvin kohdeltava, lapsianne ette saa surmata köyhyiden pelosta. - Me huolehdimme sekä teistä että heistä. Haureutta karttakaa sekä julkista että salaista. Surmata ette saa sitä elämää, jonka Jumala on määrännyt loukkaamattomaksi, paitsi lain nojalla. Tämän on Hän määrännyt teille, jotta ymmärtäisitte.﴾ (6:151)

Islam, ennemmin, kieltää kaiken tyyppiset teot, jotka luokitellaan häpeällisiksi teoiksi tai joiden tarkoitus on tuoda säädyttömyyttä yhteiskuntaan. Siksi, kaikki teot, jotka johtavat säädyttömyyteen on myös kiellettyjä islamissa. Allah, Ylistetty, lausuu Pyhässä Koraanissa:

﴿Älkää harjoittako haureutta, sillä sellainen on rivoa ja huonoa elämää.﴾ (17:32)

Allah (ﷻ) kieltää kaikentyyppisen vihamielisyyden muiden omaisuutta tai varallisuutta kohtaan. Tämän vuoksi kaikki varastamisen ja huijaamisen muodot ovat kiellettyjä islamissa. Tämä perustuu Allahin Sanansaattajan (ﷺ) hadithiin:

“Joka pettää meidät, ei ole yksi meistä.”¹⁰¹

101 Muslim, hadith no. 164.

Koronkiskonta ja kaikki rahallinen korko on kielletty islamissa, koska se levittää epäoikeudenmukaisuutta talousjärjestelmässä, erityisesti se on epäoikeudenmukainen köyhille. Allah, Ylistetty, lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Tämä sen tähden, että he sanovat: »Kauppavoittohan on samaa kuin koronkiskominen.» Mutta Jumala on sallinut kaupan ja kieltänyt koronkiskomisen.» (2:275)

Allah (ﷻ) kieltää kaikki petoksen ja pettämisen muodot. Allah (ﷻ) lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Te, jotka uskotte, älkää loukatko Jumalaa ja lähettilästä, älkääkään pettäkö sanaanne tietoisesti.» (8:27)

Islam kieltää yksinoikeuden eli monopolin. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“Kukaan muu ei monopolisoi kuin väärintekijä.”¹⁰²

Islam kieltää kaikenlaisen lahjonnan ja lahjukset. Kuten Allahin Sanansaattajan (ﷺ) hadith kertoo meille:

“Kirotkoon Allah (ﷻ) ne, jotka maksavat lahjuksia ja ne, jotka vastaanottavat niitä.”¹⁰³

Samanlaisia kieltoja on asetettu pahoille ja laittomille tarkoituksille, jota kautta rahaa otetaan. Allah (ﷻ) lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Älkää keskenänne kuluttako omaisuuttanne turhuuteen älkääkään sillä lahjoko tuomareita, jotta syntisesti ja vastoin parempaa tietoaanne saisitte nauttia jotakin toisten omaisuudesta.» (2:188)

Islam tuomitsee vallan, aseman ja auktoriteetin hyväksikäytön saavuttaakseen henkilökohtaista hyötyä. Itse asiassa, islam

102 Muslim no.1605.

103 Abu Dawud, no.3580 ja Tirmidhi, no.1336.

valtuuttaa hallitsijan ottaa haltuun kaiken varallisuuden, jotka on saatu hyväksikäytön keinoin, ja sijoittaa ne islamilaiseen varainhoitoon. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) asetti miehen nimeltään *Ibn-ul-Lutbiyyah*, zakatin kerääjäksi. Kun kerääjä toi keräämänsä zakatin määrän, hän sanoi: ‘Tämä on teille (islamilainen varainhoito) ja tämä on annettu minulle lahjoina. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) tuli erittäin järkyttyneeksi kuultuaan tämän kerääjältä. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“Jos hän olisi istunut isänsä tai äitinsä talossa, olisiko hän koskaan saanut yhtään näistä lahjoista? Hänen kauttaan, jonka kädet ovat minun sieluni, ei kukaan voi ottaa mitään tästä paitsi, mitä hän kantaa niskassaan Tuomipäivänä, vaikka se olisi kameli.” Sitten hän nosti kätensä niin, että näimme hänen kainalonsa valkoisuuden ja sanoi: **“Oi Allah! Todista, että olen ilmaissut Viestin kolme kertaa”.**¹⁰⁴

Islam kieltää kaikki päihteiden muodot, jotka vaikuttavat käyttäjän mieleen ja aivoihin. Pyhässä Koraanissa on määrätty:

﴿ Te, jotka uskotte! Päihdyttävät juomat ja uhkapelit ja (uhripalvelus) pystytettyjen kivien edessä sekä nuolilla arpominen ovat pelkkää riettautta, paholaisen aikaansaamaa; karttakaa kaikkea tätä, jotta olisitte onnelliset.﴾ (5:90)

Kaikenlaiset henkilön tai eläimen vahingoittaminen kuten lyöminen ja muuta paheet, kuten pahan puhuminen, juoruili, väärä vala jne. ovat myös kiellettyjä. Pyhän Koraanin jae varoittaa:

﴿ Te, jotka uskotte, karttakaa pahoja luuloja, sillä epäileminen on totisesti joissakin tapauksissa synti. Älkää vakoilko älkääkä panetelko toisianne! Haluaako joku teistä syödä kuolleen veljensä lihaa? Sitä kyllä

104 Bukhari, hadith no. 6772 ja Muslim, hadith no. 1832.

inhoatte. Huolehtikaa velvollisuuksistanne Jumalaa kohtaan! Jumala on armahtavainen ja laupias.﴾ (49:12)

Se ylläpitää muiden arvoa ja kunniaa ja kieltää heidän herjaamisen. Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

﴿ Ne, jotka aiheettomasti puhuvat pahaa uskovista miehistä ja uskovista naisista, ovat vikapäitä panetteluun ja julkeaan syntiin.﴾ (33:58)

Islamissa on annettu suuri merkitys henkilön yksityisyydelle ja mikä tahansa häirinnän kielletään. Allah (ﷻ) lausuu Pyhässä Koraanissa:

﴿ Te, jotka uskotte, älkää astuko muihin taloihin kuin omiinne, ennen kuin olette saaneet niiden asukkaiden suostumuksen ja heitä tervehtineet. Tämä on teille parasta, joten ottakaa se varteen.﴾ (24:27)

Oikeudenmukaisuus on yksi islamin uskonnon perusteista. Ei ole sallittua olla epäoikeudenmukainen ketään kohtaan, edes itseään kohtaan. Allah (ﷻ) määrää Pyhässä Koraanissa:

﴿ Totisesti, Jumala käskee jakamaan oikeutta, tekemään hyvää ja harjoittamaan armeliaisuutta sukulaisianne kohtaan; ja Hän kieltää riettaudet, pahuuden ja kapinoimisen; Hän kehottaa teitä ottamaan vaarin. Pitäkää liittonne Jumalan kanssa, kun olette liiton tehneet, älkääkää rikkoko valojanne, kun olette ne vahvistaneet; olettehan ottaneet Jumalan valvojaksenne. Totisesti, Jumala tietää teidän tekonne.﴾ (16:90-91)

Sen lisäksi hadith qudsissa (Jumalallinen ilmestys, joka ei ole Koraanissa), Allah (ﷻ) sanoo:

“Oi minun palvelijani! Olen kieltänyt epäoikeudenmukaisuuden Itseltäni. Olen lausunut, että epäoikeudenmukaisuus on laitonta keskuudessanne.

Siksi älkää tehkö mitään tekoa, joka on epäoikeudenmukainen toinen toisillenne.”¹⁰⁵

Itse asiassa, Allah (ﷻ) ei hyväksy epäoikeidenmukaisuutta edes silloin, kun toinen eroaa muslimista uskossa ja uskonnossa. Allah (ﷻ) on vaatinut muslimeita olemaan ystävällisiä ja oikeudenmukaisia ei-muslimi asukkailla islamilaisessa valtiossa. Allah (ﷻ) lausuu Pyhässä Koraanissa:

« Jumala ei kiellä teitä osoittamasta ystävällisyyttä ja oikeamielisyyttä niitä kohtaan, jotka eivät ole taistelleet teitä vastaan uskontonne tähden eivätkä karkottaneet teitä kodeistanne; totisesti, Jumala rakastaa oikeamielisiä. » (60:8)

Islam kieltää käyttämästä hyväksi ei-muslimien uskomuksia, kun se kiihottaa toista puolta vastaamaan päinvastaiseen hyväksikäyttöön. Allah (ﷻ) sanoo:

«Älkää häväiskö niitä, joita he rukoilevat Jumalan rinnalla, jotteivät he kiivaudessaan ja ymmärtämättömyydessään häväisisi Jumalaa.» (6:108)

Sen sijaan, Allah (ﷻ) ohjeisti muslimeita käyttämään reilua ja kypsää dialogia sellaisten ihmisten kanssa: Allah (ﷻ) sanoo:

«Sano (juutalaisille ja kristityille) : »Te Pyhän kirjan omistajat, tulkaa yhteisymmärrykseen meidän kanssamme (uskonnon asiasta), että meillä olisi samoin kuin teilläkin, ettemme palvele muuta kuin ainoata Jumalaa emmekä aseta ketään Hänen rinnalleen, emmekä kukaan pidä toistamme herrana, (emme pidä herrana ketään muuta) paitsi Jumalaa.» Jos he kääntyvät pois, niin sanokaa: »Olkaa todistajina, että me olemme Jumalalle alamaisia!» » (3:64)

105 Muslim, hadith no. 2577.

Islam, vielä, kieltää kaiken tyyppisen sosiaalisen, poliittisen ja moraalisen korruption ja väärinkäytöksen. Pyhässä Koraanissa on määrätty:

«Älkää aikaansaako turmelusta maan päällä sen jälkeen, kun kaikki on saatettu järjestykseen, vaan rukoilkaa Häntä peläten ja kaivaten. Jumalan armo on totisesti niitä lähellä, jotka hyvää tekevät.» (7:56)

Islam kieltää ei-muslimien kääntymisen islamiin pakolla. Allah (ﷻ) lausuu Pyhässä Koraanissa:

« Jos Herrasi olisi niin tahtonut, niin kaikki, jotka maan päällä ovat, olisivat yhdessä uskoneet. Tahdotko sinä pakottaa ihmisiä tulemaan oikeauskoisiksi? » (10:99)

Tämä ei tarkoita, että muslimien ei pitäisi kutsua toisia liittymään islamilaiseen monoteistiseen uskoon tuomalla Allahin Viestin ihmisille, vaan että muslimien pitäisi kutsua ihmisiä islamiin viisaalla, lempeällä ja miellyttävällä tavalla. Islamilla on kansainvälinen tehtävä, eikä se ole alueellinen, eikä etninen kutsu. Mutta opastaminen on Allahin (ﷻ) käsissä yksin, eikä ole ihmisten käsissä.

Islam määrää ihmisiä hallitsemaan konsultaatiolla. Neuvottelun periaate on toiminnassa oleva tilanteissa, missä ei ole selvää kirjoitusta Koraanista ja sunnasta. Allah (ﷻ) lausuu Pyhässä Koraanissa:

« ...joilla on tapana neuvotella keskenään...»

(42:38)

Islam määrää, että kaikki suhteelliset oikeudet annetaan niille, jotka ne ansaitsevat. Islam myös kutsuu täyteen oikeidenmukaisuuteen ihmisten keskuudessa. Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

« Katso, Jumala käskää teidän palauttaa uskotun omaisuuden sen omistajalle ja tuomitsemaan rehellisesti, kun tuomitsette ihmisten kesken. Ihanaa on totisesti se,

mihin Jumala teitä kutsuu; katso, Jumala on kuuleva, näkevä.» (4:58)

Islam määrää ihmiset auttamaan alistettua henkilöä jopa voimakeinoin, jos se on tarpeellista. Tämä perustuu jakeeseen Pyhässä Koraanissa, jonka merkitys on käännetty näin:

«Ja, kuinka olisittekaan taistelematta Jumalan asian puolesta ja niiden heikkojen miesten, naisten ja lasten puolesta, jotka huutavat: »Herra, johda meidät pois tästä kaupungista, pois siinä asuvien sortajain luota, lähetä meille suojelija, anna meille puolustaja!»

(4:75)

Islam perustaa täytöntöön panevan järjestelmän tai auktoriteetin yleisen hyvän vuoksi. Sen tosiasian valossa, että on määrättyjä ihmisluokkia, kuten on osoitettu aiemmin, jotka eivät ole koskaan hyviä ilman, että heihin sovelletaan voimaa heidän rikollista toimintaansa vastaan... Tämä systeemi toimii varmistaen, että kaikki yksilöt voivat nauttia heidän suhteellisista oikeuksistaan. Se toimii myös monitoroimaan ja hallitsemaan sellaisten oikeuksien täyttöön pano, estääkseen kaiken väkivallan ja soveltaakseen sopivan rangaistuksen lakien rikkojia vastaan. Seuraava on lyhennelmä erilaisista islamilaisesta järjestelmistä, jotka ovat täytöntöön panevan järjestelmän osasia:

Oikeusjärjestelmä islamissa

Oikeuslaitos on itsenäinen hallinnollinen järjestelmä islamilaisessa hallituksessa, joka on suunnattu ratkaisemaan kaiken tyyppiset lailliset kiistat erilaisten asianomaisten keskuudessa. Järjestelmä on rakennettu varmistamaan oikeuden perustamisen ihmisten keskuudessa, pysäyttämään alistamisen ja rankaisemaan alistajia. Islamilainen järjestelmä seuraa Allahin (ﷻ) ja Profeetan (ﷺ) ohjeita Koraanista ja sunnasta (perimätieto).

On olemassa määrättyjä kriteerejä, jotka tuomarin pitää täyttää saadakseen aseman islamilaisessa oikeusjärjestelmässä. Hakijan pitää olla täysi-ikäinen, tervejärkinen, henkisesti kykenevä ja terve, jotta hän pystyy selviytymään tämän työn vaikeuksista ja haasteista. Hänen täytyy olla hyvin koulutettu ja tiedotettu sharian suhteen (islamilaiset säännöt ja periaatteet laillisesta ja laittomasta islamissa), niin kuin myös olla hyvin tietoinen arkipäiväisistä asioista, jotta häntä ei voida pettää tai johtaa harhaan. Hänellä pitää olla kyky antaa tuomioita niin maallisista kuin uskonnollisista alueista. Hänen pitää olla kunniallinen, arvostettu, rehellinen ja hänellä pitää olla korkea moraali. Hänellä pitää olla suoraselkäinen käytös, jotta hänen tuomionsa molempien kiistapuolien osalta.

Islam määrittelee määrätyn toimittamisen koodin tuomareille, joita tulee huomioida. Seuraava kirje on toisen Kalifin, Omar bin al-Khattabin (رضي الله عنه) lähettämä yhdelle määrätystä tuomareista ohjeistukseksi kaikille muslimituomareille:

“Tämä on toiselta Kalifilta, Omar bin al-Khattabilta, Allahin orjalta Abdullah bin Qaisille, *Assalamu Alaikum*. Oikeuden päätös [kiistelevien] ihmisten välillä on tarkka ja pakollinen tehtävä, joka täytyy seurata ja toimittaa kunnolla. Sinun pitää [yrittää parhaasi mukaan] ymmärtää ihmisiä, mitä he kertovat sinun edessäsi. Tämän lisäksi kukaan ei hyödy mitään oikeasta päätöksestä, jota ei panna toimeen. Ota tasa-arvoisesti huomioon kaikki sekä huomioi

tasa-arvo myös istumajärjestyksessä oikeussalissasi, jotteivät vaikutusvaltaiset ihmiset yrittäisi hyödyntää siellä asemaansa. Ennemminkin heikon ei pitäisi menettää toivoaan oikeudesta oikeussalissasi. Vastaajan täytyy esittää todiste. Syytetyn tulee antaa valahtoinen lausunto, jos hän kieltää vastaajan syytteet. Kiistelevät osapuolet voivat valita kompromissin keskenään. Kuitenkin, mikään kompromissi ei ole hyväksyttävä, jos se tekee laittomasta laillisen tai päinvastoin. Jos annat oikeudenpäätöksi yhtenä päivänä, mutta kun mietit sitä vielä uudelleen toisena päivänä, ja huomaat, että olet tehnyt virheen. Kun et ole antanut oikeaa oikeuden päätöstä, [avaa juttu uudelleen] ja anna oikea oikeuden päätös. Sinun pitää ymmärtää, että jutun avaaminen ja uuden oikean päätöksen ja tuomion antaminen on [paljon] parempi kuin joutua syvempään valheellisuuteen. Yritä ymmärtää hämmäntäviä asioita, mistä ei löydy kirjallista tukea Koraanista eikä sunnasta (Profeetan ﷺ) tavasta) ja opiskele samankaltaisia tapauksia ja niiden päätöksiä ja vasta sen jälkeen, kun olet saavuttanut riittävästi oikeanlaista tietoa, anna päätöksiä tapauksessasi. Sen jälkeen valitse rakkain tuomio Allahille ja lähinnä totuutta oleva omissa silmissäsi. Tarjoa vastaajalle, joka väittää asiaa, jota hän ei pysty sillä hetkellä todistamaan, mahdollisuus todistaa asiansa määrätyn ajan sisällä. Jos sellaisessa tapauksessa vastaaja pystyy todistamaan asiansa, päättää tapaus hänen edukseen. Jos hän ei pysty todistamaan asiaansa, tuomari se hänen häviökseen. Kaikki muslimit ovat luotettavia, mitä tulee todistamiseen paitsi sellaisessa tapauksessa, jossa todistajalle on aiemmin langetettu tuomio mistä tahansa häpeällisestä rikoksesta raipaniskuihin islamilaisessa yhteiskunnassa, tai todistaja joka tunnetaan vääristä todistuksista tai todistaja, joka on vastaajan sukulainen tai kaukainen sukulainen. Allah (ﷻ) huolehtii kaikista ihmisten piilottamista salaisuuksista ja auttaa sinua [tuomaroimaan] annettujen todisteiden perusteella. Sinun ei tule murehtia, tulla suvaitsemattomaksi tai valittaa

kiistelevistä ihmisistä oikeanlaisissa asioissa, mistä Allah palkitsee sinua siitä, että olet kärsivällinen ja on tyytyväinen tuloksiin. Jos ihminen on hyvä ja hänen puhdas sielunsa on Allah (ﷻ) kanssa, Allah parantaa [varmasti] tuon miehen suhteet julkiseen elämään.”¹⁰⁶

Jokaisella yksilöllä islamilaisessa yhteiskunnassa huolimatta hänen uskostaan, uskonnollisesta sitoutumisestaan, sosiaalisesta asemasta on tiettyjä muuttumattomia oikeuksia, jotka sisältävät seuraavaa:

1. Oikeus etsiä oikeuden tuomiota alistajaa vastaan. Yksilö voi haastaa oikeuteen hänen alistajansa.

2. Oikeus saada tasavertainen kuuleminen ennen tuomiota. Tämä perustuu Allahin Sanansaattajan (ﷺ) hadithiin, jossa hän neuvoo Alia (ﷺ), kun hänet on asetettu tuomariksi sanomalla:

“Varmasti, Allah (ﷻ) ohjaa sinun sydäntäsi ja vahvistaa kieltäsi [totuuteen]. Kun vastaaja ja syytetty istuvat ennen sinua, älä anna tuomiota ennen kuin olet kuullut toisen lausunnon siten kuin olet kuullut ensimmäisenkin lausunnon.”¹⁰⁷

3. Oikeus tulla kohdelluksi syyttömänä niin kauan kunnes todistetaan syylliseksi. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“Jos ihmisille annetaan [tuomioita] väitteiden perusteella, sinä tulet näkemään ihmisten väittämässä toisten verestä ja heidän omaisuudestaan. Kuitenkin syytetyn tulee antaa vala.”¹⁰⁸

Ja Baihaqin perimätiedon versiossa, se päättyy näin:

‘Vastaajan täytyy tuoda todiste ja syytetyn tulee antaa vala.’

106 Tirmithi, hadith no. 3472.

107 Abu Dawud, hadith no. 3582.

108 Bukhari, hadith no. 1711 ja Muslim, hadith no. 4277.

4. Oikeus, että pelkkä epäily ei riistä epäillyltä hänen oikeuttaan lakiprosessin ja erityisiä oikeuksia. Esimerkiksi, epäilty ei saa kiduttaa missään mielessä, tai asettaa väkivallan, julmuuden tai vaikeuksien kohteeksi, jotta häneltä saataisiin voimakkein tunnistamaan. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) kielsi tämän, laajemmassa mielessä, kun hän sanoi:

“Allah (ﷻ) vapauttaa ummani [kansakuntani] seuraavista: virheestä, unohteluvaisuudesta ja mistä tahansa, mihin heidät on pakotettu.”¹⁰⁹

Toinen kalifi, Omar bin al-Khattab (رضي الله عنه) lausui: **“Henkilö ei ole vastuussa tunnustuksestaan, jos hänelle on aiheutettu kipua, peloteltu tai vangittu [jotta häneltä saadaan tunnustus].”¹¹⁰**

5. Oikeus siihen, että vain syyllistä rangaistaan siitä, mistä hän on henkilökohtaisesti vastuussa. Tämä tarkoittaa, että ketään muuta ei voi pitää syyllisenä toisten virheistä. Syyttäminen, epäileminen ja rangaistus pitää määritellä syylliselle, eikä sitä saa laajentaa syyllisen perheenjäseniin.

Allah, Oikeudenmukainen, sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Kuka tahansa tekee hyvää, sille se koituu hänen oman sielunsa hyväksi, ja kuka pahaa tekee, sille koituu se hänen sielunsa vahingoksi. Herrasi ei tee vääryyttä palvelijoilleen.» (41:46)

Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“Ketään ei saa pitää [syyllisenä] hänen veljensä tai isänsä väärinteosta.”¹¹¹

(Hisbah) Vastuuvollisuus järjestelmä islamissa

109 Ibn Majah, hadith no. 2053.

110 This statement is reported by Abu Yusuf in his book al-Kharaj

111 Nisa'i, 8:53.

Hisbah on vapaaehtoinen vastuuvellollisuus järjestelmä islamissa, minkä mukaan muslimi nauttii hyvästä ja kieltää pahan valtaamasta *sharia* lakia ja kurittaa niitä, jotka julkisesti tekevät syntiä, tekevät häpeällisiä tekoja ja harjoittavat moraalittomia asioita, kuten myyvät, mainostavat ja välittävät laittomia tavaroita, monopolisoivat ihmisten perustarpeisiin liittyviä asioita, huijaavat ja tekevät monia muita laittomia tekoja. Tämä on täyttöön pantu Allahin käskynä Pyhässä Koraanissa:

«Te olette paras seurakunta, mikä on muodostunut ihmisten keskuuteen. Te määräätte ihmisille oikeat elämäntavat, estätte heitä pahuudesta ja uskotte Jumalaan.» (3:110)

Tämän systeemin mukaan tarkkailijat tarkkailevat vapaaehtoisesti järjestystä ja lain noudattamista julkisilla paikoilla julkisten ylläpitämisen tilojen suojellakseen yksilöitä fyysisiltä vammoilta julkisissa paikoissa.

Muslimin pitää pelätä vastuuvellollisuutta ja Allahin (ﷻ) rangaistusta. Monia esimerkkejä niistä, jotka olivat ennen meitä, on mainittu Pyhässä Koraanissa:

«Israelin lasten keskuudessa sekä Daavid että Jeesus, Marian poika, manasivat niitä, jotka olivat epäuskossa; näin tapahtui, sillä he eivät totelleet ja menivät liiallisuuksiin. Heillä ei ollut tapana kieltää toinen toiseltaan inhottavaa tekoja, (joita) he tekivät; todella olivat heidän tekonsa pahat.» (5:78-79)

Allahin Sanansaattajan (ﷺ) hadithin valossa jokainen yksilö islamilaisessa yhteiskunnassa on velvoitettu ottamaan aktiivisen roolin *hisban* velvollisuudessa kukin kykyjensä mukaan. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“Kuka tahansa teidän joukostanne, joka näkee pahan teon, täytyy muuttaa [pysäyttää] se omin käsin. Jos hän ei pysty, hänen täytyy pysäyttää se kielellään...jos hän ei

pysty, sitten hänen pitää inhota sitä hänen sydämessään ja sen uskossa heikoin [taso].”¹¹²

Minkä tahansa rikollisen teon tai paheen korjaaminen ei ole sallittua, jos se aiheuttaa enemmän harmia kuin hyvää ja sellaisia määriä, jotka tekevät tilanteen pahemmaksi. Pitää käyttää viisautta ja tahdikkuutta hyvän nauttimisessa ja pahan kieltämisessä.

Allahin Sanansaattaja Muhammad (ﷺ) pukee sanoiksi ihmisoikeudet yhdessä vaikuttavassa lauseessa:

“Todellakin, teidän verenne, teidän varallisuutenne ja teidän kunnianne ovat pyhiä toinen toisillenne, kuten tämä pyhä päivä tässä pyhässä kuukaudessa ja tässä pyhässä kaupungissa.”¹¹³

Suurin osa mainituista ihmisoikeuksista menee tämän lauseen alle, joka on annettu Jäähvyäispyhiinvaelluksella Allahin Sanansaattajan (ﷺ) puheessa, missä oli sen ajan suurin muslimikokoontuminen. Islamin lait ja säännöt oli säädetty lailla säilyttämään ja suojelemaan oikeuksia ja käsitellä ankarasti rikkojia.

112 Muslim, Hadith no. 78.

113 Bukhari, Hadith no. 105.

Islamilainen ihmisoikeus julistus ¹¹⁴

Seuraava julistus on annettu Kairossa koskien ihmisoikeuksia islamissa. On tarpeellista huomauttaa, että kyseiset oikeudet, mitkä julistuksessa on listattu, ovat vain ohjeellisia ja yleisiä sääntöjä, koska islamin mukaan velvollisuudet ja oikeudet ovat sidoksissa keskenään aivan, kuten ketjun solmut ovat sidoksissa keskenään. Yleiset ihmisoikeuksien periaatteet ja säännöt islamissa on jaettu erilaisiin kategorioihin ja siitä edelleen alakategorioihin. Siksi tässä teemme vain yhteenvedon, koska tarkka rajaaminen vaatisi pitkän esityksen. On turvallista sanoa kuitenkin, että islam saapui säilyttämään kaikki ihmisoikeudet ja tekemään ihmisistä onnellisempia niin tässä elämässä kuin tämän jälkeisessäkin elämässä.’

Aloitaa Jumalan Armeliaan Armahtajan nimeen.

Allah (ﷻ) ilmoittaa Pyhässä Koraanissa:

﴿ Ihmiset, Me olemme totisesti luonut teidät miehestä ja naisesta ja jakanut teidät heimoihin ja sukuihin, jotta tuntisitte toinen toisenne. Arvokkain teistä Jumalan tykönä on se, joka parhaiten pitää huolen velvollisuudestaan. Jumala on totisesti tietävä, tajuava.﴾
(49:13)

Islamilaisen kongressi järjestön jäsenmailla on täysi usko Allahiin (ﷻ) kaiken olevaisen Luojaan, kaikkien runsauksien Antajaan, Häneen, joka loi ihmisen parhaaseen muotoon ja korotti hänet. Allah on antanut ihmiselle kyvyn rakentaa, tehdä uutta ja ylläpitää Hänen luomiaan maitaan. Allah (ﷻ) on antanut ihmisen vastuulle ne, noudattamalla pyhiä opetuksia ja velvoitteita ja asetti kaiken Taivaassa ja maassa palvelemaan ihmistä.

Uskomalla Muhammin (ﷺ) viestiin, jolle oli annettu

114 Tri. Muhammad al-Zuhaili, Human Rights in Islam, s. 400.

tehtäväksi opastaminen ja oikea uskonto osoituksena armosta ihmiskuntaa kohtaan...vapauttaja orjuutetuille kansoille, tuhoaja kaikille tyranneille ja ylpeille kansoille. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) julisti todellista yhdenvertaisuutta kaikille kansoille. Ei ole olemassa etusijaa toiselle ihmiselle toisen yli muuten kuin mitä tulee hurskauteen. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) poisti kaikki erot kansojen väliltä, jotka Allah Kaikkivaltias oli luonut yhdestä sielusta.

Tämä perustui puhtaaseen monoteistiseen uskoon, johon islam on rakennettu, missä koko ihmiskunta on kutsuttu palvomaan ainoastaan Allahia (ﷻ), eikä asettamaan mitään Hänen rinnalleen, mitä palvotaan. Tämä monoteistinen usko on se, joka muodostaa todellisen perustuksen kansojen vapaudelle, kunnialle ja rehellisyydelle ja julisti vapauden ihmiselle toisen ihmisen orjuutuksesta.

Perustuen siihen, mitä ikuinen islamilainen *sharia* toi ihmiselle viedäkseen eteenpäin uskon, uskonnon, sielun, mielen, kunnian ja jälkikasvun säilyttämisen ehdoilla. Sen lisäksi perustuen siihen täydelliseen kattavuuteen ja islamilaisen *sharian* lievennykseen kaikissa säännöissä, tuomioissa ja määräyksissä, missä sielu ja materiaallinen aines ovat ihmeellisellä tavalla harmonisoituna ja sekä sydän [tunteet] ja mieli [äly] ovat molemmat kunnioitettuja.

Jotta voisimme ymmärtää, miten tärkeä kulttuurinen ja historiallinen rooli islamilaisella ummalla (kansakunta) on ollut koko ihmisen historian ajan maassa, kuten Allah (ﷻ) teki tästä ummasta kansakuntien parhaan, Hän aiheutti sen, että ihmisyyys peri tasapainoisen, vakaan ja kansainvälisen sivilisaation ja kulttuurin, joka yhdistää tämän ja seuraavan maailman. Tämän umman perintö yhdistää tieteen uskoon. Toivotaan, että tämä ummma esittää tärkeää roolia opastamassa hairahtaneen ihmisyyden. Jälkimmäinen on menetetty kilpailtaessa virtauksissa ja kehityksen kulussa. Islam tarjoaa ratkaisun materialistisesti johdettujen sivilisaatioiden ongelmiin.

Ihmisten ponnistusten tunnustaminen, mitä tulee ihmisoikeuksiin, joka suojelee ihmistä väärin kohtelulta, väkivallan Teoilla ja hyväksikäytöltä ja, joilla on aie painottaa ihmisen oikeutta ja hänen oikeuttaan parempaan ja säädylliseen elämään ja elämän olosuhteisiin, nämä edellä mainitut ovat islamilaisen sharian kanssa samassa linjassa.

Olemme kuvailleet, huolimatta suuresta edistyksestä, mitä ihmiset ovat saavuttaneet materialistisessa maailmassa, se on yhä, ja jatkamme olemaan, mikä on henkisen tuen suuri tarve, joka perustuu uskoon, jonka tarkoituksena on tukea näitä suuria saavutuksia edistyneen sivilisaation ehdoilla. Tätä tarvitaan, jotta todella suojellaan ihmisoikeuksia tässä yhteiskunnassa.

Me uskomme islamin mukaan, että perusoikeudet ja julkiset vapaudet ovat olennainen osa islamilaista uskoa ja uskontoa. Kenelläkään ei ole oikeutta pysäyttää niitä kokonaan tai osittain. Me myös uskomme, ettei kenelläkään ole oikeutta loukata näitä oikeuksia tai olla huomaamatta niitä. Nämä perusoikeudet ovat jumalallisia ja taivaallisia, jotka on ilmoitettu kaikissa Allahin (ﷻ) profeettojen kirjoituksissa. Itse asiassa, Allah (ﷻ) on antanut toimeksiannoksi viimeiselle Hänen profeetoistaan ihmiskunnalle, Muhammadille (ﷺ), joka saattoi loppuun tehtävät ja aikaisempien profeettojen ja sanansaattajien viestin, jotka sisälsivät myös nämä perusoikeudet. Näiden perusoikeuksien noudattaminen on yksi jumalanpalveluksen tyyppi ja niiden rikkominen on paha teko islamin mukaan. Jokainen yksilö on vastuussa yksilöllisesti näiden oikeuksien kiinnipitämisestä. Ummah (kansakunta) on myös kollektiivisesti vastuussa näistä oikeuksista.

Perustuen yllämainittuun, islamilaisen kongressi järjestön maat ovat julistaneet seuraavaa:

- **Artikla yksi**

Koko ihmiskunta on kuin yksi suuri perhe. He ovat yhdistyneet olemalla Allahin (ﷻ) palvelijoita ja he kaikki ovat Aatamin

(الكل)، profeetan, lapsia. Kaikki ihmiset ovat yhdenvertaisia, mitä tulee ihmisen kunniaan ja arvoon. Kaikki ihmiset ovat yhdenvertaisia, mitä tulee vastuullisuuteen. Rotu, väri, kieli, sukupuoli, uskonnollinen vakaumus, poliittinen näkemys, sosiaalinen status tai mikään muu ei ole tekijä, mikä erottaa muista. Tosi ja luja usko on ainoa vakuutus ja takuu, joka varmistaa rehellisyyden kasvun yhdentymiseen.

Parhaat ihmiset ovat parhaita kaikille. Ei ole olemassa etusijaa toisesta paitsi, mitä tulee hurskauteen ja hyviin tekoihin.

• Artikla kaksi

Elämä on lahja Allahilta. Se on turvattu jokaiselle ihmiselle. Kaikkien yhteiskunnan jäsenten ja kaikkien valtioiden ja maiden täytyy toimia siten, että se suojelee tätä oikeutta kaikenlaista aggressiota vastaan. Mitään elämää ei saa viedä ilman laillista syytä. On laitonta käyttää mitään keinoja ja välineitä, jotka pyyhkivät pois ihmisrodun.

Ihmiselämän ylläpitäminen ja säilyttäminen on lainmukainen velvollisuus.

Ihmisen fyysistä turvallisuutta on kunnioitettava. Kenelläkään ei ole oikeutta hyökätä toisen turvallisuutta vastaan. Kenelläkään ei ole oikeutta koskea tähän turvallisuuteen ilman laillista syytä. Valtion tehtävänä on varmistaa tämä oikeus.

• Artikla kolme

Kun käytetään voimakeinoja tai sodan tapauksessa, on laitonta tappaa niitä, joilla ei ole osallisuutta itse taisteluihin. Vanhuksilla, naisilla, lapsilla, haavoittuneilla ja sairailta on oikeus tukka hoidetuiksi. Sotavangeilla on oikeus tulla ruokituiksi, vaatetuiksi ja suojatuiksi. On laitonta silpoa kuolleiden sotauhrien ruumiita. Sotavangit pitää vaihtaa. Perheet, jotka ovat joutuneet sotien vuoksi erilleen, on oikeus yhdistyä uudelleen.

On kiellettyä kaataa [tai vetää] puita, tuhota sadot ja lypsyeläimiä ja tuhota rakennuksia ja muita vihollisen

siviilipalveluita tykistötulella tai räjäyttämällä jne.

- **Artikla neljä**

Jokaisella ihmisellä on oikeus rehellisyyteen, kunniaan ja maineeseen hänen elämänsä aikana ja kuoleman jälkeen. Valtion ja yhteiskunnan täytyy suojella kuolleitten hautapaikat [hautausmaat].

- **Artikla viisi**

Perhe on yhteiskunnan perusyksikkö. Avioliitto on perheen rakentamisen ja muodostamisen perusta. Miehillä ja naisille on oikeus mennä naimisiin. Mitään rajoituksia ei saa asettaa heitä menemästä naimisiin rodun, värin tai kansallisuuden perusteella.

Yhteiskunnan ja valtion tulee toimia poistaakseen kaikki esteet avioliiton tieltä. Sen lisäksi, niiden pitää yrittää tehdä siitä helppoa ja suojella ja pitää huolta perheestä.

- **Artikla kuusi**

Miehet ja naiset ovat yhdenvertaisia, mitä tulee ihmisten rehellisyyteen ja kunniaan. Hän [nainen] on oikeutettu yhdenvertaisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin. Hänellä on oikeus omaan siviilihenkilöllisyyteen, taloudelliseen itsenäisyyteen ja hänellä on oikeus pitää nimensä ja sukunimensä.

Miesten täytyy pitää huolta kaikista perheen taloudellisista tarpeista ja tarjota kaikki mahdollinen huolenpito ja suojelu.

- **Artikla seitsemän**

Jokaisella lapsella on oikeus vanhempiin, yhteisöön ja valtioon, hoitoon, kasvatukseen, materiaaliseen huolenpitoon, kasvatukselliseen huolenpitoon ja moraaliseen huomioon. Sikiölle ja äidille pitää tarjota erityishuolenpitoa.

Vanhemmilla ja huoltajilla on oikeus valita sellainen kasvatus kuin he haluavat lapsilleen. On kuitenkin otettava huomioon

lasten tulevaisuus ja kiinnostuksen kohteet moraalien ja sharian arvojen ja periaatteiden valossa.

Vanhemmilla on omat oikeudet lapsiaan kohtaan. Sukulaisilla on myös omat oikeudet heitä kohtaan sharia lain ja periaatteiden mukaisesti.

• Artikla kahdeksan

Jokaisella yksilöllä on oikeus harjoittaa hänen oikeuksiaan täydesti kaikkien sitoumuksien osalta. Jos yksilö ei enää ole kelpoinen harjoittamaan tätä oikeutta täysin tai osittain, täytyy silloin hänen tilalleen asettaa *wali* [suojelija].

• Artikla yhdeksän

Koulutus on oikeus kaikille ja sen etsiminen on velvollisuus. Koulutuksen tarjoaminen ja ylläpito ovat velvollisuus, joka kuuluu yhteiskunnalle ja valtiolle. Valtion pitää varmistaa koulutuksen tarkoitukset ja varmistaa koulutuksellinen monimuotoisuus palvelemaan yhteiskunnan jäsenten kiinnostusta ja hyvinvointia. Koulutuksen pitää myös varmistaa ihmisten islamin oppiminen (uskontona ja elämäntapana) universumista oppiminen ja kuinka käyttää materiaalisia keinoja hyväksi ihmiskunnan hyvinvoinniksi ja hyödyksi.

Jokaisella ihmisellä on oikeus kasvatukseen erilaisista kasvatuksellisista järjestöistä kuten perhe, koulu, yliopistot, media jne. Niiden tulee tarjota sopivaa maallista ja uskonnollista koulutusta ja harjoitusta yhtenäisesti ja tasapainoisesti, joka vahvistaa hänen persoonallisuuttaan ja hänen uskoaan Kaikkivaltiaaseen Allahiin ja hänen kunnioitustaan ihmisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

• Artikla kymmenen

Ihmisen täytyy seurata ja noudattaa islamia (Allahille alistumista), joka on luonnollinen, synnynnäinen uskonto (ilmoitettu kaikille Allahin sanansaattajille). Tämän vuoksi kenelläkään ei ole oikeutta pakotta muita tekemään mitään

heidän luontoansa vastaan. Tämän lisäksi, kenelläkään ei ole oikeutta käyttää hyväksi toisen köyhyyttä, heikkoutta tai lukutaidottomuutta saadakseen tämän vaihtamaan uskontoa tai tulemaan ateistiksi.

• Artikla yksitoista

Ihminen syntyy vapaana. Kenelläkään ei ole oikeutta orjuuttaa häntä, nöyryyttää, valloittaa tai käyttää hyväksi. Ei pidä olla mitään muuta orjuutta kuin orjuutta Kaikkivaltiasta Allahia kohtaan. Kaikentyyppinen siirtomaavalta on täysin kielletty. Siirtomaavalta on pahimman luokan orjuutta. Kärsivillä ihmisillä on oikeus vapauttaa itsensä siirtomaanvallan ikeestä. Sellaisilla ihmisillä on oikeus määrätä omasta kohtalostaan. Kaikkien muiden ihmisten tulee tukea oikeudenmukaista ja reilua syytä taistella kaikentyyppistä siirtomaavaltaa ja miehitystä vastaan. Kaikilla ihmisillä on oikeus suojella itsenäistä valtiota ja personaliteettiä ja oikeuttaan hallita luonnonvarojaan.

• Artikla kaksitoista

Jokaisella ihmisellä on oikeus liikkua vapaasti valitsemalla sopivan asuinpaikan itselleen omassa maassaan tai valtiossaan tai jopa maansa ulkopuolella. Kuitenkin, jos ihminen ei ole turvassa [omassa maassaan] hänellä on oikeus etsiä turvapaikkaa toisesta maasta. Maan, joka tarjoaa turvapaikan, täytyy suojella kyseistä henkilöä, ellei turvapaikan haun syy ole rangaistava rikos.

• Artikla kolmetoista

Valtion ja yhteiskunnan täytyy varmistaa työ jokaiselle kykenevälle henkilölle. Jokaisen yksilön täytyy nauttia vapaudesta valita itselleen sopivin työ, joka varmistaa hänen etunsa ja yhteiskunnan edut. Työntekijän tulee nauttia hänen oikeudestaan turvallisuuteen ja varmuuteen ja kaikkiin sosiaalivakuutuksiin. Työntekijän ei pidä ilmoittautua tekemään jotain, mitä hän ei pysty tekemään. Työntekijää ei saa pakottaa tekemään jotain hänen tahtonsa vastaista. Työntekijää ei saa

käyttää hyväksi tai vahingoittaa. Työntekijä, mies tai nainen, tekemättä mitään eroa, on oikeutettu reiluun palkkaan. Palkan maksua ei saa viivästyttää. Työntekijän tulee nauttia [vuosittaisesta] lomasta, ylennyksistä, kannustimista ja muista rahallisista palkkioista, joihin hänellä on oikeus saada. Työntekijä on velvoitettu omistaa aikansa ja panostuksensa täydellisesti työlleen. Jos työnantajan ja työntekijän välille tulee kiista, valtion tulee sovittelua kiista, poistaa alistaminen, tehdä oikeutta ja pakottaa kiistelevät osapuolet hyväksymään oikeudenmukaisen tuomion ilman yksipuolisuutta.

• Artikla neljätoista

Jokaisella yksilöllä on oikeus rehelliseen ja lailliseen toimeentuloon. Ei tarvikkeiden yksinoikeutta, huijaamista tai minkäänlaista petosta, itsensä tai muiden vahingoittamista, eikä koronkiskontaa ole sallittu. Kaikki yllämainittu on lailla kiellettyä.

• Artikla viisitoista

Jokainen yksilö on oikeutettu lailliseen omistamiseen. Sen lisäksi, nauttimaan omistajuuden oikeuksista, ja omaisuuden, jonka hankinnassa ei ole vahingoitettu omaa sielua tai yhteiskunnan jäsenten sielua tai yhteiskuntaa yleensä. [Yksityistä] omistajuutta ei voida ottaa pois muuten kuin julkisen hyödyn saamiseksi ja silloinkin siitä on tarjottava reilu korvaus. Mitään varallisuutta [tai omistajuutta] ei saa takavarikoida ilman laillista syytä.

• Artikla kuusitoista

Jokaisella yksilöllä on oikeus hyötyä omasta materiaalin tuotannosta, kirjallisesta tuotannosta, taiteellisesta tuotannosta tai teknisestä tuotannosta. Myös jokaisella yksilöllä on oikeus suojella kirjallisia tai taloudellisia etuja, jotka ovat hänen tuotannostaan saatuja, sillä ehdolla, ettei tämä tuotanto ole ristiriidassa sharia lain kanssa.

• Artikla seitsemäntoista

Jokaisella yksilöllä on oikeus puhtaaseen ympäristöön, mitä tulee saasteeseen ja moraaliseen korruption. Tällaisen ympäristön täytyy sallia yksilön moraalisen luonteen kasvattamisen. Molempien, yhteisön ja valtion, täytyy varmistaa ja tarjota tämä oikeus yksilölle.

Yhteiskunnan ja valtion täytyy tarjota jokaiselle yksilölle [sopiva ja tarpeellinen] terveydenhuolto ja sosiaaliturva käyttämällä julkisia palveluita kaikin mahdollisin keinoin.

Valtion pitää varmistaa kunnolliset elinolosuhteet yksilöille ja heidän huollettavilleen. Tämä oikeus kattaa ruuat, säädyllisen ja kunnan vaatetuksen, kunnollisen koulutuksen, terveydenhuollon ja muut perustarpeet.

• Artikla kahdeksantoista

Jokaisella yksilöllä on oikeus elämään ja turvallisuuteen yhteiskunnassa, mitä tulee häneen itseensä, uskoon, uskoon, perheen kunniaan, arvokkuuteen, perheen jäseniin ja hänen omaisuuteensa.

Jokaisella yksilöllä on oikeus olla itsenäinen omissa asioissaan, mitä tulee asumiseen, perheeseen, talouteen ja yhteydenpitoon. Kenenkään vakoilua tai seuraamista ei saa ylläpitää vastoin tahtoa. Kenenkään häpäiseminen ei ole sallittua. Tämän lisäksi toisten täytyy suojella yksilöitä kaikkea laitonta puuttumista vastaan.

Yksityisiin taloihin tai asumusten yksityisiin koteihin meno täytyy tapahtua asukkaiden tietäen. Yksityisiä koteja ei saa tuhota, takavarikoida tai niiden vuokralaisia ei saa häätää ilman laillista syytä.

• Artikla yhdeksäntoista

Kaikilla yksilöillä, hallitsijalla ja alamailla, täytyy nauttia yhdenvertaisista laillisista oikeuksista.

Kaikilla yksilöillä on mahdollisuus etsiä oikeuden tuomiota oikeusjutuilleen.

Rikos ja sen rangaistus perustuvat sharian määräyksiin.

Jokaisen syytetty on syytön niin kauan kuin hänet on todistettu syylliseksi. Reilu oikeudenkäynti tarpeellinen, missä jokaiselle annetaan mahdollisuus täydelliseen puolustamiseen.

• Artikla kaksikymmentä

Ketään ei voi pidättää tai hänen vapauttaa rajoittaa, karkoittaa tai rangaista ilman pätevää laillista toimintaa. Yksilöitä vastaan ei saa asettaa fyysisen tai psyykkisen kidutusta tai mitään muutakaan nöyryyttävää kohtelua. Ketään ei saa asettaa lääketieteelliseen kokoiluun ilman omaa tietoa, ja se pitää tarjota siten, ettei se pahenna hänen terveydentilaansa. Tämän lisäksi ei ole sallittua valtuuttaa toimeenpanevaa elintä julkaisemaan poikkeuslakeja.

• Artikla kaksikymmentäyksi

On kiellettyä ottaa ketään panttivangiksi minkään asian takia ja missään muodossa

• Artikla kaksikymmentäkaksi

Jokaisella yksilöllä on oikeus ilmaista mielipiteensä, jos ei ole sharian lakeja periaatteita vastaan.

Jokaisella yksilöllä on oikeus nauttia hyvältä ja kieltää pahasta sopusoinnussa sharia lakien ja periaatteiden kanssa.

Media ja informaatio ovat elintärkeitä yhteiskunnalle. Mediaa ei saa käyttää hyväkseen tai käyttää hyökätäkseen Allahin profeettojen arvoa vastaan tai harjoittaakseen säädyttömiä ja korruptoituneita asioita. Tämän vuoksi kaikki asiat, jotka aiheuttavat epäyhtenäisyyttä yhteiskunnassa, moraalista rappiota vaaraa tai epäuskoa, ovat myös kiellettyjä.

Ei ole sallittua synnyttää kansallista vihaa tai minkään tyyppistä, lahkolaisuutta tai minkään tyyppistä syrjintää.

• Artikla kaksikymmentäkolme

Huoltajuus on luottamustehtävä, jota ei saa pettää. Tämä on täysin kielletty varmistaakseen perusihmisoikeudet.

Jokaisella yksilöllä on oikeus osallistua valtion julkiseen hallintoon, joko suorasti tai epäsuorasti. Samanlaisesti, kaikilla yksilöillä on oikeus julkisiin virkoihin, jotka perustuvat sharia lakeihin ja sääntöihin.

- **Artikla kaksikymmentäneljä**

Kaikki oikeudet ja vapaudet, jotka on listattu tässä julistuksessa ovat monipuolisia sharian lakien ja periaatteiden viitekehyksessä.

- **Artikla kaksikymmentäviisi**

Sharia lait ja periaatteet ovat tämän tulkinnan tai selvennyksen ainoa lähde mille tahansa artiklalle tässä julistuksessa.

**Cairo, 14 Muharram, 1411 H.
5/8/1990**

Yllä olevien oikeuksien hyväksyminen ja määrääminen on oikea polku rakentaa oikea islamilainen yhteiskunta, joita voidaan kuvata seuraavanlaisesti: ¹¹⁵

Yhteiskunnassa, joka on kehittynyt oikeudenmukaisuuden prusteella, kukaan ei ole toisen yläpuolella syntyperänsä, rotunsa, värinsä tai kielen perusteella. Ihmisen pitää olla turvassa nujertamiselta, alistamiselta, nöyryyttämislä ja orjuudelta. Allah, kaikkien luotujen Luoja, on kunnioittanut ihmisen yli muiden Hänen luotujensa:

115 Suraavat on otettu islamilaisesta kansainvälisestä ihmisoikeuksien julistuksesta.

«Totisesti, Me olemme saattanut ihmisen lapsia kunniaan ja antanut heille kulkuneuvoja sekä maalla että merellä. Ja olemme varustanut heidät puhtaalla ravinnolla sekä asettanut heidät useimpien muitten luotujen yläpuolelle.» (17:70)

Yhteiskunta, jonka juuret on vahvassa perhejärjestelmässä, toimii sen ytimenä ja perustana. Se tarjoaa pysyvyyttä ja edistystä. Allah sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Ihmiset, Me olemme totisesti luonut teidät miehestä ja naisesta...» (49:13)

Yhteiskunta, jossa hallitsija ja hallittavat ovat yhdenvertaisia sharian (islamilainen oikeusoppi) edessä. Koska sharia on jumalallisesti määrätty, sellaisessa yhteiskunnassa ei syrjiminä ole sallittua.

Yhteiskunta, jossa auktoriteetti ja voima ovat turvassa, kun hallitsija omaksuu saavuttakseen ravoitteet, jotka ovat sharian viitekehyksessä.

Yhteiskunta, jossa jokainen yksilö uskoo, että Kaikkivaltias Allah on todellien koko luomakunnan Omistaja ja, että kaikki Hänen luotunsa tehtävänä on hyödyttää kaikkia Allahin (ﷻ) luotuja. Kaikilla meillä on tuo lahja ja tunnustus Allahilta ilamn, että meillä olisi parempi oikeus toisen yli. Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Hän on myös tehnyt alamaiseksenne kaiken, mitä on taivaissa ja maan päällä: totisesti on tässä tunnusmerkkejä ihmisille jotka ajattelevat.» (45:13)

Yhteiskunta, jossa kaikki menettelytavat hallita julkisia asioita perustuu neuvottelun periaatteeseen. Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

«jotka täyttävät Herransa tahdon, rukoillen lakkaamatta, joilla on tapana neuvotella keskenään ja

jotka jakelevat siitä, mitä Me olemme heille antanut.)
(42:38)

Yhteiskunta, joka takaa yhdenvertaiset mahdollisuudet kaikille yksilöille heidän taitojensa ja mahdollisuuksien mukaan. Tällaiset yksilöt ovat vastuussa ennen heidän *ummaa*nsa (kansa) heidän esityksistään tässä maailmassa ja Luojansa edessä kuoleman jälkeen. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi:

“Jokainen teistä on paimen ja vastuussa niistä, jotka kuuluvat vastuullenne. Johtaja on paimen ja vastuussa kansalaisistaan. Mies on perheensä paimen ja vastuussa heistä. Nainen on paimen miehensä kotona ja vastuussa kaikesta, mikä on hänen huolenpitonsa alla. Palvelija isäntänsä omaisuuden paimen ja on vastuussa, mistä tahansa, mikä on hänen huolenpitonsa alla. Jokainen teistä on toisensa paimen ja vastuussa siitä, mikä on hänen huolenpitonsa alla.”¹¹⁶

Se on yhteiskunta, jossa molemmat niin hallitsija kuin alamaiset seisovat yhdenvertaisina tuomiistuimissa oikeusprosessin aikana.

Se on yhteiskunta, missä jokainen henkilö heijastaa tietoisuutta *ummasta* (kansa). Jokaisella yksilöllä on oikeus nostaa syyte ketä tehansa rikollista vastaan, joka on tehnyt rikoksen kansaa vastaan. Hän voi myös pyytää toisten tukea tähän prosessiin ja se on velvollisuus kaikilla todistaa tehdystä rikoksesta auttaakseen häntä olematta ujo sinä aikana, kun oikeusprosessi on meneillään.

Ihmisoikeuksien ominaispiirteet shariassa (islamilainen oikeusoppi) ovat seuraavat:

- a. Ihmisoikeudet islamilaisen sharian mukaan ovat jumalallisia. Nämä eivät johdu muiden ihmisten oikeuksista, haluista, kiinnostuksista ja henkilökohtaisista tavoitteista.

116 Bukhari, Hadith no. 853 ja Muslim, Hadith no. 1829

- b. Ihmisoikeudet ovat riippuvuussuhteessa islamilaisen uskon kanssa. Ne on suojeltu ja säilytetty jumalallisen tuomion avulla. Siksi, mikä tahansa rikkomus näitä oikeuksia vastaan on rikkomus Allahin jumalallista tahtoa vastaan, josta seuraa rangaistus kuoleman jälkeen aivan kuin myös maallinen rangaistus.
- c. Nämä ihmisoikeudet ovat kokonaisvaltaisia ja yhteismitallisia ihmisen luonnon kanssa. Ne ovat samaa mieltä ihmisen synnynnäisen luonteen kanssa ja osuu yhteen hänen heikkouden, voiman, köyhyyden tai rikkouden, arvon ja nöyryytyksen kanssa.
- d. Nämä ihmisoikeudet ovat sovellettavissa jokaiseen henkilöön islamilaisen oikeuslaitoksen alla riippumatta väristä, uskonnosta, kielestä tai sosiaalisesta statuksesta.
- e. Nämä ihmisoikeudet ovat koko ajan voimassa. Nämä eivät ole joustavia riippuen ajasta tai paikasta tai olosuhteista. Ei yksilöt, eikä yhteiskunta voi muuttaa näitä ihmisoikeuksia.
- f. Nämä oikeudet ovat riittävät yhteiskunnan perustamiseksi, joka takaa sen yksilöille säädylisen ja kunniallisen elämän. Nämä lait ovat armona annettuna Kaikkivaltialta Allahilta, maailmojen Herralta ja ne ovat koko ihmiskunnalle. Ihmisoikeudet myös palvelevat säilyttämään ihmisyyden poliittiset, sosiaaliset, moraaliset ja taloudelliset oikeudet.
- g. Ihmisoikeudet ovat kuitenkin rajoitetut, eivätkä absoluuttiset. Nämä oikeudet ovat yhteensopivia sharia lain ja periaatteiden perusteiden kanssa. Ne eivät ole vahingollisia yhteiskunnan etuja ja sen hyvinvointia kohtaan. Esimerkiksi mielipiteen ja puhumisen vapaus on taattu jokaiselle yksilölle. Kaikilla yksilöillä on oikeus puhua julki sanomalla totuuden ilman epäröintiä. Kaikilla on oikeus tarjota hyviä neuvoja toisille niin kauan kuin ne

palvelevat julkista etua. Neuvo voidaan antaa maallisissa asioissa tai uskonnollisissa asioissa yhtäläillä. On olemassa määrättyjä rajoituksia, joita ei saa ylittää. Muuten tuloksena on kaoottinen tilanne yhteiskunnassa. Alla on mainittu osa näistä rajoituksista:

- **Tämä vapaus objektiiviseen vuoropuheluun pitää olla pohjana viisaalle ja hyvälle neuvolle. Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:**

«Kutsu heitä Herrasi tielle viisaudella ja sopivilla kehotuksilla ja kumoa heidän puheensa parhain keinoin. Totisesti Hän, sinun Herrasi, parhaiten tuntee ne, jotka harhaantuvat Hänen tieltään, ja Hän tuntee myös parhaiten ne, jotka johdatuksessa vaeltavat.» (16:125)

- Pitäkää kiinni kaikin keinoin islamilaisen uskon keskeisistä periaatteista, kuten Allahin olemassa olon uskoon, Allahin Sanasaattajan (ﷺ) viestin todellisuuteen ja muihin aiheeseen liittyviin asioihin.
- Välttämällä käyttämästä sellaista vapautta millään tavoin, joka loukkaa muita huolimatta siitä, että loukkaus on maallinen tai uskonnollinen, kuten ihmisten halventaminen, skandaalin aiheuttaminen tai heidän salaisuuksiensa paljastamista. Sellaiset laittomat toimet levittävät harmia ja pahaa ihmisten keskuuteen islamilaisessa yhteiskunnassa tai missä tahansa yhteiskunnassa. Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Totisesti, jotka levittävät häväistysjuttuja uskovaisista, niitä kohtaa tuskallinen tuomio tässä maailmassa ja tulevassa, sillä Jumala tietää, mutta te ette tiedä.» (24:19)

Harhakäsityksiä ihmisoikeuksista islamissa

Seuraavaksi on joitakin merkittävimmistä harhakäsityksistä koskien islamin uskontoa ja sen ihmisoikeusperiaatteita. Pitäisi huomata, että suurin osa syytöksistä islamia vastaan voi olla kohdistettu yhtäläillä juutalaisuuteen, kristinuskoon tai muihin uskontoihin, koska niissä on uskonnollisia koodeja, jotka eivät ole hyväksyttäviä modernin sekularistisen elämän tavan näkökulmasta. Meidän selvennöksemme tässä on vain islamilaisten periaatteiden osalta, koska islam on vapautettu ja vapaa valheista ja epäoikeudenmukaisuudesta, joita on tehty muiden uskontojen nimissä ja jotka ovat olleet pääroolissa vastaiskussa, jota on johtanut moderni sekularismi. Islamissa ei ole koskaan ollut tieteen ja uskonnon ja sivilisaation kehityksen välillä uskon viitekehityksen kanssa, joka sisältää uskon Luojaan, Hänen sanasaattajiinsa ja Hänen ilmoittamaansa lakiin.

● Ensimmäinen harhakäsitys:

Jotkut väittävät, että islamilainen laki rajoittaa perusvapauksia ja, ettei se ole verrattavissa maailman edistyneiden sivilisaatioiden modernin ihmisoikeuskäsitysten kanssa.

*Vastine koskien harhakäsityksiä Shariasta
(islamilaisestä laista)*

Osaan näihin laajalle levinneisiin harhakäsityksiin on vastattu esipuheessa. Huomaamme tässä, että muslimit uskovat, että islamilainen laki on täydellinen ja kokonaisvaltainen elämän koodi, täysin sovellettavissa oleva ja sopiva periaatteissaan ja laeissaan jokaiselle ikäkaudelle, jokaiseen paikkaan ja jokaiselle ihmiselle. Todellinen vapaus on vapautta alamaisuudesta alistamiseen, tulee se sitten omista itsekkäistä haluista tai harvainvallan kautta. Pahimmanlaista alamaisuutta on palvoa

jotain muuta kuin yhtä Herraa, Luojaa ja ihmisen Ylläpitäjää. Islam ei hyväksi elostelijan vapautta, joka luulee, että hän voi tehdä mitä tahansa hän haluaa. Islam ei ole vain uskonto, joka sitoo ihmisen ja hänen Luojansa, vaan se sisältää ajalliset ja maalliset määräykset Allahilta, Viisas jokaisella elämän alueen saralla. Islam järjestää niin ihmisen ja hänen Luojansa suhteen kuin ihmisen ja hänen yhteisönsä ja muiden ihmisten ja kansojen. Toisin kuin juutalaisuus, islam on universaali ja se ole rajoittunut määrättyyn ihmisrotuun. Vaikka kristityt väittävät universaaliuttaan, he ovat näkyvästi poikenneet tieltä, joka ilmoitettiin Jeesukselle (ﷺ), joka sanoi, että kristittyjen raporttien mukaan:

“ Minua ei ole lähetetty muitten kuin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö.”¹¹⁷

Jeesus (ﷺ) myös on raportoitu sanoneen kahdelletoista opetuslapselleen, jotka oli valittu kahdestatoista juutalaisesta heimosta:

“ Nämä kaksitoista Jeesus lähetti ja käski heitä sanoen: ”Älköön tienne viekö pakanain luokse, älkääkä menkö mihinkään samarialaisten kaupunkiin, vaan menkää ennemmin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö.”¹¹⁸

Islamin Profeetta (ﷺ) on lähetetty armoksi kaikille maailman kansoille. Allah, Ylistetty, lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Olemme lähettäneet sinut, oi Muhammed, vain armoksi maailman kansoille.» (21:107)

Islamilaisella sharialla on kaksi puolta. Yksi puoli sisältää uskon, erilaisia jumalanpalveluksen muotoja ja lait, jotka ovat pysyviä, eivätkä ole muutoksessa riippumatta eroista ajassa ja paikassa. Esimerkiksi, salah (rukous) islamissa on rituaali, jolla standardit tarkat määrittelyt: resitaatio Pyhästä Koraanista,

117 Matt 15:24 (käännös 1933/38).

118 Matt. 10:5-6.

kumarrukset ja kumarrukset maahan asti, ollaan sitten Nigeriassa tai Saudi-Arabiassa tai Indonesiassa. Samalla tavalla, zakah (pakollinen hyväntekeväisyys) on standardoitu ja muuttumaton prosentti ja määrä erilaisista omaisuuden muodoista. Perintölait on asetettu ja kenelläkään yhteiskunnassa ei ole oikeutta muuttaa niitä jonkun eduksia tai muuten vain Nämä pysyvät lait vahvistaa olemassa olevaa yhdenvertaisuutta kaikkien ihmisten välillä, koska he ovat perusteiltaan samoja, missä tahansa he asuvat. Toinen islamilaisen sharian puoli on lait, erityisesti ne, jotka säätelevät ihmisen suhdetta kanssaihmissen kanssa ja kansakuntien kanssa, jotka ovat yleisessä muodossa, missä yksityiskohdat on jätetty sovellettaviksi tarpeiden mukaisiksi niiden tarpeiden mukaan, mitä nousee jatkuvasti muuttuvissa yhteiskunnan olosuhteissa. Tämän kaltaiset säännöt voidaan tarkistaa, muuttaa ja soveltaa yleisen viitekehyksen sisällä. Nämä muutokset tai hienosäädöt kuitenkin ovat valvottu asiantuntijoiden ja asianajajien toimesta, jotka ymmärtävät hyvin islamilaisen lain periaatteet ja kaiken kehityksen nykyisessä yhteiskunnassa. Neuvottelun periaate, (*shura*), on yksi esimerkki. Tämä periaate on mainittu Pyhässä Koraanissa yleisessä muodossa ilman annettuja yksityiskohtia, miten toimia. Ei mitään sitovaa tietoa ole annettu Koraanissa, mikä selittäisi tarkasti, kuinka soveltaa, toteuttaa ja panna täytäntöön *shura* islamilaisessa yhteiskunnassa, vaikka Profeetan (ﷺ) sunna (tie, tapa) antaa jotain ohjeistusta. Tämä sovellettavuuden piirre sallii islamilaiden oppineiden tulkita *shuran* yksityiskohtia palvelemaan jokaisen ajan ja paikan vaatimuksia. Mikä on sovellettavissa yhdelle sukupolvelle tai yhteiskunnalle voidaan tehdä sovellettavaksi toiselle pienin muutoksin kunkin ajan tarpeiden mukaan. Tämä joustavuus kuvaa islamin pätevyyttä, kokonaisvaltaisuutta ja universaalia ulottuvuutta.

● Toinen harhakäsitys:

Jotkut, jotka eivät tiedä perustotuksia islamista, joko

epäaidot oppineet, orientalistit tai islamin viholliset, väittävät, että islamia ei kunnioita ei-muslimien laillisia oikeuksia islamilaisissa valtioissa.

Vastine harhakäsityksiin ei-muslimien oikeuksiin

Islamilainen sharia tarjoaa erilaisen setin velvollisuuksia ja oikeuksia ei-muslimi asukkaille islamilaisessa yhteiskunnassa. Saattaa olla riittävää kiistää tämä harhakäsite lainaamalla yleisohjeessa mainittua lausetta islamilaisen lakiopin kirjoissa: "Ei-muslimit ovat oikeutettuja siihen, mihin muslimit ovat oikeutettuja. He ovat myös velvoitettuja tekemään, mitä muslimit ovat velvoitettuja tekemään." Tämä on yleissääntö ja siitä heijastuu oikeudenmukaiset ja yhdenvertaiset lait, jotka antavat ei-muslimi asukkaille islamilaisessa valtiossa heidän oikeutensa turvallisuuteen, yksityiseen omaisuuteen, uskonnollisiin viettoihin jne.

Islam sallii uskonnollisen keskustelun ja vuoropuhelun ei-muslimien kanssa määräten muslimit pitämään kiinni parhaasta menetelmästä missä tahansa keskusteluissa ja vuoropuheluissa ei-muslimien kanssa. Allah, Ylistetty ja Majesteettinen, lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Väittele siivosti niiden kanssa, joilla on Kirjoitus, mutta vastusta niitä, jotka vääryyttä tekevät, ja lausu: »Me uskomme siihen, mikä on meille ylhäältä lähetetty ja mikä myös teille on lähetetty, ja meidän Jumalamme ja teidän Jumalanne on sama ja me olemme Hänelle alamaisia.»» (29:46)

Allah (ﷻ) osoittaa niille, jotka ovat eri uskoista ja uskonnoista, sanomalla Koraanissa:

«Sano: »Oletteko ajatelleet niitä, joita avuksenne huudatte Jumalan sijasta? Osoittakaa minulle, kuinka suuren osan ne ovat luoneet maasta! Tai onko heillä osuutta taivaisiin? Tuokaa minulle kirja, joka on

ilmoitettu ennen tätä, tai rippeitä tiedosta, jos rakastatte totuutta!» (46:4)

Islam kieltää voiman käyttämistä käännättämään ihmisiä muista uskonnoista, kuten on sanottu Koraanin jakeessa:

« Jos Herrasi olisi niin tahtonut, niin kaikki, jotka maan päällä ovat, olisivat yhdessä uskoneet. Tahdotko sinä pakottaa ihmisiä tulemaan oikeauskoisiksi? » (10:99)

Molemmat, Koraani ja sunna, (Profeetan ﷺ perimätieto) kuvailevat sitä uskonnon vapautta, mikä on yhteiskunnan jäsenille saatavilla islamilaisen sharian alla. Islamilaisessa historiassa on lukemattomia esimerkkejä suvaitsevaisuudesta, jota on näytetty ei-muslimeita kohtaan sillä aikaa, kun muut yhteisöt olivat suvaitsemattomia muslimeita kohtaan ja jopa omiansa kohtaan.

Muslimien täytyy kohdella oikeudenmukaisesti kaikkien muiden ihmisten kanssa, jotka eivät ole aloittaneet mitään vihamielisyyttä muslimien kanssa. Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Jumala ei kiellä teitä osoittamasta ystävällisyyttä ja oikeamielisyyttä niitä kohtaan, jotka eivät ole taistelleet teitä vastaan uskontonne tähden eivätkä karkottaneet teitä kodeistanne; totisesti, Jumala rakastaa oikeamielisiä.» (60:8)

Ne, jotka aloittavat sodan islamia vastaan, näyttävät vihamielisyyttä ja pakottavat muslimit pakosalle, saavat erilaisen kohtelun islamin mukaan. Allah, Ylistetty, lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Jumala ei kiellä teitä osoittamasta ystävällisyyttä ja oikeamielisyyttä niitä kohtaan, jotka eivät ole taistelleet teitä vastaan uskontonne tähden eivätkä karkottaneet teitä kodeistanne; totisesti, Jumala rakastaa oikeamielisiä.» (60:9)

Vuorovaikutus muslimien ja ei-muslimien välillä perustuu sydämellisiin ja oikeudenmukaisiin tapoihin. Kaupalliset liiketoimet ovat sallittuja niin ei-muslimi asukkaiden kuin ulkopuolistenkin kanssa. Muslimi voi syödä juutalaisten ja kristittyjen ruokaa. Mies muslimi voi mennä naimisiin juutalaisen tai kristityn naisen kanssa, kuten selitetään kohta. Meidän täytyy muistaa, että islam antaa erityistä huomiota ja merkitystä perheen kasvattamiselle. Allah, Mahtava, lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Nykyään ovat (kaikki) hyvät nautittavat teille sallitut. Pyhän kirjoituksen saaneiden käyttämät ruoat ovat luvalliset teille ja teidän ruokanne ovat luvalliset heille. Samoin ovat (sallitut teille) hyveelliset oikeauskoisten naiset ja hyveelliset naiset kansoista, joille ennen teitä Kirjoitukset annettiin; teidän on annettava heille (säädetty) aviolahjat ja eletävä heidän kanssaan kunniallisesti, karttaen haureutta, ottamatta heitä vain rakastajattariksi. Ken uskontonsa pettää, hänen työnsä raukeaa tyhjiin ja hän joutuu kadotettujen pariin tulevassa elämässä.» (5:5)

● Kolmas harhakäsitys:

Jotkut väittävät, että islamilaiset rangaistukset (*hudud*) ovat julmia ja barbaarisia ja rikkovat ihmisoikeuksia.

Vastine harhakäsitykseen hududista (säädetty rangaistukset)

Kaikilla yhteisöillä on rangaistus järjestelmä vakavia rikoksia varten. Nykyaikainen järjestelmä käyttää pidennettyjä vankila tuomioita, mutta monet kriminologian ja sosiologian asiantuntijat ovat huomanneet, ettei vankila-aika ole menestyvä pelote ja, että se useimmiten jättää häviön tuntemuksen tai hyödyttömyyden tunteen rikolliselle ja yleisen pahasuopuuden systeemiä kohtaan, joka koetaan epäoikeudenmukaisena. Myös uhrit eivät useinkaan usko, että todellista oikeutta olisi jaettu. Monia vastakkaisia näkemyksiä on olemassa sopivista

tuomioista ja ehdosta. Mainitsemattakaan kuluista, joita isojen vankiloiden ja niitä vastaavien paikkojen ylläpito maksaa.

Aloittaaksemme, meidän tarvitsee mainita, että rikosten rangaistusjärjestelmä islamissa on osa koko oikeus ja kohtuudenmukaista islamilaista elämän järjestelmää, mikä sallii yhdenvertaiset mahdollisuudet ja tarjoaa kaikille kansalaisilleen toimeentulon, eikä jätä mitään tekosyitä rikolliselle toiminnalle.

Rikos islamissa jaetaan kahteen osa-alueeseen:

1) Rikoksiin, joille on kuvattu rangaistus sharian mukaan. Nämä rikokset sisältävät uskosta luopumisen, jumalanpilkan, murhan, tapon, väkivallanteon, haureuden, aviorikoksen, ryöstön, varkauden, alkoholin ja päihteiden käytön, väärän syytöksen aviorikoksesta, muut moraalittomat teot, väkivallan ihmisiä kohtaan jne.

2) Rikokseen, joilla ei ole määriteltä tuomiota sharian mukaan. Oikeudellinen auktoriteetti asettaa rangaistuksen sellaisesta rikoksesta muslimien julkisen ja yhteiskunnan edun mukaan. Tämän tyyppiset rangaistukset tunnetaan nimeltä “*ta'zir*” (ojentaminen).

Rikokset, joilla on määritellyt rangaistukset sharian mukaan voidaan edelleen jakaa kahteen osa-alueeseen. Ensimmäinen osa-alue viittaa niihin, jotka liittyvät uhrin henkilökohtaisiin oikeuksiin, kuten murhaan, tappoon, väkivallantekoon ja herjaukseen. Rangaistus näistä loukkauksista voidaan pienentää, jos vastaaja jättää syytteen nostamatta tai hän hyväksyy verirahan murhan, tapon tai väkivallanteon tapauksessa. Toinen osa-alue viittaa Allahin määräysten rikkomiseen ja muihin kuvattuihin sharian kielto määräyksiin. Näihin rikoksiin kuuluvat alkoholin juominen, haureus ja varkaus. Rangaistukset kyseisiin rikoksiin kerran tuotuna viranomaisille ja sitten varmistettuina ei voida jättää tuomitsematta, vaikka vastaaja jättäisi syytteen nostamatta.

Säännöt *hududin*, (kuolemantuomio ja fyysiset rangaistukset) sovellutuksessa shariassa ovat varmentakseen oikeuden.

Esimerkiksi nämä rangaistukset ovat sovellettavissa vain rikoksiin, jotka rikkovat ihmisen viittä perustarvetta vastaan (uskonto, elämä, mieli, kunnia, jälkeläiset ja omaisuus). Niitä voidaan soveltaa vain tervettä ja oikeustoimikelpoista aikuista kohtaan, joka on tunnustanut tai rikos on varmennettu luotettavalla ja oikeustoimikelpoisella todistuksella. Rangaistus voidaan jättää suorittamatta, jos epäilystä syyllisyydestä, tai epätäydellinen todistusaineisto rikoksesta, kuten on raportoitu perimätiedossa:

“Pysäyttäkää *hudud*, rangaistus, jos on epäilyksiä (todistusaineistoa ja lieventäviä asianhaaroja).”¹¹⁹

Näiden kovien rangaistusten suorittamisen tavoite on toimia varoittavina esimerkkeinä yhteiskunnan rikollisille elementeille. Ne toimivat, kuten on todistettu ja menestyksellisinä pelotteina kiusauksia vastaan tehdä rikollinen teko, ja siksi se suojelee kaikkien yksilöiden oikeuksia jatkuvasti ja koko yhteiskunta nauttii rauhasta ja turvallisuudesta. Esimerkiksi, jos joku tietää, että häneen voi iskeytyä sama voima leikkaamassa ihon ja rikkomalla luun vastapalveluksena hänen rikoksestaan, niin sekö tekisi hänestä taipuvaisen jatkaman hänen rikostaan?

Tämän lisäksi maallisiin väliaikaisiin rangaistuksiin, rikollisia myös neuvotaan olemaan varuillaan Allahin ikuisesta rangaistuksesta tehdyistä rikoksista kuoleman jälkeen. Kaikki yksilöt, jotka rikkovat lakia islamilaisessa yhteiskunnassa ja islamilaisia sääntöjä, joutuvat alttiiksi ankarille rangaistuksille. Jokaisessa ihmisten muodostamassa yhteiskunnassa on määrättyjä yksilöitä, jotka eivät tule kurinalaisiksi muuten kuin soveltamalla voimaa heihin pysäyttääkseen heidän pahat teot yhteiskuntaa vastaan. Huomaamme, että islam määrittää

119 Raportoinut Dthahabi ja muut epäluotettavalla todistaja ketjulla ja on todennäköisesti Abdullah ibn Mas’udin (ﷺ) sanontoja, kuten al-Baihaqi on maininnut.

sopivan rangaistuksen jokaiselle rikokselle, koska Allah, Viisas ja Kaikkietävä, tietää perinpohjaisesti kaikki realiteetit ihmissielusta ja Hänen luotujensa erilaisista tyypeistä.

Hiraba sisältää maantierosvouksen, tappamisen ryöstön yhteydessä, murtautumisen asuntoalueelle tai kaupalliselle alueelle aseellisesti ja viattomien asukkaiden pelottelun aseilla. Se kirjaimellisesti tarkoittaa sotatilan aiheuttamista yhteiskunnassa.

Vaaditut rangaistukset *hirabasta* perustuu Koraanin jakeeseen:

﴿Ainoa palkka niille, jotka sotivat Jumalaa ja Hänen lähettilästään vastaan sekä levittävät turmiota maassa, on että heidät tapetaan tai ristiinnaulitaan, tai heidän kätensä ja jalkansa hakataan poikki eri puolilta, ristiin, tai heidät karkotetaan maasta. Sellainen on heidän häväistyksensä tässä elämässä, ja tulevassa heille on kauhea kuritus, lukuun ottamatta niitä, jotka katuvat, ennen kuin te saatte heidät valtaansa. Sillä tietäkää, että Jumala on pitkämielinen, laupias.﴾ (5:33-34)

Tätä rangaistusta sovelletaan eritavoin riippuen rikoksen luonteesta ja voimakkuudesta, mikä jättää liikkumavaraa auktoriteetille soveltaakseen rangaistuksen sopivaan rikokseen. Jos ryöstäjä tapaa ja sieppaa rahan, rangaistuksena voi olla tappaminen ja ristiinnaulitseminen. Jos hän ottaa rahan ja uhkailee, mutta ei tapa tai tee väkivaltaa, rangaistuksena voi olla käden ja jalan amputointi. Jos hän tapaa uhrin, mutta ei ota hänen rahaansa, hänet voidaan teloittaa murhasta. Jos hän pelottelee viattomia asukkaita, mutta ei tapa ketään heistä, hänet voidaan karkottaa, mikä itse asiassa joidenkin oppineiden mielestä tarkoittaa vangitsemista.

Murha ja tappo: *Qisasin* (teloitus) rangaistus on säädetty harkitusta murhasta, mikä on oikeudenmukainen ja sopiva rangaistus toisen elämän ottamisesta epäoikeudenmukaisesti.

Qisas toimii tehokkaana pelotteena estämään murhia. Allah, Ylistetty, sanoo Pyhässä Koraanissa:

«Teille, jotka uskotte, on määrätty verenkosto murhatapauksissa: vapaa mies vapaasta, orja orjasta ja nainen naisesta...» (2:178)

Jos uhrin perhe antaa anteeksi tappajalle, kuolemantuomiosta luovutaan. Jos he hyväksyvät verirahan, rangaistuksesta myös luovutaan. Allah sanoo Pyhässä Koraanissa:

«...mutta jos joku saa sen jotenkin muuten anteeksi (loukatulta) veljeltä, on se järjestettävä asianmukaisella tavalla ja hyvitettyä runsaalla mitalla.» (2:178)

Ryöstö ja varkaus: Allah (ﷻ) asettaa käden katkaisemisen rangaistuksen varkaudesta. Tämä perustuu Pyhän Koraanin jakeeseen:

«Varkailta taasen, olkoonpa mies- tai naispuolisia, leikatkaa kädet. Se on palkka heidän omista teoistaan ja muita varoittava kuritus Jumalalta. Jumala on mahtava, viisas.»

(5:38)

Käden amputaatio perustuu hyvin tarkkoihin ehtoisin ja olosuhteisiin. Ensinnä varastetulla esineellä pitää olla yli asetetun arvon. Toiseksi, varastetun esineen pitää olla kunnolla suojattuna. Kolmanneksi, jos syytetty varas on vain epäilty tai jos syy varkauteen on nälkä akuutin köyhyyden vuoksi, täpläisissä tapauksissa varkaan kättä ei amputoida ja hänen asiansa siirtyy sosiaalitoimelle ja hänelle tarjotaan apua. Varkaus on hyvin vakava rikos, joka ilman rangaistusta voi levitä ilmiönä uhaten yhteisön sosiaalista ja taloudellista tilannetta. Varkaat voivat kohdata vastustusta, joka johtaa heidät tekemään muita rikoksia, kuten tappoja ja väkivallan tekoja. Jos varas ymmärtää, että hänen kätensä voidaan katkaista hänen tekonsa tähden, hän ainakin epäröi, ellei luovu

rikoksestaan.

Haureus ja aviorikos: Islam määrää ruoskinnan rangaistuksena niille, jotka eivät ole olleet aiemmin naimisissa ja ovat syylistyneet haureuteen. Allah määrää Pyhässä Koraanissa:

«Haureudenharjoittajille antakaa kullekin sata iskua nahkaruoskalla, älkääkä salliko myötätuntonne heitä kohtaan estää täyttämästä Jumalan käskyä, mikäli uskotte Jumalaan ja tulevaan päivään. Joidenkuiden uskovaisten tulee olla todistajina heitä rangaistaessa.»
(24:2)

Niille, jotka ovat olleet aiemmin naimisissa, mies tai nainen, joka tekee aviorikoksen, rangaistuksena heille on kivittäminen kuoliaaksi. Tämä rangaistus on sovellettavissa ja toimeen pantavissa, kun tarkat ehdot on täytetty. Naimisissa oleva mies tai nainen kivitetään hengiltä kahdessa tapauksessa: tunnustuksen tai neljän silminäkijän todistuksesta. Avoin ja selkeä tunnustus seuraa ilman pakkoa ja voimaa tunnustuksen saamiseksi. Tuomiota ei toimiteta ensimmäisen syyllisyyden myöntämisen jälkeen. Tunnustus astuu voimaan vasta, kun se on toistettu neljä kertaa tai neljässä eri oikeuden istunnoissa yhteensä neljä kertaa. Tuomari saa sanoa jotain vaikutukseksi: ‘Voi olla, että olet vain suudellut, halannut tai koskettanut ilman penetraatiota.’ Tämän tarkoituksena on jättää ovi auki mahdollista alkuperäisen tunnustuksen takaisin vetämistä varten. Tämä käytäntö perustuu Profeetan (ﷺ) sunnaan, kun erilaiset tunnustajat vaativat toistuvasti, että he olivat itse asiassa syylistyneet aviorikokseen, ja kun yksi tuli todisteeksi raskaaksi teosta.

Toinen tapaus vaatii neljä oikeudenmukaista todistajaa. Nämä neljä oikeudenmukaista ja reilua todistajaa pitää olla tunnettuja totuudellisista lausunnoista ja käytöksestä. Neljän todistajan täytyy varmistaa havainto itse yhdynnästä suoraan tarkoittaen, että neljä todistajaa todistavat nähneensä miehen peniksen

penetraation naisen vaginaan. Sellainen tilanne on todella harvinainen ja vain havainnoitu, kun kaksi osapuolta on avoimesti sellaisen laittoman nautinnon teon, osoittamalla ei mitään kunnioitusta yhteiskunnan lakeja, kunniaa, ja arvoa kohtaan. Aviorikosta ja haureutta (puhtaasti islamilaisesta perspektiivistä) ei pidetä, kuten sekularistisessa laissa, enemmän henkilökohtaisena etuoikeutena ja yksityisenä asiana. Sitä pidetään yhteiskunnan oikeuksien loukkaamisena (erityisesti naisen perheen kunnian), koska sillä on monia haitallisia vaikutuksia ja seurauksia. Se rappeuttaa sosiaalisia arvoja ja yhteiskunnan periaatteita yleisesti. Se johtaa sukupuolitautilien leviämiseen. se johtaa raskaudenkeskeytyksiin. Se johtaa aviottomiin lapsiin, jotka jäävät ilman vanhempien kunnan hoitoa. Sukujuurten sekoittumista tapahtuu, kun lapsi liitetään henkilöön, joka ei ole hänen todellinen isänsä. Lapselta voi olla riistetty kunnia, jonka hän olisi saanut, jos hänet olisi yhdistetty oikeaan isäänsä. Se aiheuttaa ongelmia perinnön jaossa, koska joku joka ei oikeasti ole oikeutettu perintöön, tulee perijäksi ja ne, jotka ovat oikeutettuja perintöön, eivät sitä saa. Tämän lisäksi henkilö voi avioitua tietämättömyyttään sellaisen ihmisen kanssa, joka on hänelle kielletty, kuten siskon, sisaren tyttären, veljen tyttären tai tädin jne. Se on todellinen rikos näitä viattomia lapsia kohtaan riistää heiltä vanhempien huoltajuus ja perhe, kuten myös kunniallinen identiteetti, mikä voi johtaa fysiologisiin ja sosiaalisiin sairauksiin ja epävakauteen. Lapselle äiti ja isä ovat välttämättömiä mielenrauhan, suojan, turvallisuuden, tuen ja onnellisuuden vuoksi.

Herjaaminen: Julkinen ruoskiminen on kuvailtu rangaistus väärästä haureus tai aviorikos syytöksestä. Allah, Kaikkivaltias, lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Jotka syyttävät aviovaimoja haureellisesta elämästä eivätkä tuo neljää todistajaa, heille annettakoon kahdeksankymmentä raipaniskua, älköönkä heidän

todistustaan milloinkaan vastedes kuunneltako, sillä he ovat jumalattomia ihmisiä.﴾ (24:4)

Tämän rangaistuksen perustamisen ja suorittamisen tarkoitus on suojella viattomien kunniaa ja mainetta. Rankaisematon väärä syytös on pahe, joka synnyttää kostotoimenpiteitä, väkivallantekoja tai jopa murhan. Sharia kuvaa tämän ankaran rangaistuksen loukkaajaa vastaan, jos hän ei tuota varmistettua todistetta, joka on todistettu ehkäiseväksi keinoksi pyyhkiä pois tämän muodon rikos yhteiskunnassa. Islam ei pysäytä vain fyysisellä rangaistuksella tästä rikoksesta vaan vaatii, että tulevaisuudessa joku, joka on varmistettu kiinni väärästä syytteestä, hänen todistuksiaan ei enää hyväksytä, koska hänet on varmennettu valehtelijaksi. Jos herjaaja katuu täysin Allahille (ﷻ) ja parantaa koko käytöstään, silloin tilannetta voidaan katsoa uudelleen.

Päihteet: Ihminen on vapaa syömään ja juomaan turmeltumatonta laillista ruokaa ja juomaa, jonka rajoitukset ovat Allahin (ﷻ) asettamat. Kaiken tyyppiset päihteet ovat kiellettyjä, koska se ei vahingoita vain henkilön kehoa, mieltä ja perhettä vaan se vahingoittaa myös laajalti yhteiskunnan moraalia. Päihteitä kutsutaan 'kaiken pahan tai paheiden äitinä', koska ne johtavat muihin synteihin. Islam asettaa ruoskimisrangaistuksen julkijuopoilille ja salakauppiaille. Ruoskinta on määrätty rangaistukseksi islamissa, jotta saadaan pyyhittyä sellaisen vahingollisen aineen käyttö ja varmistaa omaisuuden, henkisen ja fyysisen terveyden säilymisen. Joitakin alkoholin ja huumeiden negatiivisia seurauksia sisältää alttiuden muihin rikoksiin, kuten murhaan, väkivallan tekoihin, haureuteen, aviorikokseen, raiskaukseen ja inestiin päihteiden vaikutuksen alaisuudessa. Alkoholistista tai narkomaanista tulle hyödytön yhteisönsä jäsen, joka ei kykene tuottavaan työntekoon. Addikti voi tehdä minkä tahansa moraalittoman teon saadakseen laittomia huumeita varastamalla tai tekemällä rikoksen. Vakavia terveysuhkia ja epidemioita voi seurata alkoholi- tai huumeriippuvuudesta, kuten ovat lääketieteelliset

ja työmarkkinatutkimukset ovat osoittaneet. Paljon omaisuutta, varoja ja aikaa hukataan vakaviin vahinkoihin, joita ne aiheuttavat yhteisölle ja yhteiskunnalle yleisesti. Koska alkoholisti tai addikti väliaikaisesti menettää mielensä ja huumeiden tai alkoholin vaikutuksen alaisena hänestä voi tulla vaarallinen, se on tilanne, jota islam ei suvaitse.

Kaikki yllä mainitut rangaistukset islamissa on määrätty, jotta voidaan säilyttää ihmisoikeudet ja lain arvo muuttumattomana kansalaisilleen ja ne ovat näkyvä osoitus absoluuttisesta jumalallisesta viisaudesta ja oikeudesta. Yleinen sääntö shariassa on, että rangaistusten pitää olla verrannollinen synnin kokoon ja laatuun. Esimerkiksi Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Pahan palkka olkoon samankaltainen rangaistus...»
(42:40)

Allah myös lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Ja jos haluatte korvausta, niin perikää se tappiotanne vastaavasti. Mutta jos kestätte kärsivällisinä, niin se on parasta kärsivällisille.» (16:126)

Oikeudenmukainen rangaistus rikoksesta on yhdenvertainen määrään, mutta islamin armo jättää oven auki, joko verirahan hyväksymiseen kompensaatina tai anteeksiantona tähän saakka henkilökohtaisena oikeutena ja loukkaantumisista ollaan huolissaan. Allah selittää Koraanissa:

«Me määräsimme heille siinä: henki hengestä, silmä silmästä nenä nenästä, korva korvasta ja hammas hampaasta samoin kuin haava haavasta; mutta ken ehättää (kostamaan) tuomiotta, jääköön enemmättä hyvityksettä; kuka taasen ei tuominnut niin kuin Jumalan ilmoitus määrittelee, kuuluu väärintekijöihin.»
(5:45)

Anteeksi antamiseen rohkaistaan, kuten Allah, Armahtaja, lausuu Pyhässä Koraanissa yhdessä tapauksessa:

«Olkoot he anteeksiantavia ja suvaitsevia. Ettekö itse halaja, että Jumala antaisi teille anteeksi? Sillä Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.» (24:22)

Ja Allah, Anteeksiantavainen, sanoo Pyhässä Koraanissa:

«...mutta jos joku antaa anteeksi ja tekee parannuksen, hän on saava palkkansa Jumalalta...» (42:40)

Islam ei pyri vastaamaan samalla mitalla synnin tekijälle tai aseta kovia tuomioita vain kovuuden vuoksi. Tuomion tarkoituksena on suojella ihmisoikeuksia ja ylläpitää kunnioitusta lakia ja järjestystä kohtaan tiukalla oikeudella ja esimerkiksi pelotteilla. Kaiken kaikkiaan tarkoituksena on ylläpitää rauhaa ja seesteisyyttä ja varoittaa kaikkia ajattelemaan kahdesti ennen kuin hän alkaa tehdä pahoja syntejä. Jos murhaaja ymmärtää, että hänet tapetaan toisen ihmisen tappamisesta, ja varas ymmärtää, että hänen kätensä katkaistaan irti hänen varkautensa takia, ja haureudentekijä ymmärtää, että hänet ruoskitaan julkisesti, ja aviorikoksen tekijä ymmärtää, että hänet kivitetaan kuoliaaksi, ja herjaaja ymmärtää, että hänet ruoskitaan julkisesti, niin he ajattelevat, ennen kuin he tekevät aikomansa rikokset. Rangaistuksen pelko, pitää rikoksen tekijän poissa rikoksesta ja sen seurauksesta yhteiskunnasta tulee turvallisempi, ja rauhallisemmaksi. Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Tämä on lievitys ja laupeudenosoitus Herraltamme, mutta sitä, joka tämän jälkeen rikkoo, odottaa tuskallinen rangaistus. Verenosto varjelee teidän henkeänne, jotta te, joilla on ymmärrystä, karttaisitte pahaa.»

(2:179)

Vastaus siihen vastustukseen, että nämä määrätyt rangaistukset islamissa ovat erityisen raakoja, on yksinkertainen. Koska, kaikki ovat samaa mieltä, että rikokset ovat erittäin

vahingollisia yhteiskunnalle, tiukat keinot pitää ottaa tiukat keinot käyttöön ja se tarkoittaa, että ihmiset, jotka tekevät niitä, niitä pitää rangaista. Ainoa ongelma, mikä jää on se, miten määrittää parhaat, oikeudenmukaisimmat ja toimivimmat rangaistukset, jotka vähentävät rikollisuutta. Tästä seuraa islamilaisen lain ja ihmisen laatiman sekularistisen lain välinen vertailu: yllä mainittujen rangaistusten vertaaminen pitkien vangitsemisaikojen kanssa kaikkine negatiivisine seurauksineen uhreille, rikollisille ja yhteiskunnalle yleisesti. Islamilaiset rangaistukset ovat oikeudenmukaisia, helppoja, universaaleja, käytännöllisiä ja loogisia, kun niitä katsotaan lähemmin, koska ne antavat rikolliselle täsmällisen määrän kipua, jonka hän aiheutti uhrille ja yhteiskunnan moraalista pohjaa vastaan. Allah tietää parhaiten Hänen luomakuntansa ja sen, mikä on todella oikeudenmukainen rangaistus ja tehokas keino ennalta ehkäistä rikoksia. Logiikka ja oikeus vaativat merkittävän uhrien oikeuksien tunnistamisen. Heidän oikeuksistaan ei pidä tehdä merkityksettömiä sillä tavalla, että annetaan lieviä tuomioita rikollisille. Syöpäkasvain pitää poistaa, jos sitä ei voida parantaa, koska se näin keho toimii, jos halutaan pelastaa se kokonaan.

Voidaan huomata, että usein media levittää vinoutunutta kuvaa islamista, muslimi yhteiskunnasta ja sharia laista. Tämän propagandan takia voidaan luulla, että islamilaisia rangaistuksia sovelletaan ja pannaan täytäntöön päivittäin. Totuus on, että koko islamilaisen historian aikana tapauksia, missä kuolemaan tuomion toimeenpaneminen, kivittäminen kuoliaaksi tai amputointi, on kirjoitettu ylös, eikä niitä ole monia Esimerkiksi kivitystuomio tapaukset ovat olleet harvinaisia ja perustunut synnintekijöiden pyyntöihin, jotka ovat tunnustaneet tekonsa ja ilmaisseet halunsa ottaa vastaa rangaistus, jotta he puhdistuisivat tekemästään synnistä tässä maailmassa ja, että he tapaavat Allahin synnittöminä kuoleman jälkeen. Tapaus toisen rangaistuksen kanssa on samanlainen.

● Neljäs harhakäsitys:

Monet väittävät, että islamissa kuvailtu rangaistus uskonnosta luopumiseen in rikkomus ihmisoikeuksia vastaan. Moderni ihmisoikeuskäsitys varmistaa uskonnonvapauden kaikille ihmisille. Tämä rangaistus, he väittävät, on vastoin, mitä Allah, Ylistetty ja Kaikkivaltias, sanoi Pyhässä Koraanissa:

« Uskonnossa ei ole mitään pakkoa. » (2:256)

Vastine harhakäsitteeseen uskonnosta luopumisesta

Sharia säättää kuolemantuomion henkilölle, joka luopuu uskonnosta sen jälkeen, kun hän hyväksynyt islamin elämän tapana ja sitten kieltää islamilaisen uskon ja lait. Hyvin tunnetussa Profeetan (ﷺ) perimätiedossa hän lausuu:

“Muslimin verta ei voi laillisesti vuodattaa muuten kuin kolmessa tapauksessa: naimisissa oleva tekee aviorikoksen; elämä elämästä; ja hän, joka hylkää uskontonsa (islamin) ja hylkää yhteisön.”¹²⁰

Profeetta (ﷺ) myös sanoi:

“Kuka tahansa, joka vaihtaa uskontoaan (islamin) tappakaa hänet.”¹²¹

Islamin kieltäminen elämän tapana sen hyväksymisen jälkeen merkitsee vahingoniloista propagandaa islamia vastaan ja häpeää muslimi yhteisölle, missä uskonnosta luopuja asuu. Sellainen kieltäminen ei vain lannista ihmisiä hyväksymästä islamia elämän tapana, mutta se rohkaisee kaikenlaista rikollisuutta ja jumalanpilkkaa. Islamin hylkäämisen esimerkki osoittaa, että henkilö, joka liittyi, ei vain testannut sitä, vaan ei ollut vakavissaan sitoutumisessaan tähän elämän tapaan. Siksi,

120 Bukhari no. 6935 ja Muslim no. 6524.

121 Bukhari no.2854.

tämä hylkääminen on taipuvainen hyökkäämään ja yrittää kapinoida islamia vastaan. Sen takia kyseinen rangaistus on annettu ja Allah (ﷻ) tietää parhaiten.

Yleisen epäuskon ja kiistämisen julistaminen ovat täysin hyväksymätöntä sharian mukaan, koska henkilö ei kunnioita uskonsa pyhää velvoitusta. Hän on vaarallinen ja pahempi kuin uskonnoton, joka ei ole koskaan ollut muslimi. Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

« Mitä taas tulee niihin, jotka ensin uskoivat ja sitten luopuivat, ja taas kääntyivät, mutta sitten tulivat uskottomiksi ja lopulta paisuivat jumalattomuudessaan, ei Jumala totisesti anna heille anteeksi eikä ohjaa heitä oikealle tielle. » (4:137)

Meidän pitää ottaa huomioon seuraavat seikat liittyen islamin uskonnosta luopumiseen.

Uskonnosta luopujan tappaminen tarkoittaa, että kyseinen henkilö on loukannut islamin perustaa ja hyökännyt islamia vastaan avoimesti ja petollisen julkisesti ja syyllistyen jumalanpilkkaukseen. Siten hän uhkaa moraalia ja yhteiskuntasärjetyä. Tämä kavaluus saattaa suistaa sisäiseen vallankumoukseen ja vaaralliseen kapinointiin islamilaisessa yhteiskunnassa. Tämän kaltainen rikos on miltei pahin missä tahansa yhteiskunnassa ja siksi sitä kutsutaan maanpetokseksi. Tuomitulle uskostaan luopuneelle annetaan kolmena peräkkäisenä päivänä mahdollisuus palata islamiin. Pätevät islamilaiset oppineet istuvat hänen kanssaan ja selittävät hänelle synnin suuruutta, jota hän on tekemässä omaa sieluaan, perhettään yhteisöään vastaan ja poistamaan, mitä tahansa harhakäsityksiä, joita hänellä on. Jos hän palaa islamiin, hänet vapautetaan ilman rangaistusta. Sellaisen uskonnosta luopujan teloitus on todellisuudessa pelastus muille yhteiskunnan jäsenille pahuudesta, jota hän levittäisi epäuskooaan ja jumalanpilkkua muille yhteiskunnan jäsenille. Jos tällainen henkilö myöntää uskonnosta luopumisen itselleen, mutta ei

levitä sitä, hänet jätetään Allahille (ﷻ) ja kuolemanjälkeiselle tuomiolle. Allah (ﷻ) tietää parhaiten, kuka uskoo ja, kuka kieltää sen, kuka on vilpiton ja kuka on tekopyhä. Muslimi auktoriteetit perustavat tuomionsa vain avoimiin ulkoisiin asioihin ja jättävät sisäiset asiat Allahille (ﷻ).

Toisaalta, sääntö kuvastaa, että islamin hyväksyminen tai kiistäminen on hyvin vakava asia. Kenen tahansa potentiaalisen kääntyjän täytyy käyttää aikaa opiskelulle, tutkimukselle, arvioinnille ja kuulustella kaikki islamin puolia elämän tapana ennen kuin liittyy ja sitoutuu sen sääntöihin. Tällainen ankara rangaistus ei anna pienintäkään mahdollisuutta leikkiä asialla, kokeilla islamia ja toimia kavalasti maanpetoksessa.

Islam ei kohtele uskosta kieltämistä henkilökohtaisena asiana vaan kieltäminen vahingoittaa koko järjestelmää. Tämä kieltäminen on sisäisen vallankumouksen siemen ja kapiaan yllyttämistä yhteiskunnassa. Islam ei suvaitse sitä, mikä johtaa sekasortoon yhteiskunnassa.

Tämä uskonnosta luopumisen laki islamissa on samankaltainen ja jopa maltillisempi kuin monet modernit poliittiset järjestelmät, jotka kohtelevat kaikkea toimintaa olemassa olevaa hallintoa vastaan laittomana ja maanpetoksena rangaistavana kuolemantuomiolla, karkotuksella, vangitsemalla ja takavarikoimalla näiden yksilöiden henkilökohtaisen omaisuuden. Jopa kyseisten henkilöiden sukulaisia häiritään ja rangaistaan. Islam rankaisee vain uskonnosta luopujaa itseään yksinkertaisesti, suorasti ja tehokkaalla pelotteella.

● Viides harhakäsitys:

Jotkut väittävät, että naismuslimin kielto menemästä naimisiin ei-muslimin kanssa on loukkaus hänen ihmisoikeuksiaan ja hänen henkilökohtaista vapauttaan vastaan, joka on sallittu modernissa sekularistisessa laissa, jonka mukaan kuka tahansa voi mennä naimisiin kenen

tahansa kanssa haluaa. On tärkeää huomata, että muslimi miehen on *myös* kiellettyä mennä naimisiin monijumalaisen kanssa kuten buddhalaisen tai hindunaisten kanssa. onko se sitten loukkaus ihmisoikeuksia ja henkilökohtaista vapautta kohtaan? Selkeästi vastaus tähän kysymykseen ja edellä mainittuun harhakäsitykseen on, että nämä kiellot eivät rajoita ihmisoikeuksia kummankaan, naisen ja miehen , osalta, kuten selitetään kohta, vaan ennemminkin varmistetaan avioliiton harmonia ja sen hallintaan.

*Vastine harhakäsityksiä avioliitosta ei-muslimin kanssa*¹²²

Islamilaisen perusteena tässä rajoituksena on naisen suojeleminen ja perhearvojen ydin perheen säilyttäminen. Useimmat modernit sekularistiset lait sallivat minkä tahansa ja kaikki seksuaaliset suhteet aikuisten välillä, jopa homoseksuaalisen. Kaikki tämä on mahdotonta hyväksyä islamissa, koska seksuaaliset suhteet ovat sallittuja vain laillisen ja kunniallisen avioliiton kautta miehen ja naisen välillä. Koska islam etsii kaikkia keinoja suojella ihmisrodun moraaliala ja valvoa perheysikköä hajoamasta avioeron kautta, potentiaalisen puolison rohkaistaan etsivän harmoniaa, turvallisuutta ja yhteensopivuutta tulevan aviopuolison kanssa saavuttaakseen henkilökohtaista onnellisuutta ja menestystä tulevaisuuden perheelle ja sukupolvelle. Mitä tahansa, joka voi aiheuttaa potentiaalisen konfliktin, on syynä kieltää avioliitto. Ero uskonnossa kahden puolison välillä tiedetään luonnollisesti potentiaalisesti konfliktin syyksi. Seuraavat kolme mahdollista tapausta on olemassa:

Ensimmäinen tapaus: Muslimimiestä on kielletty menemästä naimisiin monijumalaisen, kuvan palvojan tai ateistin kanssa, koska islamilainen usko ei kunnioita monijumalaisuutta, jumalanpilkkaa tai kuvien palvontaa. Islam kieltää avioliiton,

122 Lainattu omin sanoin mukaillen islamilaisen sharian ja ihmisoikeudet islamissa symposiumista, Beirut, Dar-al-Kitab-al-Lebnani, 1973.

jossa puoliso ei täytä primäärejä periaatteita koskien toista puolisoa. Koko perhe, tässä tapauksessa, olisi jatkuvassa kiistelyssä ja ymmällään. Sellainen ongelmallinen avioliitto päättyisi todennäköisesti avioeroon johtaen olemassa olevan perheen lakkauttamiseen vaikuttaen eniten perheen lapsiin.

Toinen tapaus: Miesmuslimin on sallittua avioitua kristityn tai juutalaisen naisen kanssa, koska islam hyväksyy Mooseksen ja Jeesuksen, Allah korottakoon heidän mainintaansa ja pitääkään heidät turvassa kaikilta halventavilta asioilta, tosina Allahin (I) profeettoina ja sanasaattajina. Huolimatta määrätyistä eroista joissakin uskon ja uskonnon periaatteissa, avioliitolla ei ole ongelmallista luontoa kuin yllä mainitussa tapauksessa ja voi näin jatkua ja kukoistaa, jos muut tekijät puolisoitten välillä ovat tyydyttäviä, Jumalan niin halutessa.

Kolmas tapaus: Islam kieltää avioliiton ei-muslimimiehen ja musliminaisen välillä, koska juutalainen, kristitty ja monijumalainen kieltää Muhammadin (ﷺ) viestin ja hänen sanansaattajuutensa. Luonnollisen ja historiallisen ennakkopäätöksen vuoksi, miehet dominoivat naisia. Ei-muslimi aviomies voi mahdollisesti käyttää hyödyksi hänen voimaansa ja näyttää kodin yksityisessä suojassa epäkunnioitusta vaimon islamilaista uskoa ja periaatteita kohtaan. Hän voi puhua alentavasti Profeetasta (ﷺ) ja islamista ja tilanne voimakkaan vihantunteen ja ongelmia puolisoitten välille. Luonnollisesti tämä johtaa kiistaan kahden puolison välillä tai yrityksen erottaa hänet uskostaan. Jos hän puolustaa uskoaan voimakkaasti, tämä voi johtaa epäoikeudenmukaiseen alistamiseen ja fyysiseen väkivaltaan. Heikompana sukupuolena hän voi hyväksyä vakavan tilanteen suojelemalla itseään ja lapsiaan [suom. huom.hylkäämällä uskonsa]. Islam kieltää tämänkaltaisen avioliiton, koska se johtaa lopulta huonoon kohteluun, konfliktiin, ehkä avioeroon, joten se on samankaltainen tilanne kuin ensimmäinen esitelty tapaus. Tämä kolmas tapaus lyhykäisyydessään, potentiaalisen konfliktin vuoksi, on kielletty.

● Kuudes harhakäsitys:

Orjuus islamissa on vastoin islamilaista yhdenvertaisuuskäsitettä ja täyttää henkilökohtaista vapautta vastaan. Tämä myös on loukkaus ihmisoikeuksia kohtaan.

Vastine harhakäsitykseen orjuudesta

Orjuus muslimien keskuudessa oli erilainen kuin muissa yhteiskunnissa ja, mitä ihmiset kuvittelevat mielessään orjuudesta muinaisten kreikkalaisten, roomalaisten ja eurooppalaisten kolonialistien orjuudesta. Islam alkujaan hyväksyi orjuuden, koska se oli hyväksytty ja välttämätön osa taloutta ja sosiaalista elämää noihin aikoihin. Orjuus oli maailmanlaajuinen ilmiö, josta monet elintärkeät osat olivat riippuvaisia. Orjuus oli hyväksytty ja tunnistettu aikaisemmissa uskonnoissa. Kuten Raamatussa lausutaan:

“10 Kun lähestyt jotakin kaupunkia sotiaksesi sitä vastaan, tarjoa sille ensin rauhaa. 11 Ja jos se suostuu tarjoamaasi rauhaan ja avaa sinulle porttinsa, suorittakoon kaikki siellä oleva kansa sinulle työveroa ja palvelkoon sinua. 12 Mutta jos se ei tee rauhaa sinun kanssasi, vaan valmistautuu taistelemaan sinua vastaan, niin piiritä sitä. 13 Ja jos Herra, sinun Jumalasi, antaa sen sinun käsiisi, niin surmaa kaikki sen miesväki miekan terällä. 14 Mutta naiset, lapset ja karja ja kaikki, mitä kaupungissa on, kaikki, mitä sieltä on saatavana saalista, ryöstä itsellesi, ja nauti vihollisiltasi saatu saalis, minkä Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa. 15 Tee näin kaikille niille kaupungeille, jotka ovat sinusta hyvin kaukana, jotka eivät ole näiden kansojen kaupunkeja. 16 Mutta näiden kansojen kaupungeissa, jotka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, älä jätä ainoatakaan henkeä eloon, 17 vaan vihi ne tuhon omiksi: [5. Moos. 20:10-17, käänös 1933/38]

Ja isäntä juutalaisen lain mukaan voi jopa lyödä orjansa kuoliaaksi, kuten seuraava teksti mainitsee:

“20 Jos joku lyö orjaansa tai orjatartaan sauvalla, niin että tämä kuolee hänen käsiinsä, niin häntä rangaistakoon. 21 Mutta jos se elää päivän tai kaksi, niin älköön lyöjää rangaistako, sillä se on hänen omaa rahaansa.” [2. Moos. 21:20-21]

Missään Raamatussa ei löydy orjuuden kieltämistä ja tämä johti moniin voimakkaisiin lausuntoihin, kuten Jefferson Davis, Etelävaltioiden presidentti, sanoi:

"[Orjuus] on perustettu Kaikkivaltiaan Jumalan määräyksellä... se on virallisesti hyväksytty Raamatussa, molemmissa Testamenteissa, Mooseksen ensimmäisestä kirjasta Johanneksin ilmestyskirjaan...se on ollut olemassa kaikkina aikoina ja on perustettu korkeimpien sivilisaatioiden ja kansojen, joilla on ollut parhaimmat taiteelliset saavutukset, toimesta.”¹²³

Ottaen huomioon nykyisen maailman ympäristön, islamilainen laki seurasi pitkäaikaista ja asteittaista suunnitelmaa päättää orjuus yhteiskunnassa. Emme löydä yhtään suoraan määräystä lopettaa kanssa tekeminen orjuuden kanssa, mutta hyvin viisaasti, orjuuden lähteet kutistettiin vähitellen ja orjien vapauttamista rohkaistiin. Tämän lisäksi, tiukat säännöt reilun ja kunniallisen menettelytapaan sovellettiin, kun oltiin tekemisissä orjien kanssa ja sallittu heidän ostaa oma vapautensa. Ensimmäinen vaihe oli vapauttaa heidät heidän sydämissään ja mielissään. Heidä neuvottiin tuntemaan

123 [Dunbar Rowland siteeraamassa Jefferson Davisä: "Jefferson Davis", Volume 1, sivu 286, katso myös Jefferson Davisin "Inaugural Address as Provisional President of the Confederacy, Montgomery, AL, 1861-FEB-18, Confederate States of America, Congressional Journal, 1:64-66.saataavissa:

<http://funnelweb.utcc.utk.edu/~hoemann/jdinaug.html>]

vahvuutta, terveyttä ja kykeneväisyyttä ja estettiin heitä tuntemasta heikkoutta ja alemmuutta. Islam rakensi uudelleen ihmisyyden tunteen ja koskemattomuuden tunteen orjien sydämissä ja mielissä kutsuen heitä isäntiensä uskonveljiksi. Allahin Sanasaattaja (ﷺ) sanoi:

“Teidän työntekijänne ovat teidän uskonveljiänne. Kaikkivaltias Allah asetti heidät sinun alaisuuteesi [palvelukseesi]. Kenellä tahansa, jolla on [hänen uskonveljistään] hänen allaan [tekemässä hänelle työtä], hänen täytyy ruokkia hänet sillä, mitä hän syö, vaatettaa hänet, millä hän vaatettaa itsensä ja olla antamatta tehtäviä, joita he eivät pysty tekemään. Jos teet työtä, sitten auta heitä.”¹²⁴

Orjille on annettu oikeuksia. Koraanin ja sunnan määräykset määräävät muslimeita olemaan ystävällisiä ja hyviä miesorjilleen ja neitsyt palvelijoille. Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

﴿ Palvelkaa Jumalaa älkääkään mitään asettako Hänen rinnalleen. Kohdelkaa hyvin vanhempianne, samoin läheisiä omaisianne, orpoja ja köyhiä, naapuria, joka on teille sukua, ja naapuria, joka ei ole teille sukua, matkakumppania, vaeltajaa ja orjia, jotka ovat vallassanne. Katso, Jumala ei rakasta niitä, jotka ovat väkivaltaisia ja kerskailevia.﴾ (4:36)

Profeetan pitkäaikaisesta huolesta orjista on todisteena, että hänen kuolinvuoteellaan Allahin Sanasaattaja (ﷺ) määräsi muslimit, viimeisenä tahtonaan, huolehtimaan rukouksistaan ja orjien oikeuksista.

Hänen (ﷺ) on myös raportoitu sanoneen:

“Kuka tahansa, joka kastroi orjan, me kastroidimme

124 Bukhari no.2406 ja Muslim no.1661.

hänet.”¹²⁵

Orjuus, islamilaisten opetusten mukaan, on rajoitettu fyysiseen orjuuteen, eikä ole olemassa pakotettua käännättämistä isännän tapojen mukaisiksi. Orjalla on oikeus pitää oma uskonsa. Islam asettaa esiin parhaan esimerkin ihmisten yhdenvertaisuudesta tekemällä ylivertauisuuden perusteeksi hurskauden. Islam teki veljeydestä ja yhtenäisyyden siteistä orjan ja omistajan välillä parhaimman esimerkin Allahin Sanasaattajasta (ﷺ), kun hän tarjosi hänelle, vapautetulle orjallensa, Zaid bin Harithalle, avioliittoon serkkunsa, Zainab bint Jahshin (رضي الله عنها), kanssa, joka oli jalosukuinen Quraishi nainen. Zaidista tuli myöhemmin armeijan johtaja, jossa oli monia tunnettuja ja johtavia Allahin Sanasaattajan (ﷺ) seuralaisia.

Islam seurasi kahta päämenetelmää eliminoida orjuus islamilaisesta yhteiskunnasta aiheuttamatta kuitenkaan sekaannusta ja kaaosta yhteiskunnassa. Nämä menetelmät eivät aiheuttaneet vihamielisyyttä islamilaisen yhteiskuntaluokkien välillä tai aiheuttaneet vahinkoa vallitsevaan sosiaali-taloudelliseen tilanteeseen.

Ensimmäinen menetelmä: Eliminoimalla ja rajoittamalla orjuuden aiheuttajia, joita oli valtavasti yhtenä aikakautena islamilaisessa historiassa. Orjuutta aiheutti ennen islamia monet seikat, kuten sodat, missä hävinneet sotilaat vangittiin ja orjuutettiin. Merirosvous, kidnappaus ja ihmisten kaappaukset olivat toinen yleinen lähde saada orjia, missä kaapatut ihmiset otettiin ja myytiin orjina. Jos ihminen oli veloissa, hän saattoi joutua orjaksi velkojalle. Toinen orjuuden lähde olivat isät, jotka myivät lapsiaan, tyttöjä ja poikia, orjuuteen. Ihminen saattoi myydä vapautensa sovittuun summaan. Monien rikoksien rangaistuksina oli syytetyn orjuuttaminen. Rikollisesta saattoi tulla uhrin orja tai uhrin perheen jäsenen tai

125 Mustadrak al-Hakim 4/409 no. 8100.

perijän orja. Orjien jälkeläiset, vaikka isänä olisi ollut vapaa mies, olivat taas yksi orjuuden lähde.

Islam sulki nämä lähteet vain kahdella poikkeuksella laillisena keinona hankkia orjia, mikä oli täysin loogista ottaen huomioon ajan olosuhteet.

(1) Laillisesti muslimihallitsijan julistaman sotien sotavangit: Huomatkaa, etteivät kakki tällaiset sotavangit oltu julistettu orjiksi, mutta joitakin vapautettiin, kun toisten sallittiin lunastaa itsensä. Tämä perustuu jakeeseen Pyhässä Koraanissa:

«Kun siis kohtaatte taistelussa uskottomat, niin nujertakaa heiltä niskat, niin että voitatte heidät! Sitten ottakaa heidät vangiksi ja jälkeenpäin joko suosiollisesti vapauttakaa heidät tai antakaa heidän lunastaa itsensä vapaiksi, kun sota on päättynyt! Niin on oleva. Jos Jumala olisi tahtonut, olisi Hän varmasti voinut kostaa heille, mutta näin Hän tahtoo koetella teitä toistenne avulla. Jotka saavat surmansa Jumalan tiellä, heidän tekojensa ei Hän millään muotoa salli raueta tyhjiin.»
(47:4)

Islam viholliset käyttivät kaikki keinot estääkseen kehityksen ja islamin leviämisen islamin varhaishistorian aikana. Ei-muslimit sinä aikana pitivät muslimeita sotavankeina ja siksi muslimit rangaistukseksi tekivät samoin.

(2) syntyperäinen orja, joka on syntynyt kahdesta orjavanhemmasta. Sellaista lasta pidettiin myös orjana. Kuitenkin, jos orjatytön isäntä otti hänet lailliseksi jalkavaimoksi, tämän suhteen lapsi oli vapaa, joka kuului isänsä sukulinjaan. Tällaisessa tapauksessa orjatyttöä kutsuttiin “lapsen äidiksi”, jotka ei voinut myydä tai antaa lahjana ja täytyi vapauttaa isäntänsä kuollessa.

Toinen tapa orjuuden lopettamiseksi liittyi rohkaisemalla ja laajentamalla keinoja orjien vapauttamiseksi. Alun perin ainoa

tapa vapauttaa orja hänen isäntänsä tahto vapauttaa orja. Ennen islamia orjaa pidettiin orjana koko hänen elämänsä ajan ja isännän, joka vapautti orjan, piti maksaa sakkoja. Islam esitteli orjien itsensä vapauttamisen käytännön, jossa he pystyivät maksamaan isännilleen sopimuksen verran ostaakseen vapautensa. Isännälle annettiin myös toimintavapaus vapauttaa orjansa minä aikana tahansa ilman mitään velvollisuutta tai sakkomaksua. Joitakin kuvailtuja keinoja orjien vapauttamisesta on mainittu seuraavaksi:

1) Hyvityksenä synneistä: Hyvitys vahinkotaposta on asetettuna uskovaisten muslimiorjan vapauttaminen verirahan lisäksi, joka annetaan uhrin perheelle. Tämä perustuu jakeeseen Pyhässä Koraanissa:

«**Uskovainen ei saa surmata toista uskovaista, jollei se ehkä tapahdu vahingossa. Jos joku vahingossa surmaa uskovaisten, sovittakoon sen vapauttamalla yhden uskovaisten orjan ja maksamalla täyden henkisen surmatun suvulle, jolleivät he häntä siitä vapauta.**» (4:92)

2) Hyvityksenä *dthihar* valasta:¹²⁶ Tämä perustuu jakeeseen Pyhässä Koraanissa:

«**Niiden, jotka syrjäyttävät vaimonsa verraten heitä äiteihinsä [*dthihar*, suom. huom.] ja sitten haluavat peruuttaa mitä ovat sanoneet, on vapautettava orja, ennen kuin he koskevat toinen toiseensa. Tähän teitä kehoitetaan, ja Jumala tuntee tekonne.**» (58:3)

3) Hyvitys valan rikkomisesta: Tämä perustuu Pyhän Koraanina jakeeseen:

¹²⁶ *Dthihar* on yhden tyyppin vala, jossa henkilö sanoo vaimolleen: 'Sinä olet laiton minulle koske, kuten äitini selkä'. Tämä oli käytäntönä ennen islamin tuloa ja islam hylkäsi sen.

«Ei Jumala vaadi teitä tilille siitä, mikä on ajattelematonta teidän valoissanne, mutta Hän vaatii teitä tilille vannomisesta vastoin parempaa tietoa; tämän syntyne lunnaiksi on teidän ravittava kymmenen köyhää kohtuullisella ruoalla, jolla te perheitännekin ruokitte, tai vaetetettava heidät tai vapautettava joku orjuudesta; kuka taasen on varaton, hänen on paastottava kolme päivää; tämä olkoon teidän (ajattelemattomasti) vannomienne valain sovintouhri; pitäkää vaari valoistanne. Näin selvittää teille Jumala sanomaansa, jotta olisitte kiitollisia.» (5:89)

4) Hyvitys paaston rikkomisesta Ramadan kuun aikana: Esimerkkinä tästä on tapaus miehestä, joka tuli Allahin Sanansaattajan (ﷺ) luokse kertoen:

‘Oi, Allahin Profeetta! Olen tuhonnut itseni!’ Allahin Sanansaattaja (ﷺ) kysyi mieheltä: ‘Miksi?’ Mies kertoi Allahin Sanansaattajalle (ﷺ), että hän oli ollut yhdynnässä vaimonsa kanssa paastotunteina Ramadanin päivänä. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) kysyi mieheltä: ‘Onko sinulla vapauttaa orjaa?’ Mies vastasi kieltävästi. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) kysyi mieheltä uudelleen: ‘Onko sinulla varaa ruokkia kuusikymmentä köyhää?’ Mies vastasi kieltävästi. Sillä aikaa, kun mies ja muut istuivat, Allahin Sanansaattajalle (ﷺ) annettiin lahjaksi tuoreita taateleita. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) pyysi miestä, joka oli tehnyt synnin, tulemaan lähemmäs. Allahin Sanansaattaja (ﷺ) sanoi miehelle: ‘Ota nämä taatelit ja anne ne köyhille hyväntekeväisyytenä [hyvitykseksi tekemästäsi synnistä].’ Mies vastasi: ‘Oi, Allahin Profeetta! Allahin kautta! Koko Medinan kaupungissa ei ole köyhempää perhettä kuin minun perheeni.’ Kuultuaan tämän, Allahin Sanansaattaja (ﷺ) hymyili niin, että hänen kulmahampaansa näkyivät ja sanoi: ‘Ota sitten taatelit

ja ruoki perheesi.’¹²⁷

Henkilö, jolta vaaditaan maksamaan hyvitystä synneistään ja on taloudellisesti kykenevä ja ei omista orjaa, voi ostaa orjan, jos mahdollista ja vapauttaa hänet hyvitykseksi synneistään.

5) Orjen vapauttaminen on julistettu yhdeksi rakastetuimmaksi jumalanpalveluksen hyväntekeväisyydeksi Allahin (I) silmissä: Allah, Ylistetty, sanoo Pyhässä Koraanissa:

﴿ Mutta hän ei yrittänyt nousta kaitaa polkua. Miten saan sinut käsittämään, mikä kaita polku on? Se on samaa kuin vapauttaa orja. ﴾ (90:11-13)

Ennemminkin Allahin Sanasaattajan (ﷺ) lausunnot yhdessä hänen toimiensa kanssa, tässä asiassa, rohkaisi ihmisiä vapauttamaan orjia Allahin (ﷻ) vuoksi. Allahin Sanasaattaja (ﷺ) sanoi:

“Kuka tahansa, joka vapauttaa muslimi orjan, Allah vapauttaa hänen ruumiin jäsenensä Helvetin tulesta niin, että jokainen elin vastaa vapautetun orjan elin, jopa niin, että hänen sukupuolielimensä vastaavat vapautetun orjan sukupuolielimiä.”¹²⁸

Tämän lisäksi, Allahin Sanasaattajan (ﷺ) on raportoitu sanoneen:

“Vieraile sairaiden luona, ruoki nälkäiset ja vapauta orja.”¹²⁹

6) Vapauttamalla orja testamentin kautta: Yksi keinoista vapauttaa orja oli testamentin kautta. Testamentti voitiin kirjoittaa, tai ilmoittaa suullisesti. Jos isäntä ilmoittaa, millä tavalla tahansa, että hänen orjansa on vapaa isännän kuoleman jälkeen, orjalla on varma vapaus isännän kuoleman jälkeen.

127 Bukhari, hadith No. 1834.

128 Bukhari, hadith No. 6337 ja Muslim, hadith No. 1509.

129 Bukhari, hadith No. 2881.

Turvaamiskeinona islam kieltää myymästä tai antamasta sellaista orjaa tämän ilmoituksen jälkeen. Jos orjatyölle on annettu sellainen lupaus ja omistaja ottaa hänet jalkavaimokseen, tällaisesta suhteesta syntynyt lapsi on vapaa. Samalla tavalla orjatyttöä, tällaisessa tapauksessa, ei saa myydä tai antaa pois lahjana kolmannelle osapuolelle, vaan hänet täytyy myös vapauttaa.

7) Orjan vapauttaminen on yksi zakatin maksamisen muoto. Tämä perustuu jakeeseen Pyhässä Koraanissa:

«Almut ovat vain köyhiä ja puutteessa olevia varten, sekä niille, jotka toimivat hyväntekeväisyyden palveluksessa; myös niitä varten, joiden sielut on voitettava (Jumalan) rakkauteen; edelleen orjien ja velkaorjien lunnaiksi; avustukseksi Jumalan retkelle ja niin ikään maankulkijalle. Tämä on Jumalan säättämä velvollisuus, sillä Jumala on kaikkietävä, viisas.»
(9:60)

8) Hyvitys aiheuttamasta orjan lyömisestä tai läpsimisestä kasvoille: Islam vaatii orjan vapauttamista, jos isäntä lyö epäoikeidenmukaisesti tai läpsii kasvoille orjaansa. Tämä perustuu Allahin Sanasaattajan (ﷺ) hadithiin:

“Kuka tahansa, joka lyö orjaansa tai läpsii häntä kasvoille täytyy maksaa hyvitykseksi hänen vapauttamisensa.”¹³⁰

9) Tekemällä sopimus orjan vapauttamisesta: Tämä kuuluu tapaukseen, missä orja ehdottaa isännälleen, että hän ostaisi vapautensa jostakin summasta rahaa, josta he ovat molemmat samaa mieltä. Jos orja pyytää isännältään tekemään sellaisen vapautussopimuksen, se tulee sitovaksi isännälle myöntää orjalle sellainen sopimus. Orjalla on silloin vapaus ostaa, myydä, tehdä kauppaa, omistaa ja tehdä työtä kerätäkseen tarvittavat rahat vapautussopimusta varten. Hän voi jopa

130 Muslim, hadith no. 1657.

työskennellä isännälleen määrättyä palkkaa vastaan. Islamissa mentiin askelta pidemmälle kysyttäessä lahjoituksista, avustuksesta ja tuesta islamilaisen yhteiskunnan varakkailta ihmisiltä. Jopa hänen omistajansa voi pyytää alennusta, josta oltiin aiemmin mainitussa samaa mieltä tai antamaan hänelle helpommat maksuehdot, jotta hän voi vapauttaa hänet. Tämä perustuu Pyhän Koraanin jakeeseen, jonka merkitys on käännetty seuraavasti:

«Ja jos jotkut orjistanne pyytävät vapautuskirjaa, antakaa se heille, jos tiedätte heidän hyvässä ansioituneen, ja antakaa heille jotakin omaisuudestaan, jonka Jumala on teille suonut.» (24:33)

Lyhyesti voimme sanoa, että islam ei ole laillistanut, eikä rohkaissut orjuutta, vaan ennemminkin perusti lakeja ja säädöksiä, jotka tehokkaasti auttoivat rajoittamaan orjuuden lähteitä ja vapautti orjat kerran ja lopullisesti.

Yhteen veto

Tämän lopussa siteeraamme tapahtumaa historiassamme. Saudi-Arabian kuningaskunnan oikeusministeri piti kolme symposiumia Safar-kuun aikana 1392 H (1982). Oikeusministeri ja arvovaltaiset oppineet ja yliopistojen professorit osallistuivat yhdessä neljän arvostetun eurooppalaisen kanonisoijan ja oppineen kanssa: Irlannin entinen ulkoasianministeri ja Euroopan lakiasiankomitean sihteeri; tunnettu islamin ja Lähi-idän tutkimuksen professori; arvovaltainen lain professori ja ihmisoikeuslehden, jota julkaistaan Ranstakassa, johtaja ja joitakin arvostettuja asianajajia muutoksenhakutuomioistuimesta Pariisista.

Osallistuneet muslimi oppineet selittivät islamin perusteet elämän tapana vertaamalla muiden kilpailevien perusteiden kanssa, kuvailemalla islamin ja sharian pääsäännöt ja niiden yleissääntöjen ja periaatteiden yksityiskohtia. He selittivät islamilaisen kuolemanrangaistuksen arvon, edut ja tehokkuuden, jotka on määrätty vakavia rikoksia vastaan, jotka kohdistuvat viattomiin ihmisiin ja yhteiskuntaan. He selittivät yksityiskohtaisesti, miten kuolemanrangaistukset ovat rationaalisia rangaistuksia, jotka ylläpitävät yhteiskunnan rauhaa ja turvallisuutta laajemmin. Eurooppalaiset ilmaisivat heidän ihailunsa yksityiskohtaisia selityksiä kohtaan joita muslimioppineet antoivat näistä rangaistuksista ja ihailivat islamin ihmisoikeuskäsitteitä. Mr. McBride Euroopan delegaation pää, julisti: "Tästä paikasta ja tästä islamilaisesta maasta, ihmisoikeudet täytyy julistaa ja antaa tiedoksi kaikille ihmisille maailmassa, eikä mistään muusta maasta. Muslimi oppineiden täytyy julistaa nämä kansainväliselle julkiselle mielipiteelle tuntemattomat ihmisoikeudet. Todellakin tietämättömyyden vuoksi koskien näitä ihmisoikeuksia, islamin maine ja islamilaisen hallinnon maine on vääristynyt muun

maailman silmissä.”¹³¹

Tämä kirjanen on johdannoksi aiheeseen ihmisoikeudet islamissa. Toivon ja rukoilen, että tämä keskustelu avaa uusia teitä niille, jotka ovat innokkaita tietämään lisää islamin totuudesta, jota on tahallisesti ja vakavasti käsitelty väärin ja väärin tulkittu erityisesti joidenkin sekularististen, modernien muslimien toimesta kuin myös islamin vihollisten toimesta.

Kehotan lukijoita tutkimaan lisää islamaista elämäntapana luotettavien lähteiden kautta ilman mitään ennakkokäsityksiä. Tunnen velvoitetuksi tarjoamaan mitä tahansa avustamista yksilöille, jotka ovat innokkaita oppimaan tietämään lisää islamista elämäntapana.

Muslimit, jotka kutsuvat muita islamiin, pitää olla vilpittömiä aikeissaan, etsien vain Kaikkivaltiaan Allahin mielihyvää tässä maailmassa ja kuoleman jälkeen nauttiakseen pysyvistä asuinpaikasta *jannassa*, ja puhdistamalla heidän motiivinsa kaikesta henkilökohtaisesta hyödyistä. Yksi Allahin Sanasaattajan (ﷺ) seuralaisista kerran sanoi, kun häneltä kysyttiin syytä osallistumisesta taisteluun Allahin (ﷻ) vuoksi:

‘Me saavuimme vapauttamaan ihmiset palvomasta muita ihmisiä ja epäoikeudenmukaisuuksilta, joita aiheuttivat muuta uskonnot, jotta he pääsisivät islamin oikeuden piiriin.’

Kuten jumalallinen palkinto tämän jälkeisen elämän jälkeen, me muslimit uskomme, että siellä on kaksi pysyvää paikkaa, ilman kolmatta: joko *janna*, onni ja ikuinen onnellisuus, tai ikuisen kidutuksen Helvetin tuli. *Janna* on viehkeä palkinto Allahilta niille, jotka tottelivat Hänen määräyksiään. Kaikkivoipa Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

﴿Mutta jos joku pitää uskontonaan jotakin muuta kuin Islaamia, niin Jumala ei sitä koskaan hyväksy, ja

131 Otettu Abdullah b. Abdul-Muhsin at-Turkin 'Islam and Human Rights'

kuoleman jälkeen hän on joutuva kadotettujen joukkoon.» (3:85)

Tämä perustuu myös Koraanin jakeeseen:

«Totisesti, niiden asuinpaikoiksi, jotka uskovat ja jotka suorittavat hyviä tekoja, tulevat autuaat puutarhat. Siellä he saavat alati asua eivätkä halua paikkaansa vaihtaa.» (18:107-108)

Sen lisäksi, Kaikkivaltias Allah lupasi Helvetin tulen niille, jotka ovat tottelemattomia Hänen määräyksilleen ja asettavat kumppaneita Hänen rinnalleen. Kaikkivoipa Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Totisesti Jumala ei anna anteeksi, että palvellaan jotakuta Hänen vertaisenaan. Hän saattaa antaa anteeksi, kenelle tahtoo, muun kaiken paitsi tämän, sillä se, joka asettaa Jumalalle vertaisia, tekee kauhean synnin.» (4:48)

Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Totisesti ne, jotka eivät usko, sekä Kirjoituksen saaneet että pakanat, joutuvat helvetin tuleen ja jäävät sinne ikuisiksi ajoiksi. Nämä ovat ihmisistä kurjimpia.» (98:6)

Islamin tulosta lähtien, islamin viholliset ovat aloittaneet sotia islamia vastaan ja sodat jatkuvat tänäkin päivänä. Islamin vastaiset elementit ovat hyväksikäyttäneet kaikkia mahdollisia keinoja tässä sodassa. Ihmiset, jotka ovat mieleltään terveitä ja iältään kypsiä pysyvät vahingoittumina, koska he menestyksekkäästi osaavat tehdä eron totuuden ja valheen välillä. Verrattomat uskonnolliset ihmiset muista uskonnoista jatkavat, kasvamassa määrin, liittymistä islamiin elämän tapana ja tämä itsessään on todistusaine, joka todistaa islamin suurenmoisuuden uskontona ja elämäntapana. Kaikkivaltias Allah vakuuttaa meitä, että Hän säilyttää Hänen uskontonsa islamin ihmiskunnalla. Kaikkivaltias Allah lausuu Pyhässä Koraanissa:

«Totisesti, Me itse lähetämme maan päälle kehotuksen, ja Me myös seisomme sen tukena.» (15:9)

Päättäkäämme tämä kirjanen kauniiseen sitaattiin Allahin Sanansaattajan (ﷺ) hadithista:

‘Rakkaimmat ihmiset Allahille ovat hyödyllisimmät [tai, jotka tekevät hyvää toisille]. Rakkain teko Allahille (ﷻ) on mielihyvä, jonka tuot [sydän suruiselle, kärsivälle] muslimille, tai, että vapautat kärsijän kärsimyksestä tai maksat hänen velkansa, tai tyydytät hänen nälkänsä [antamalla hänelle kunnon ruuan syötäväksi]. On jopa parempi minulle kävellä muslimiveljen kanssa sen takia, että saatamme päätökseen hänen tarpeensa kuin mennä moskeijalle kuukaudeksi eristyksiin. Kuka tahansa, joka kontrolloi kiukkuaan [tässä maailmassa] Allah (ﷻ) piilottaa hänen virheensä. Kuka tahansa malittaa vihansa, sillä aikaa, kun hän voisi vahingoittaa muita (sillä vihalla), Allah (ﷻ) täyttää hänen sydämensä tyytyväisyydellä ja onnellisuudella Tuomiopäivänä. Kuka tahansa kävelee tukeakseen muslimiveljen todistusta, Allah (ﷻ) vahvistaa hänen askeleita päivänä, jolloin askeleet tulevat kompuroiviksi. Varmasti paha luonne ja käytös pilaavat hyvät teot ja hurskaat teot niin kuin etikka pilaa hunajan.’¹³²

132 Tabaranin ja ibn Abi-Dunyan raportoima, ja al-Albani julisti sen luotettavaksi Sahih al-Jam’issa.

هذا الكتاب منشور في

